XXXIV. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. JÚNIUS 22.

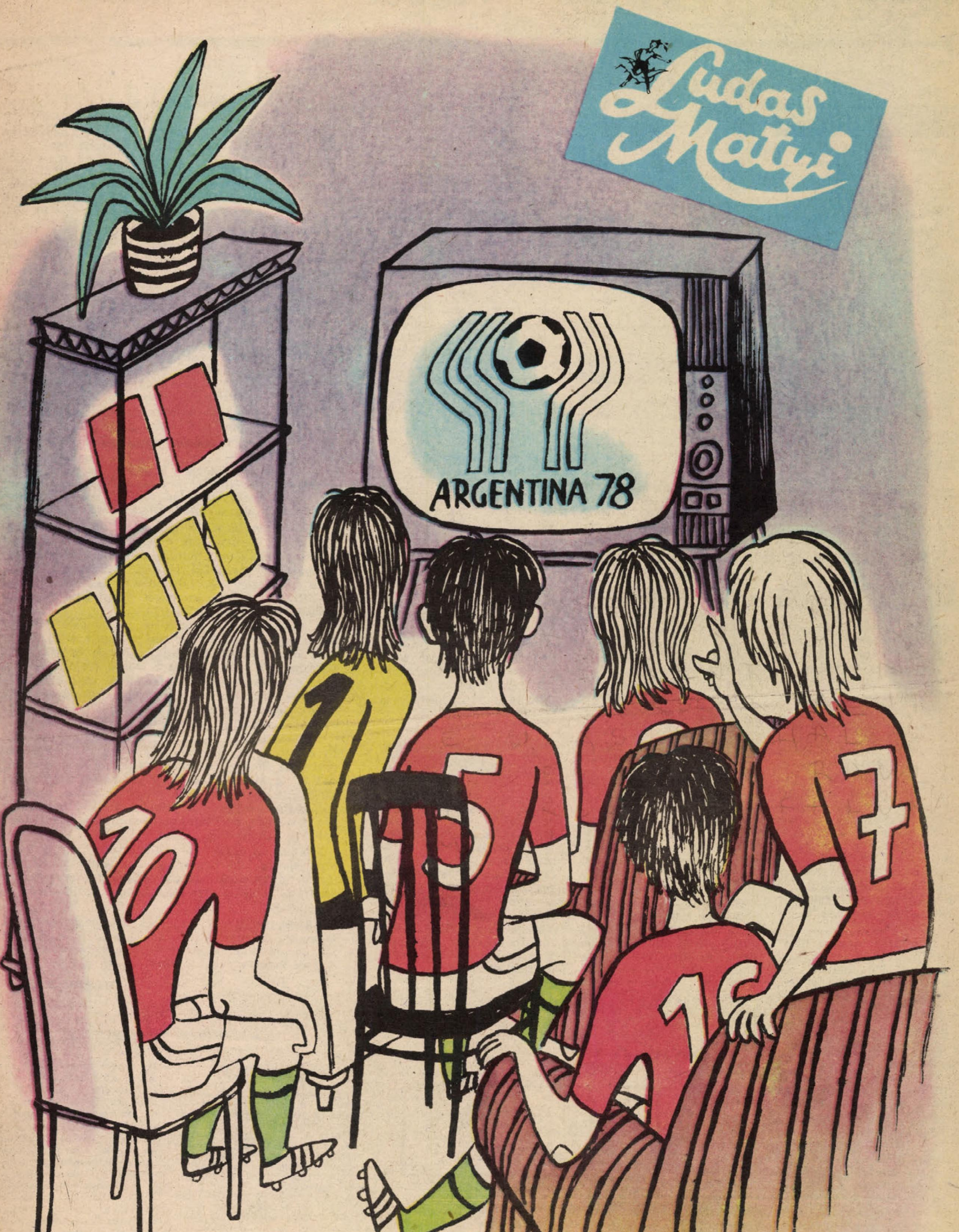
Ludas Matyi
ARGENTINA 78
1
5
10
7
16
Várnai György rajza

HAZAJÖTTEK A FIÚK

— *Ez már unalmas! Menjünk inkább moziba!*

KEDVES LUDAS!

KÖZLEKEDUNK ÉS PANASZKODUNK (II.)

Parkolóhely

Egyéb problémák mellett a parkolóhelyek megszüntetése, illetve meg nem teremtése is, mindennapos bosszúsága a fővárosiaknak. Pedig gyakran kínálkoznék megoldás. Például: a XI. kerületi Bocskay úton.

A budai körút e legfontosabb szakaszán a járda mellett mindkét irányban tilos parkolni — ez a mai forgalom követelménye. Így hát mindenki belenyugodott, hogy az úttest középső részének évtizedes fáit meg kell ritkítani, s így, vagy nyolcvan parkolóhelyet lehetett kialakítani.

Ezt a parkolót helyes lenne középen ketté választani. Mondjuk, egy ugyanolyan keskeny fűsávval, mint amilyen most a parkoló túlsó végét zárja el. Így újabb nyolcvan parkolóhelyet nyernénk.

Csóti László

Terelő-zsákutca?

Halad a járműkaraván a Petőfi-híd felől, odaér a Rákóczi úthoz. Néhány járművezetőt balvégzete a Belváros felé szólít. A Körút—Rákóczi út keresztezésben tábla mutatja: a Dohány utcán jobbra, onnan az Osvát utcán jobbra, így juthat ki a Rákóczi útra, aki odatart. Gyakran azonban egyfolytában félórán át tart az Osvát utcai stop. Mert nagy teherautó pótkocsistul áll az utca közepén és rakodik. Papírhengereket, az Athenaeum Nyomdának. Így lesz a kijelölt terelőútból zsákutca. Megtiltani a nyomdának a rakodást nem lehet, mert leállna az üzem.

„Átmenő forgalom tilos" táblát kellene elhelyezni az Osvát utca elejére. Így a nyomda kocsijai zavartalanul rakodhatnak. A következő mellékutcát, a Hársfa utcát pedig lehetne fordítva egyirányúsítani, a Dohány utcától a Rákóczi út felé. A terelőúttáblát is eszerint módosítani, és a közlekedési lámpát oda áttenni. Aki eddig a Hársfa utcába akart a Rákóczi útról kanyarodni, megteheti a Szövetség utcánál, vagy a Körútnál. És napi 3—500 gépkocsi nem akad el a nyomdai rakodás miatt.

(Szatmári)

Autós rodeó

A Pasaréti úton, itt, ahol a Radna utca siet beléje, mint ama kis Túr a Tiszába, itt van egy szép nagy kanyar.

Ezt a kanyart az egykori várostervezés is arra teremtette, hogy rajta bátor, férfias sportjukat űzzék a vakmerő autósok.

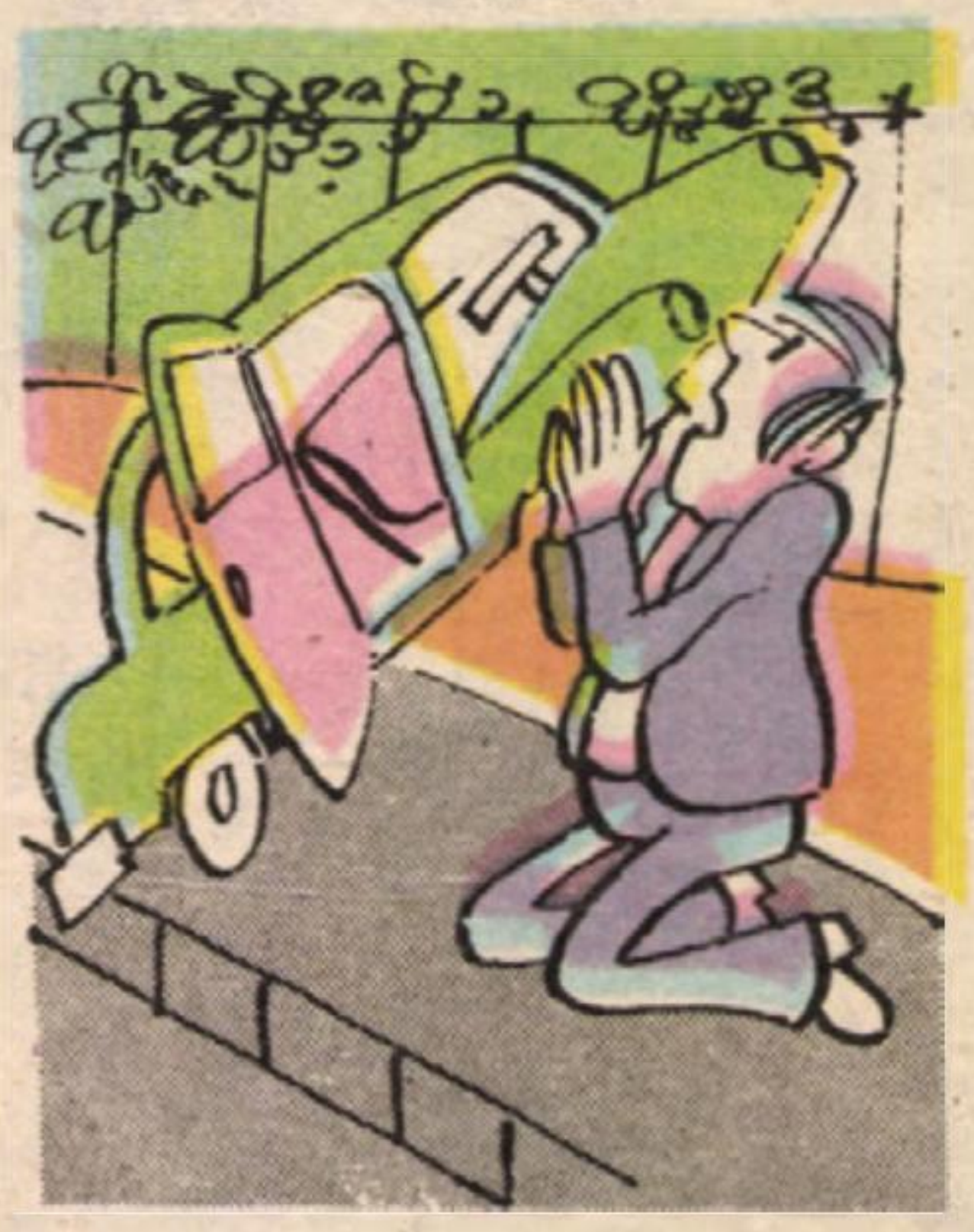

A lelkes versenyzők nem kímélik kocsijukat, meg a szembejövőt sem. Az egyik reggel, 7 óra előtt, tíz perc alatt 2—2 kocsi kergetőzött. A második menet pont akkor ért véget, amikor a kék-fehér kocsin érkező döntőbírók megjelentek. Az előző hét közepén, egy este úgy 10 óra felé, a száraz, üres úton különleges szólómutatványt produkált egy úrvezető. Fölfutott a járdára, párhuzamosan a kerítéssel, attól fél centire megállt. Utána kiugrott, letérdelt, és kezét az égre emelve imádkozott. *Rosszfülek* szerint hálát adott a magasságosnak, hogy nem járt arra senki, mert akkor kimerítette volna a *gondatlanságból elkövetés* micsodáját, amit azért egy rodeós sem akar.

Akarják, nem akarják, azért olykor csöpög a vér, és akad dolga a mentőknek, vagy később az idegorvosnak, mert gondolom, hogy hozzákerült az az ártatlan sofőr, aki kocsiját megállítva, szeme elé kapta a kezét, és magát megadva úgy várta a vele szembe szlalomozó végzetet. Szerencséje volt.

Vannak a környéken egyes széplelkek, meg a sportot nem szerető illetők, akik olyasmiket mondanak, hogy a Pasaréti út nem versenypálya, hogy itt ne száguldjanak nyolcvannal, meg százzal... Sőt azt kívánnák, hogy a kanyart jelző táblák mellé sebességkorlátozást is akasszon ki a KRESZ, még sőtebb büntessék kegyetlenül a rodeósokat, hogy elmenjen a kedvük a bravúroskodástól.

Remélem, hogy a Közlekedésrendészet nem hallgat rájuk, és intézkedésével nem foszt meg bennünket ettől a lélekemelő szórakozástól.

S. L.

megszüntetik?

Az 5-ös autóbusz útvonalán lakom Budán és hónapok óta figyelem: mintha tervszerűen ritkítanák ezt a járatot. Most már, úgy tűnik, 15—20 percenként közlekedik csak. Ne izgassák tovább a fantáziánkat és ne kíméljék az idegeinket: mondja meg a BKV őszintén, itt és most: meg akarja szüntetni az 5-öst véglegesen és mikor?

(—m —ó)

SZÍNHÁZI BÉRLET

NAGYNÉNÉMNEK TAVALY az A. színházba szólt a bérlete. Ám csalódott, s ezért idén a B. színház bérletese lett. Csalódott ebben is, a jövő évadban tehát a C. színházzal kíván próbálkozni. Kérte a segítségemet, mert manapság a színházakban még a régi törzsbérlőnek sem jut feltétlenül és automatikusan bérlet a következő szezonra, hát még neki, aki C.-éknél „új".

Kritikusként és riporterként harminckét éve foglalkozom színházakkal, ennek fejében tiszteletjeggyel járok színházba és régi bútordarabként ismernek a színházak táján. Egy telefonbeszélgetésben tehát elfogadták a protekciómat és megmondták, melyik nap mehetek a „szervezésre", átvenni nagynéném bérletét.

A MEGBESZÉLT NAPON sorbaállók hosszú ronalát megkerülve cseleztem be magam a szervezés legbelső szentélyébe, s miközben átvettem és kifizettem a bérletet, elbeszélgettünk a helyzetről, amely a következő:

1. Ilyen roham a bérletekért, mint az idén, talán még sohasem volt. Igaz, hogy szezon közben mindenütt ugyanilyen ostrom folyik a nem-bérleti helyekért is.

2. Azelőtt plakátokon, sajtóban, rádióban meghirdették a bérleteket, részletes műsortervvel (amelyet évad közben minden színház alaposan megváltoztatott ugyan, kiindulásnak mégis jó volt).

3. Most nem hirdetik, egyenesen titkolják, mikortól kezdik el árusítani a bérleteket, a tumultust mégsem kerülik el, mert a színházéhes jónép kiszagolja és odacsődül csőstül. Műsorterv? Nincs, de a sorbanállók többsége nem is érdeklődik iránta. Mintha mindegy lenne, mi megy majd, fő, hogy be lehessen jutni a nézőtérre.

4. Valamikor a bérletet részletfizetésre árulták. Most egyből kell leszurkolni a teljes árat, de ez sem látszik senkit érdekelni. Magam is 186 Ft-ot fizettem a 6 előadásra az 5. sorba szóló bérletért, azaz előadásonként 31 Ft-ba kerül, ami a mai — egyéb — árak mellett igazán olcsó. A nagy keresletnek nyilván egyik oka ez is, boldogan fizeti ki a színházjegy árát mindenki, csak hozzájusson.

EZT NEVEZIK tehát színházi konjunktúrának. És eszembe jut még egy ritkán használt régi szó, amely az Élet és Irodalomban jelent meg nemrég: sikk. A magyar filmről folyik hetek óta vita az ÉS-ben, arról, hogy nem megy és miért nem? E polémiában szögezte le Almási Miklós, hogy bezzeg a színház, az megy, mert színházba járni mostanában direkt sikk...

Színház az egész világ, állapította meg William Shakespeare, aki Csehországot a tenger mellé helyezte ugyan és kaposvári előadást talán sohasem látott, de több jel arra vall, hogy a színházhoz nagyon értett.

DRÁMAÍRÓKÉNT IS, meg színigazgatóként is mennyire örült volna Vilmos, ha megéri, hogy ebbe „az egész világ"-ba most — legalábbis nálunk — milyen nagyon nehéz jegyet kapni!

Barabás Tamás

LASSÚ VÍZ...

Törökbálint külterületén évekig türelmesen bukdácsoltunk, mert tudtuk: Érdről hozzák a vizet, s az ezzel jár. Tavaly betemették az árkokat és elkezdték a vízbekötést az egyéni fogyasztókhoz. Novemberben elhatároztam, ezentúl magam is csapról engedem a vizet, de az első akadályon — a törökbálinti vízügyi szakemberen — nem jutottam túl. Késő van, próbálkozzam kora tavasszal. Márciusban, s azóta többször: újra kísérleteztem, de megemelkedtek a vízbekötési árak, új kalkuláció viszont még nincs, így mostanáig sem tudtam befizetni az árát.

Újabb akadály is felmerült: nincsenek űrlapok, amelyen kérni kell a bekötést. Kíváncsi vagyok, mindez meddig?

Novák Ferenc
2045 Törökbálint, Blaha Lujza u. 17.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Múzeumi magány
(Ludas, 20. sz.)

A táblákat azzal a céllal helyeztük el, hogy idegenek — mint korábban gyakran — a Hivatal parkjában ne tartózkodjanak, parkoljanak. A tábla szövege azonban valóban félreérthető, ezért köszönjük észrevételüket és gondoskodunk egyértelműbb táblák elhelyezéséről.

Fekete Lászlóné
Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal

Egy bélyeggyűjtő keservei
(Ludas, 21. sz.)

Sajnálom, hogy olvasójuk vásárlásainál ilyen kedvezőtlen tapasztalatokat szerzett. Ilyen eset (hogy 30 bélyeg közül 15 db hiányzott) még nem fordult elő. A panaszost kértem, küldje el nekünk a selejt és hiányos csomagok burkolatát, hogy a csomagok hátsó kartonján levő munkaszám alapján a csomagokat készítők személyét megállapíthassam és ellenük eljárhassak. Remélem, a kezdeti rossz tapasztalatok nem veszik el olvasójuk kisfiának kedvét a bélyeggyűjtéstől és kárpótlásul küldtem neki 100 db szép állatbélyeget. A hibákért elnézést kérek.

Dr. Ivanics József
igazgatóh.
Magyar Filatélia V.

REGGELI LAP

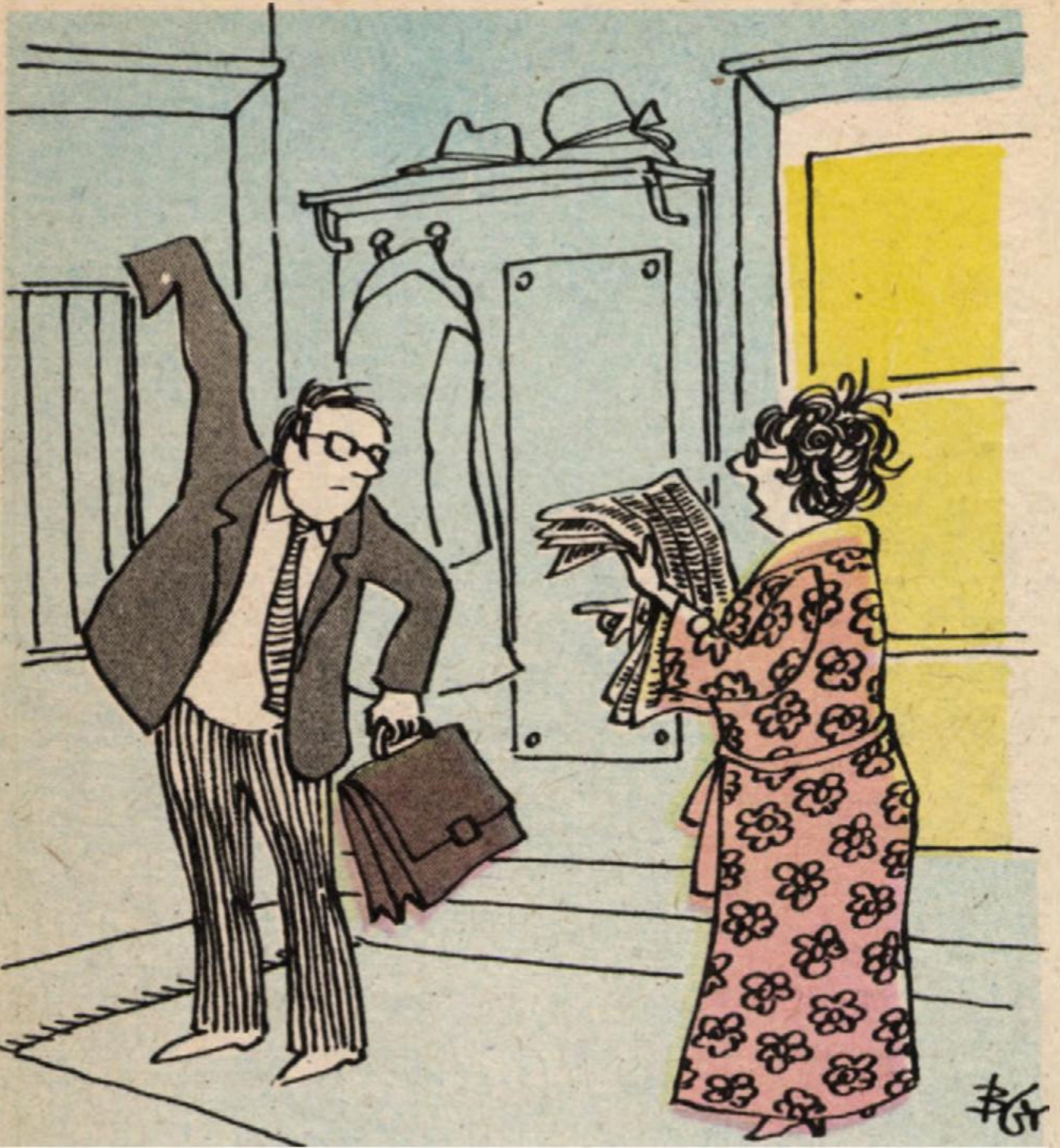

– Nincs benne, hogy ma hová látogatsz!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A csinos fiatal titkárnő az írógép mögött ül és a semmibe bámul. Bejön a főnök és kérdi:

— Mit csinál vasárnap, Gizike?

— Semmit — mondja a titkárnő boldog mosollyal és sokat ígérően.

— Szép — szögezi le a főnök —, akkor figyelmeztetem, hogy ma nincs vasárnap!...

MUNDIAL EMLÉKMŰ – MAGYAROKNAK

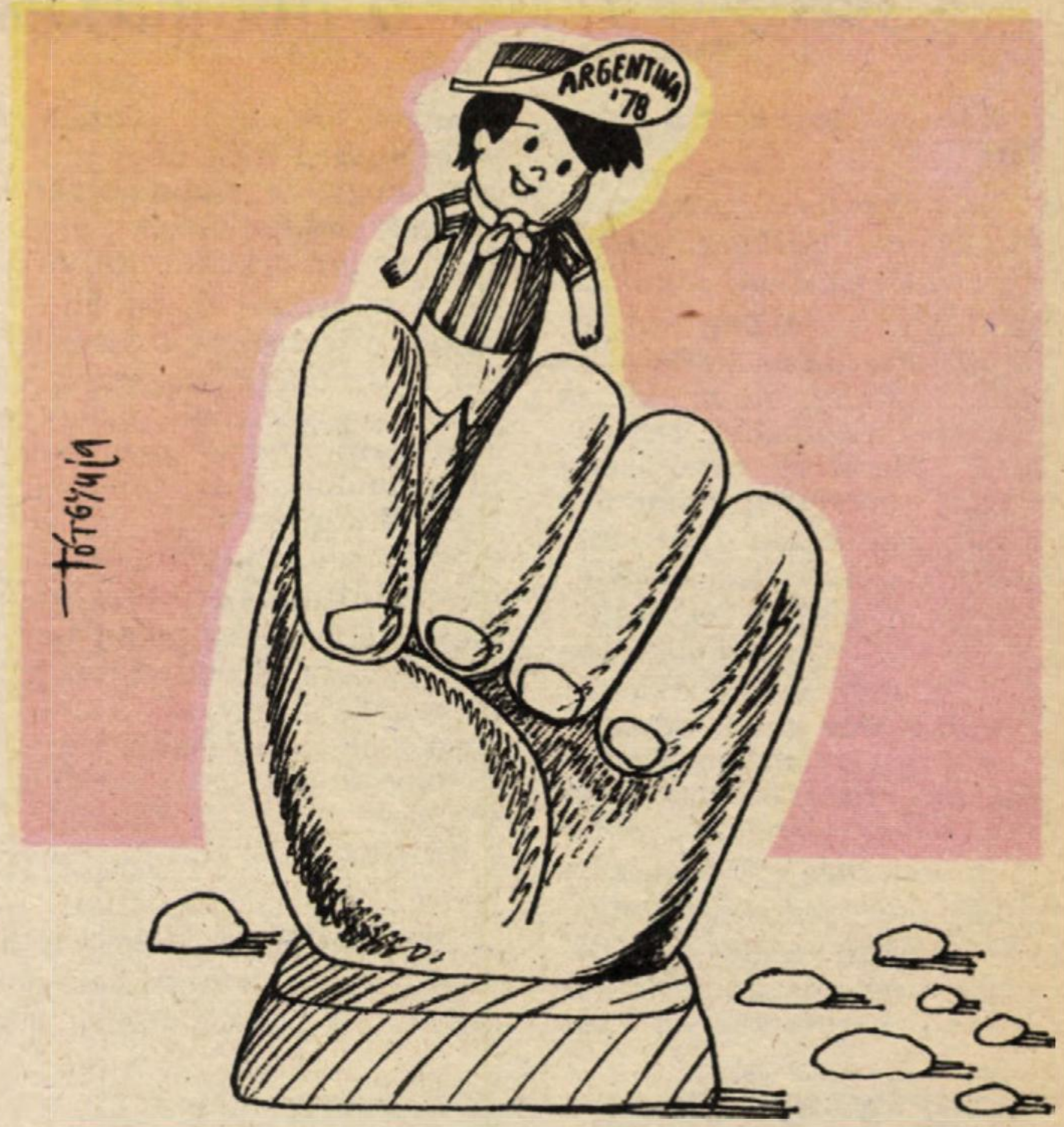

küldöttségem

Amikor már jó húsz perce álltam az útkereszteződésben, különös vízióm támadt. Az egész azzal kezdődött, hogy kényszerpihenőmben felment a magasságoshoz vérnyomásom és hangokat kezdtem hallani.

— Maga tudja, hogy ki van itt?! — kérdezte egy kismama akinek az egyik kezében a várakozás közben szatyron keresztül megsavanyodott a tej, a másik kezében pedig pelenkán keresztül bepisilt a csecsemő.

— A Naurú miniszterelnök — szólt ki egy taxiból egy meglehetősen ideges férfi, aki már tíz perce lekéste a békéscsabai gyorsot.

— Nem Nauru van itt, hanem Rabindranath Tagore! — mondta erre egy jólértesült újságárus, aki az útlezárás alatt eladta már az összes lapot.

Aztán feltűnt piros lámpával és vijjogva a rendőrségi Mercedesz. Az üzletekből kiszaladtak az utcára az eladók, egy kleptomániás vásárló pedig gyorsan öt bontott csirkét tett a közértben a belső zsebébe.

Eltelt még negyedóra, majd feltűnt a fekete kocsisor. Az első kocsiban testőreim ültek, akik testi épségemre vigyáztak, száz kilométeres sebességgel munkahelyemre menet és jövet. A második kocsiban óvodáskorú gyermekem ült, akit a reggeli és a délutáni csúcsforgalomban egyébként másfél órán keresztül cipeltünk az oviba, s ugyanannyi ideig hazafelé. Így persze tíz percbe sem telt.

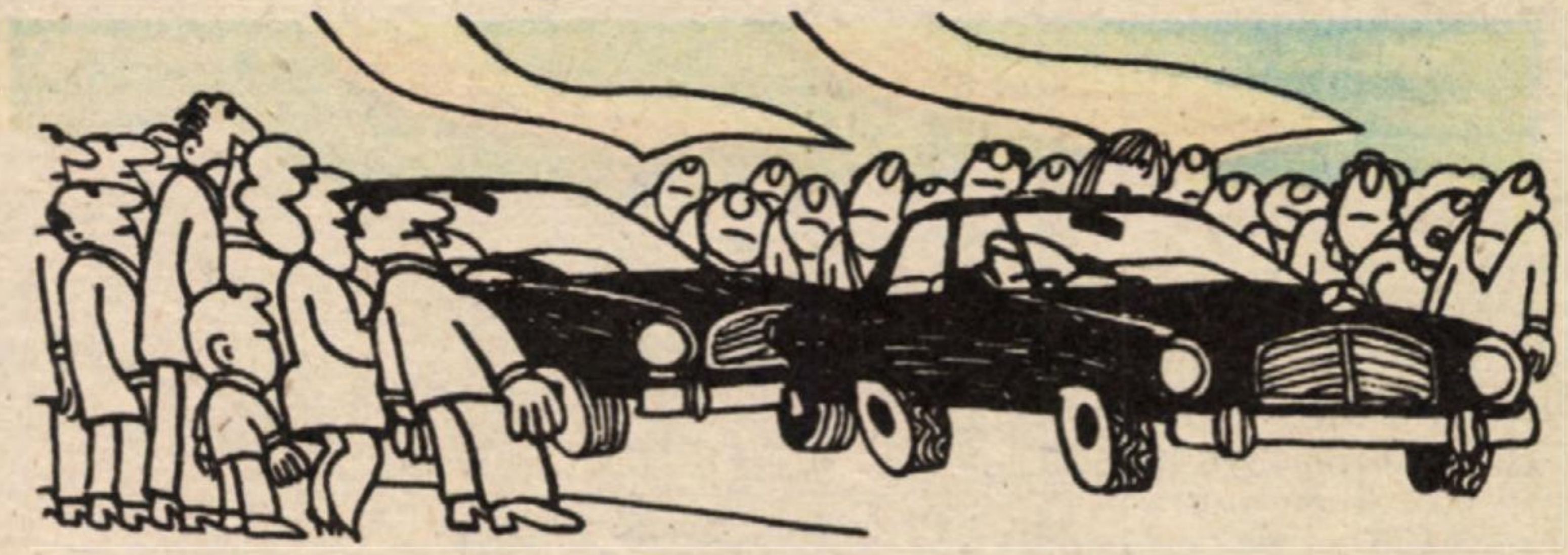

A harmadik kocsiban feleségem, aki a bevásárlással és az egyéb elintéznivalókkal együtt három órát közlekedett naponta, így viszont még magára is maradt ideje.

A negyedik golyóálló kocsiban én ültem és Népsportot olvasgattam, mivel ezt a tömött autóbuszon soha sem tudtam megtenni, csak a munkahelyemen.

Az ötödik kocsiban fogorvosom ült, mert tudta, hogy van egy lyukas fogam, és sose lehet előre kiszámítani, hogy egy lyukas fog mit művel.

Küldöttségemet a járdákon összetorlódott tömeg enyhe ámulattal fogadta, s többen találgatni kezdték, hogy Dzsingiszkán vagyok-e, vagy a maszati emír.

Ezért szerencsére nem jöttek rá, hogy csak egy egyszerű magyar dolgozó vagyok családommal együtt munkába rohanva, és így nem engem emlegettek a népek az időveszteségért.

Amikor tovatűntünk, a meglehetősen ideges férfi ismét megszólalt:

— Miért tartják fel a forgalmat, miért nem viszik helikopteren!

Ekkor egy színtévesztő nénike azt mondta:

— Így legalább láttam egy pillanatra a királynőt!

Azonban engem nem érdekelt hogy látott-e vagy nem, mert repültem vízióm hátán; de tényleg, miért nem visznek helikopteren?!

Választ már nem tudtam adni, mivel a várakozó autók motorja felbőgött, én pedig végre átmehettem a túloldalra.

Tormai László

VILMA NÉNI

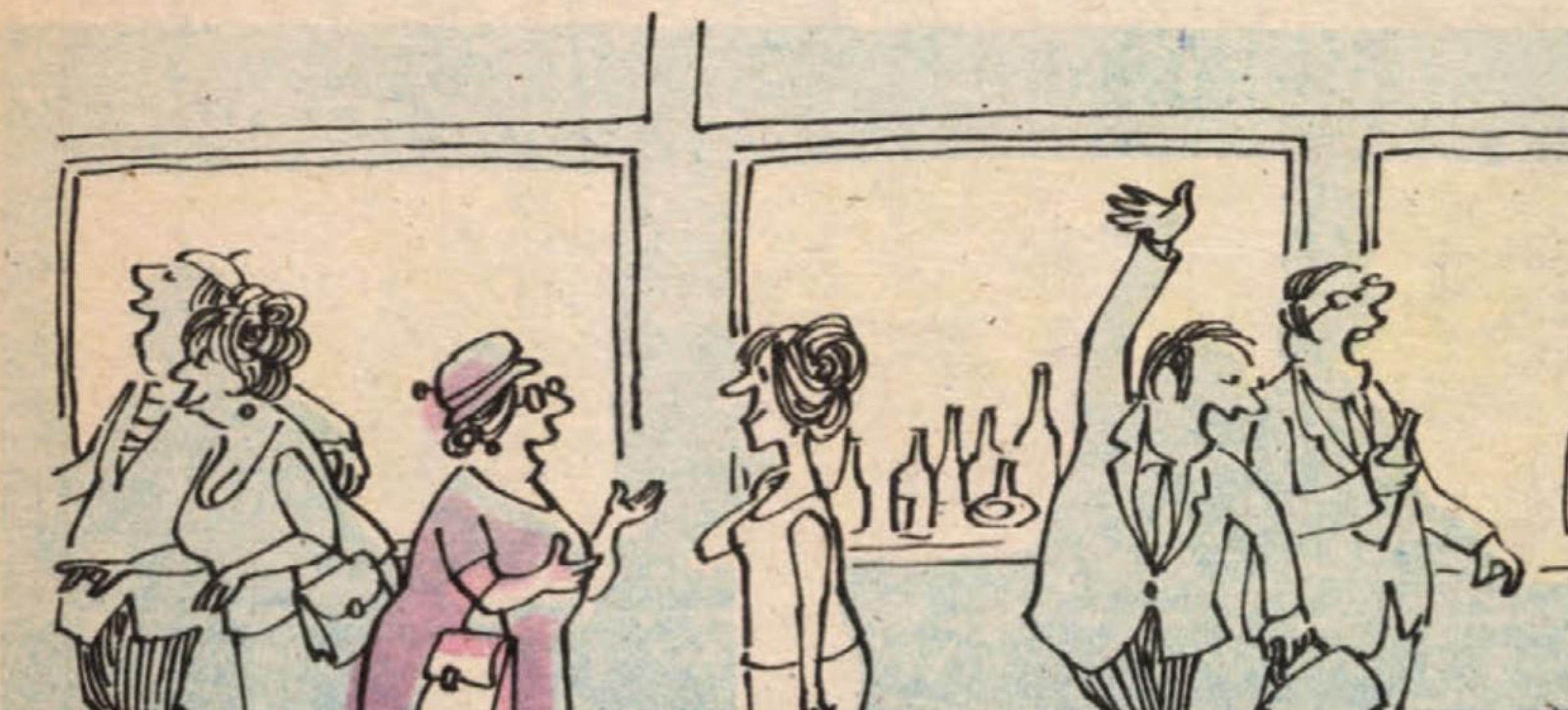

– Mondják, hogy az emberek, ha isznak, őszinték. És nálunk egyre őszintébb a légkör...

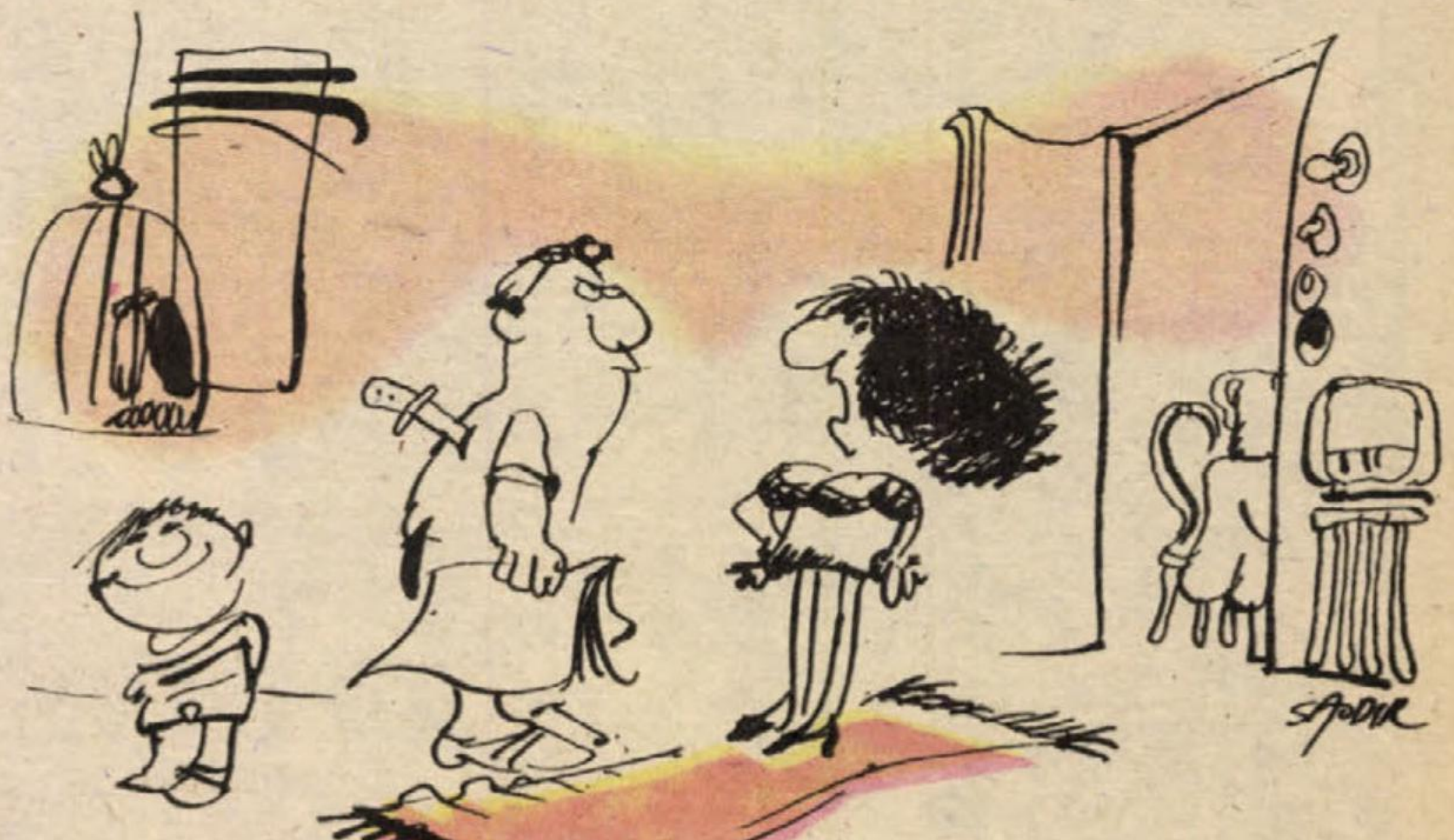

– Persze, ilyenkor az én nevelésem!

Levélváltás a munkásszálló rendjéről

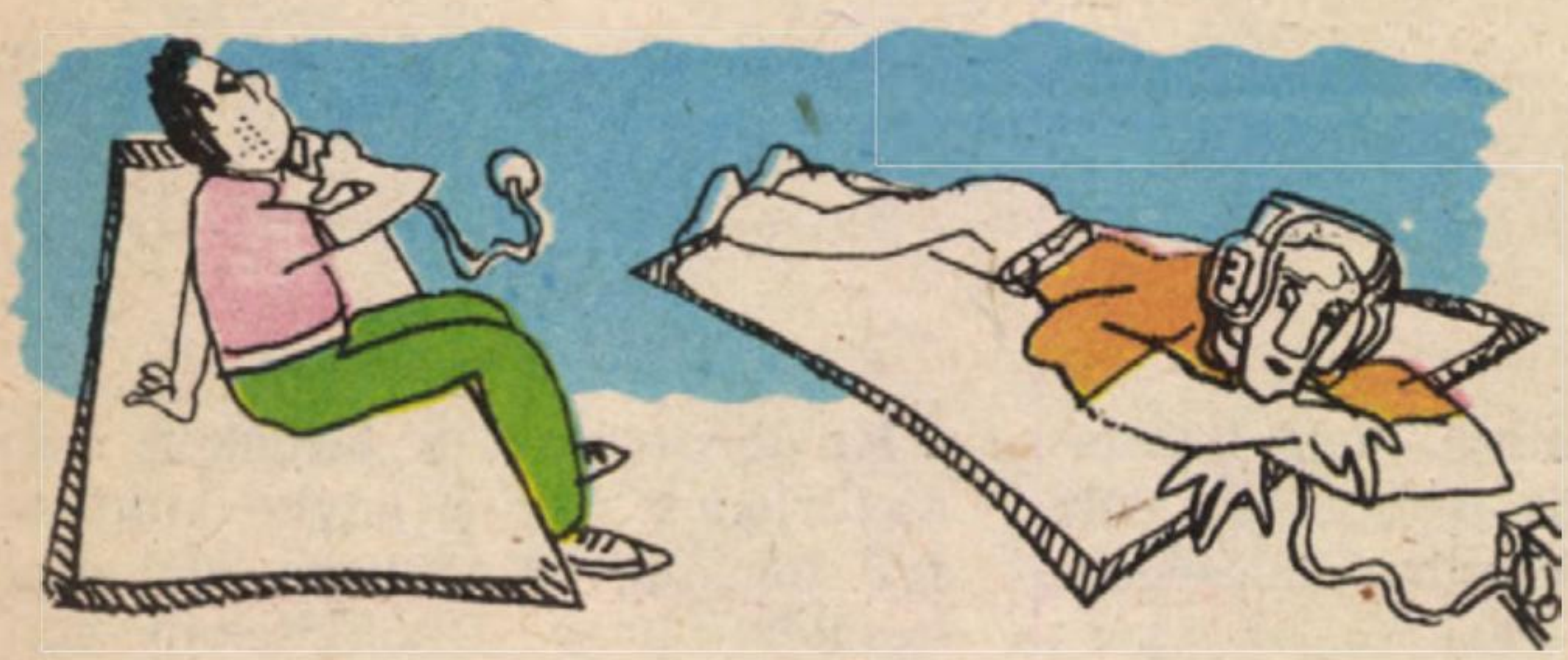

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Jó néhány magammal a Papíripari Vállalat dunaújvárosi gyárának munkásszállójában lakom. Jó és kényelmes, nem lenne akadálya annak, hogy jól is érezzük magunkat. De valaki, valamikor hozott egy olyan rendeletet, hogy nekünk, lakóknak, tilos bármilyen elektromos készüléket a szobában használni. (Még a villanyborotva használatát is be akarták tiltani.) Már más munkásszállóban is laktam, de sehol sem ragaszkodtak enynyire vaskalaposan ehhez a rendelethez. A szobatársak megegyeztek egymással, halkan szólt a rádió vagy a magnó, hogy ne zavarja a szomszédokat. Ez azonban itt nálunk jelenleg be van tiltva. Pedig mi, fiatalok, szeretjük a zenét, esetleg nyelveket is szeretnénk tanulni és ehhez a rádió vagy a magnó jó szolgálatot tenne. Ez nem magánügy, bizonyára nemcsak a mi munkásszállónkban van így. Nekünk ez az otthonunk. A gyáron belül minden elképzelhető fórumhoz fordultam orvoslásért, de eredménytelenül. Nem lehet ezen a helyzeten változtatni?

Kedves Olvasónk!

De lehet! Elsősorban azzal tessék érvelni, hogy ez az eltiltás ellentmondásban van a közművelődési törvénnyel. A gyár vezetői valószínűleg még nem tudják, hogy a rádió olyan tömegkommunikációs eszköz, amely híreket közvetít, a politikai- és az általános műveltséget terjeszti. Ezt a szolgáltatást semmiféle mondvacsinált ürüggyel nem szabad megvonni a munkásszállás lakóitól. Még akkor sem, ha a rádiózást csupán szórakozásnak tekintik. Szerintem annál inkább nem szabad betiltani. Szórakozva tanul a magyar! Ha ugyanis a dolgozó csak a töredékét jegyzi meg annak, amit a rádió sugároz, akkor már jogos a tiltakozás az eltiltás ellen.

Továbbá azzal tessék érvelni, hogy amíg valaki otthon a szobájában, a munkásszállóban magnózik, addig nincs a kocsmában. Egyszerre, egy időben, senki sem lehet két helyen. Aki otthon a magnóval szórakozik vagy netán nyelvet is tanul, a műveltségét is növeli. Egyben csökkenti az alkoholfogyasztás annyira magas statisztikáját. Tessék megmagyarázni a gyári illetékeseknek, hogy a magnó hallgatása megnyugtatja a dolgozó idegeit, a kocsmai alkoholfogyasztás viszont rongálja. Aki szívesen magnózik otthonában, az kiegyensúlyozott hangulatban kezdi a munkáját a gyárban, és az egész műszakban ennek megfelelően dolgozik. Aki azonban a magnózás helyett kocsmázik és a sörtől, bortól, pálinkától alaposan berúg, azt nem érdekli, hogy emiatt egy-egy műszak erejéig kiesik a termelésből, kárt okoz a gyárnak és önmagának is. Persze, nagy tévedés lenne azt hinni, hogy kétféle embertípus létezik: az egyik a magnós, a másik az iszákos. Van aki se nem iszik, se nem magnózik, vagy esetleg kellő mértéktartással mindkét műfajból kiveszi a részét. Elvégre emberek vagyunk! Körülbelül így tessék érvelni, hogy a gyár vezetősége megváltoztassa, remélhetőleg csak e tekintetben merev, és a dolgozók közművelődésére és tanulására hasznosnak semmiképpen sem mondható rendelkezését.

Aligha hiszem, hogy ez a tiltó intézkedés valamiféle túlkapás vagy rosszul értelmezett takarékosság következménye lenne. Annál sokkal jobb híre van a vállalatnak, minthogy ilyesmi megeshetne. Azt sem hiszem, hogy a munkásszálló elektromos hálózata nem bírná el a magnó és a televízió okozta túlterhelést, hiszen teljesen új épületről van szó. Azt esetleg lehetségesnek tartom, hogy házirend intézkedik az eltiltásról. Tessék utánanézni, hogy van-e ilyen házirend, mert ha van, akkor kérjék annak sürgős megváltoztatását.

Azt a rendeletet ugyanis — amelyre ön hivatkozik: *„valaki, valamikor hozott egy olyan rendeletet"*, hogy tilos bármilyen elektromos készüléket a szobában használni — nem lehet megváltoztatni. Azért nem lehet, mert ilyen rendelet nincs, ha pedig nincs, akkor nincs mit változtatni rajta. Csak hát: olykor egyesek szeretnek hatóságosdit játszani.

Földes György

MUNKAEBÉD

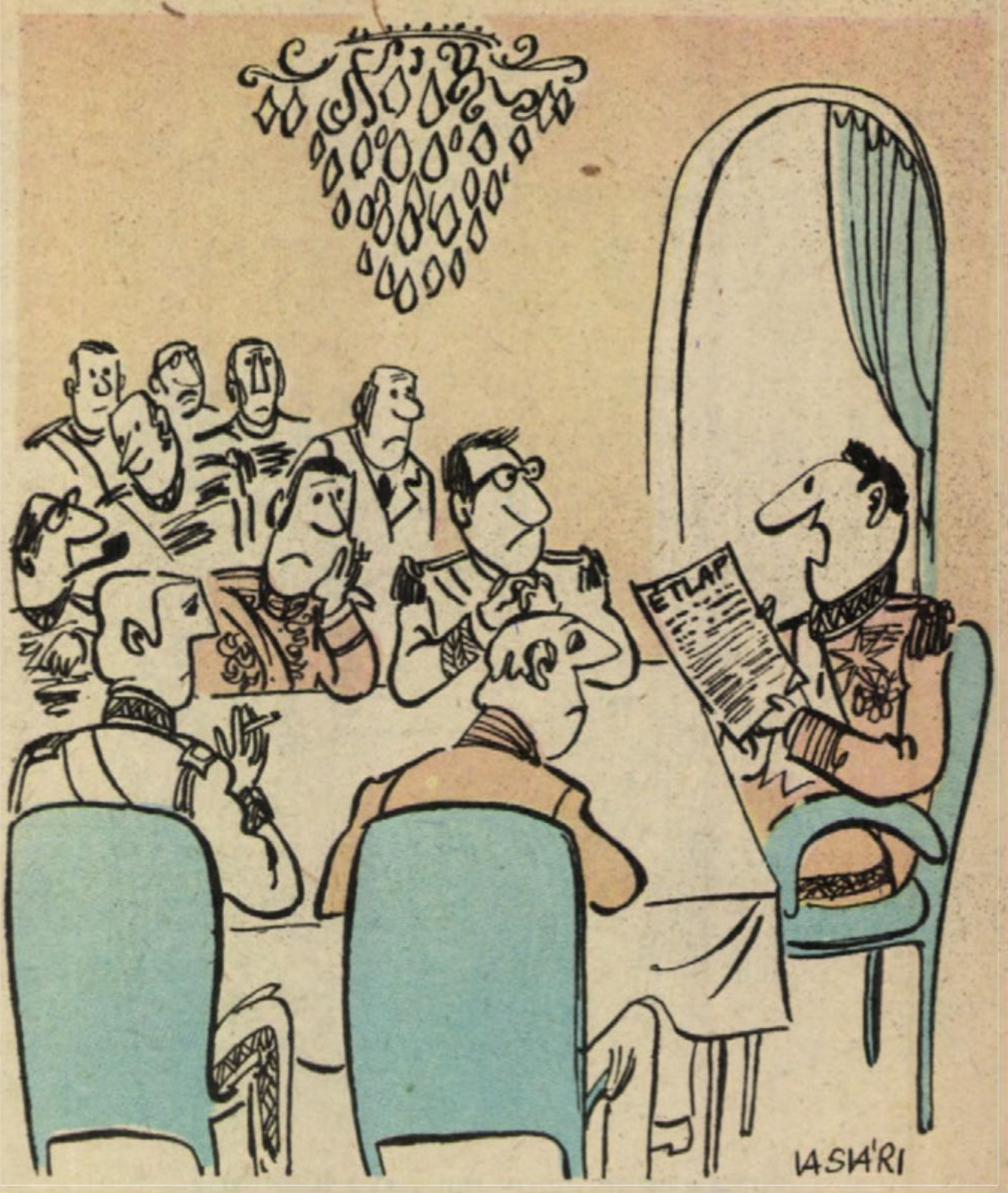

Csőben születlen kacsa brzezinski-mártással; ENSZ-vegyestál (kímélő); Túrófelfújt (közel-keleti specialitás); Dél-afrikai fekete.

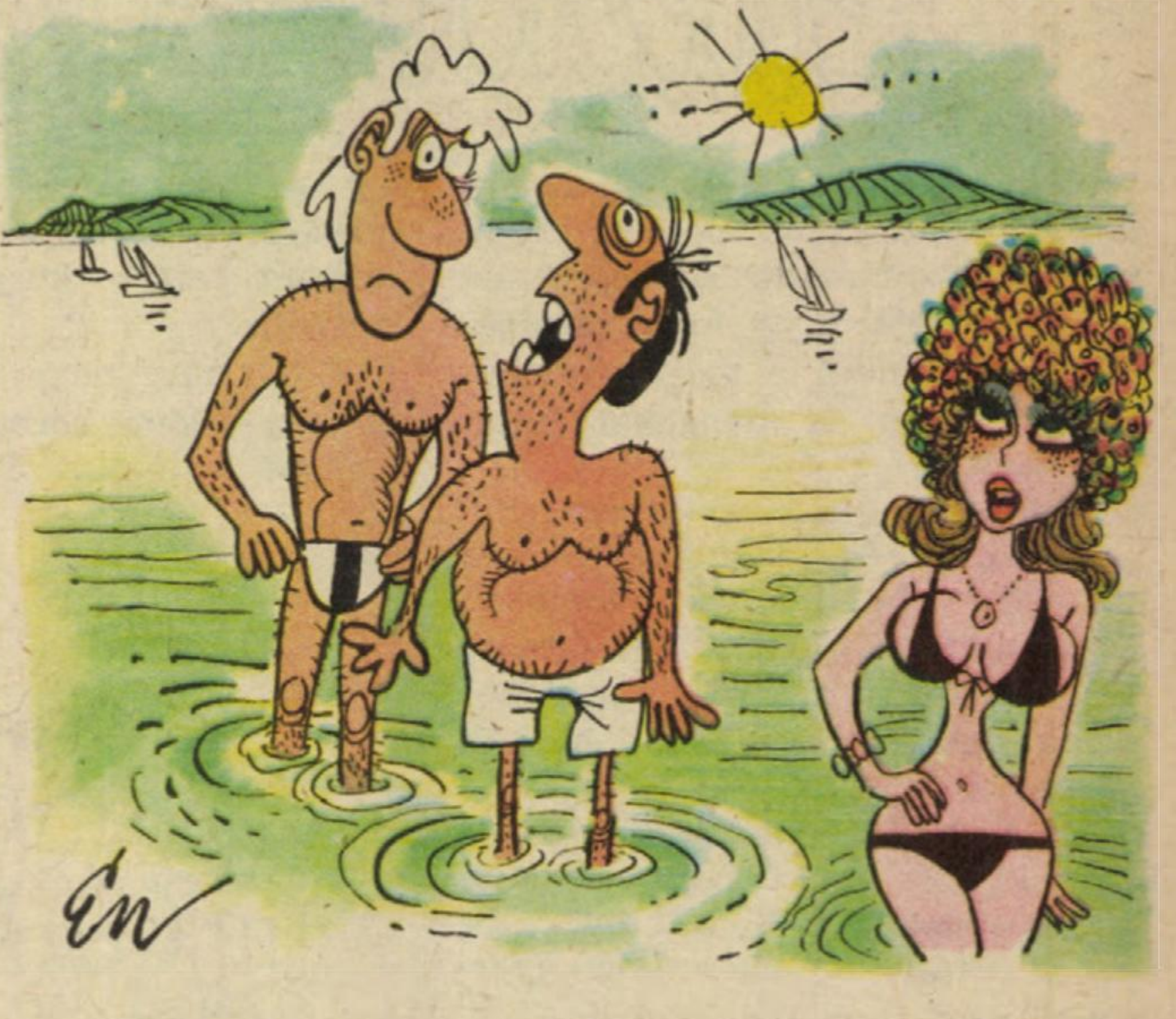

– Mindjárt átérünk a túlsó partra, és még mindig nem tudunk úszni!

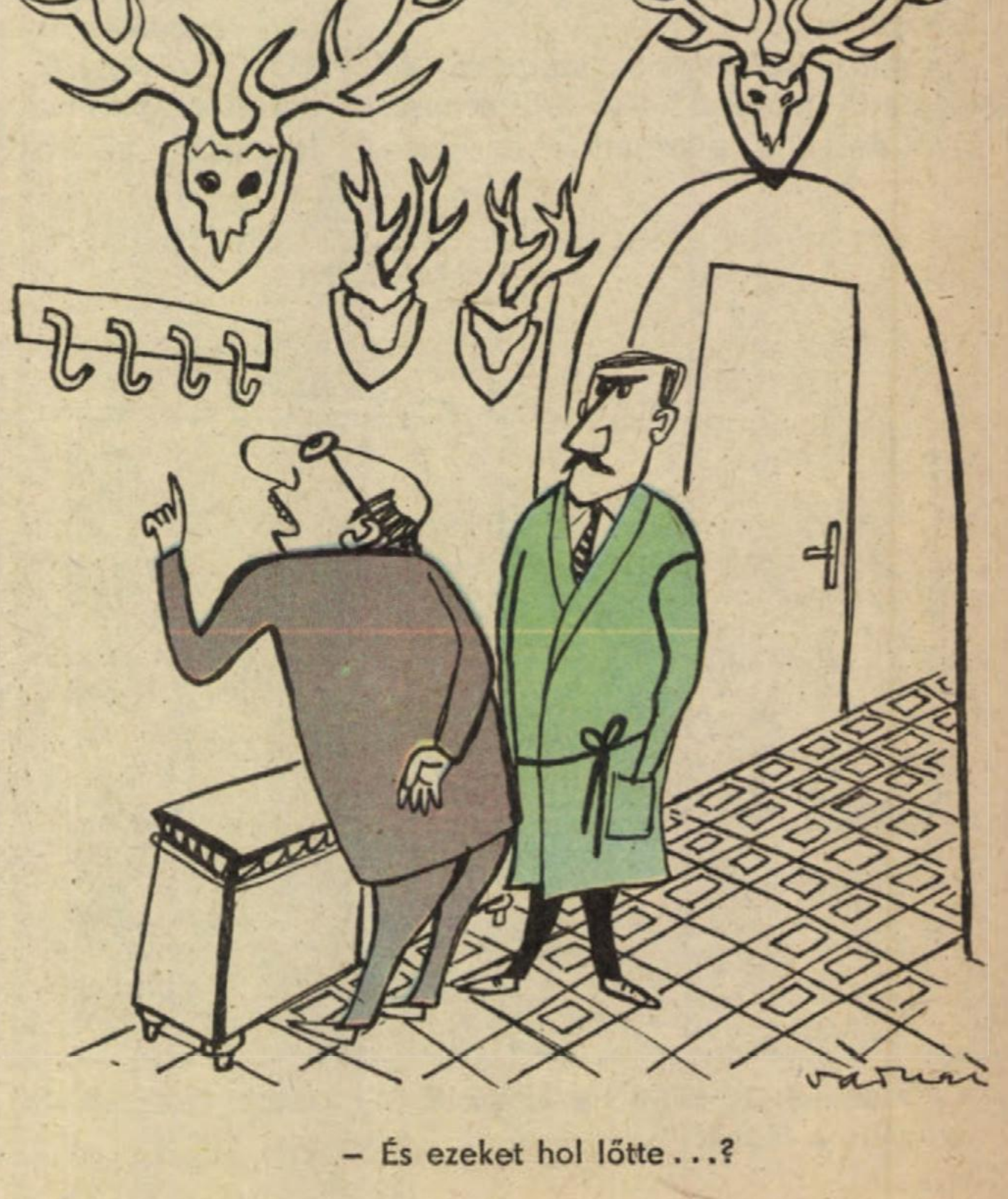

– És ezeket hol lőtte . . .?

POLIP

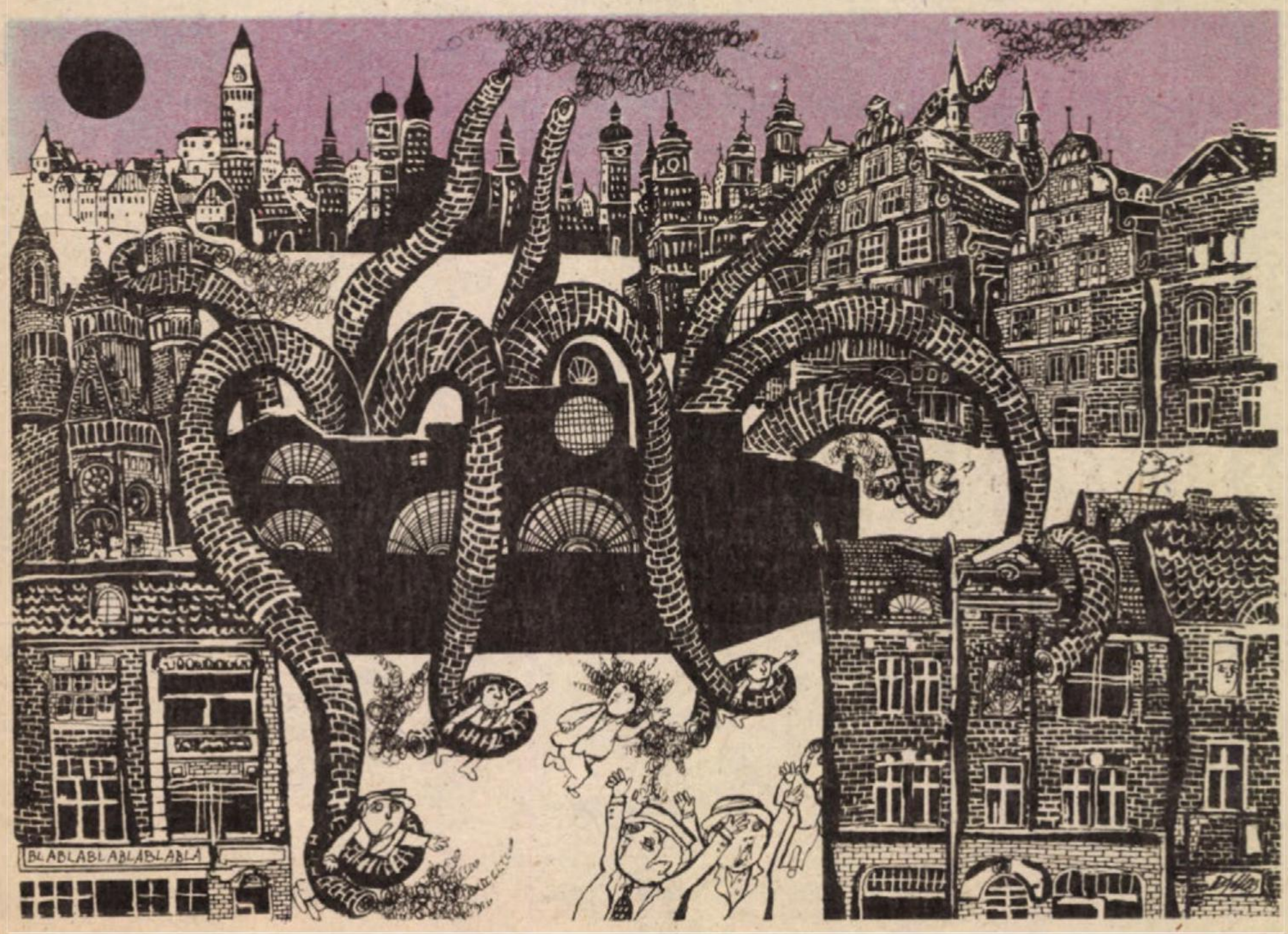

HATÁRESET

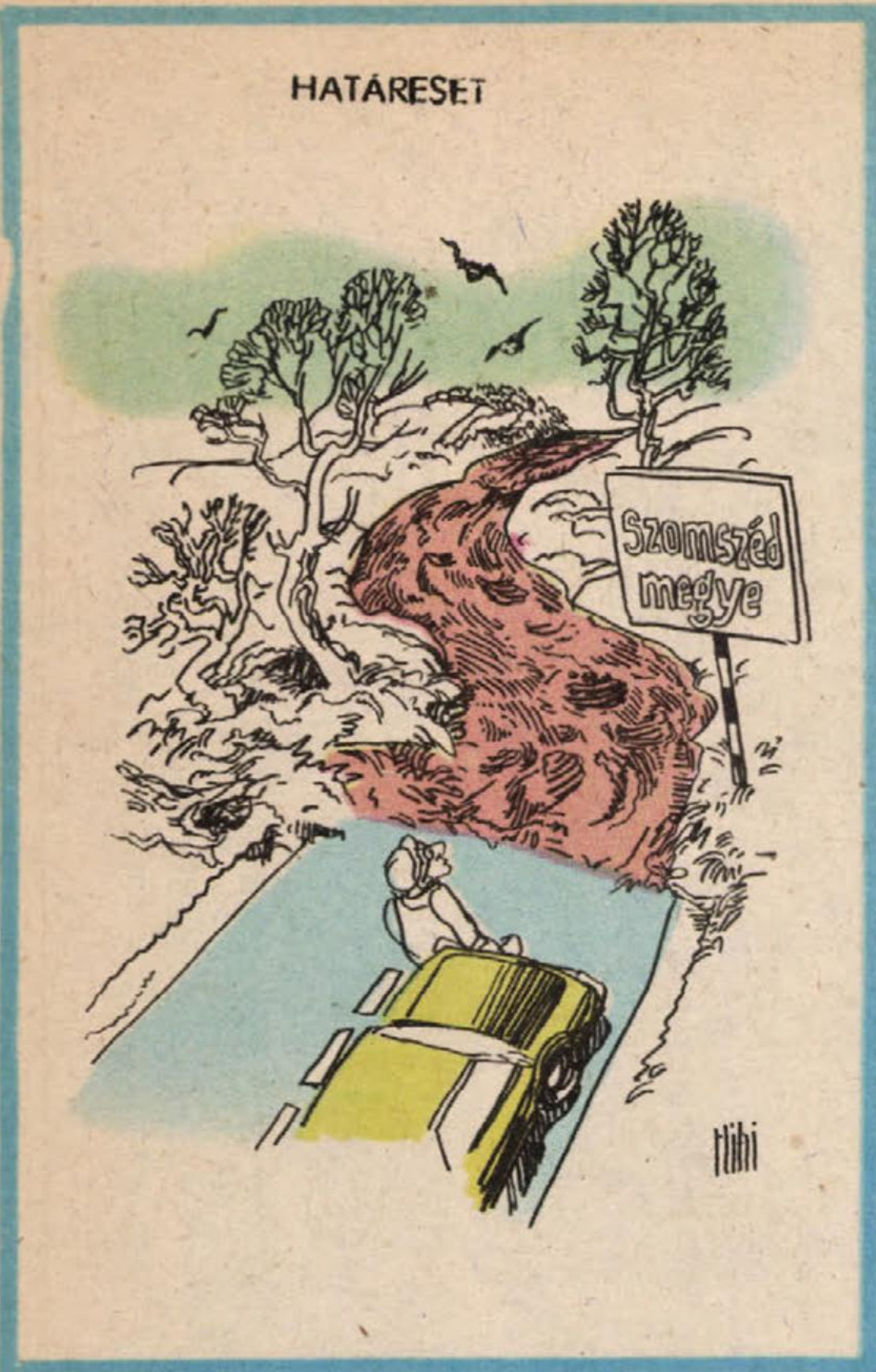

ÜZEMI PSZICHOLÓGUS

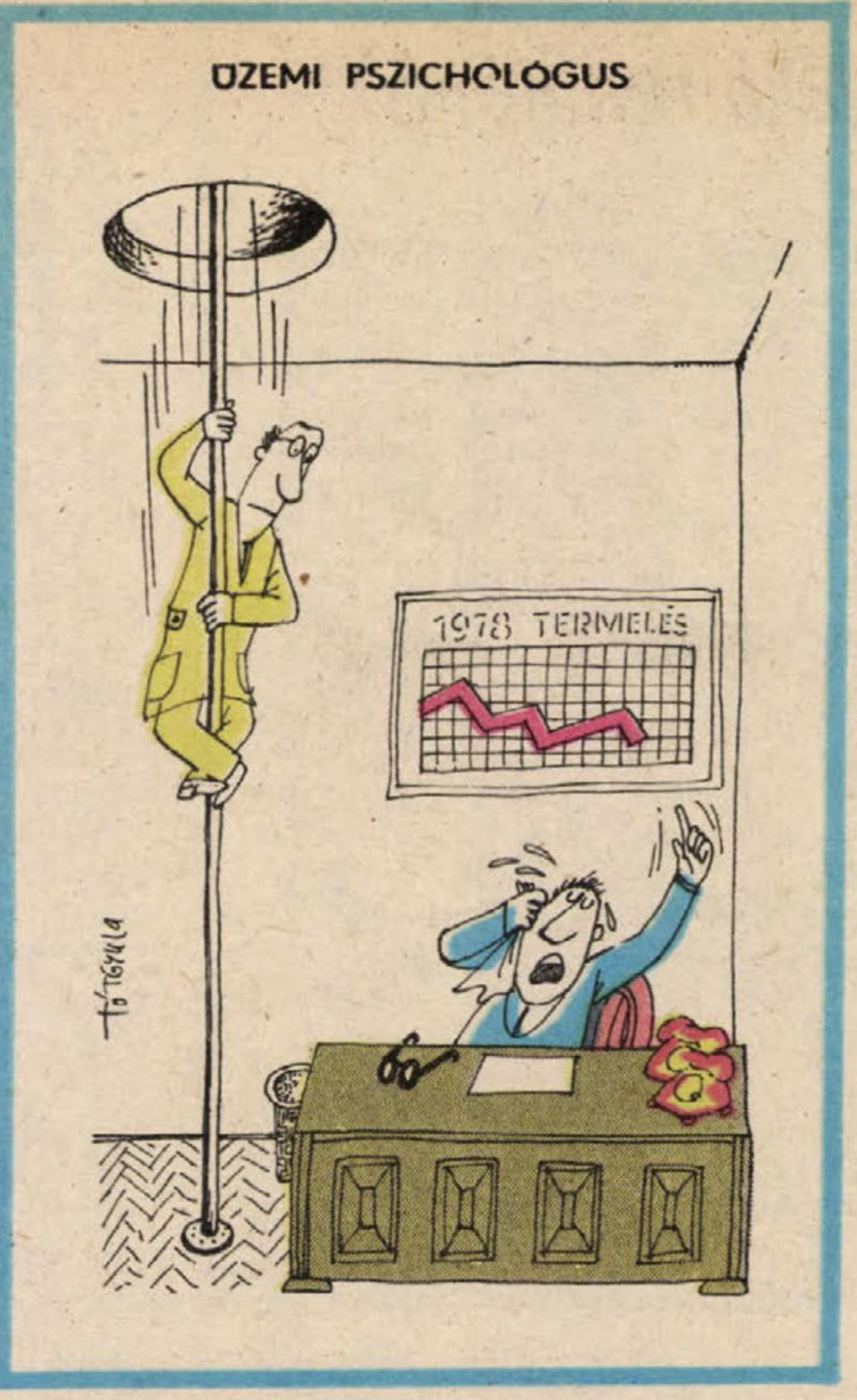

SZÖSZÖCSKÉK

„Komámasszony, hol az olló?” Gyerekkoromban ez még gyerekjáték volt: fától fáig loholt az ember, többnyire hiába. Most, hogy — enyhén szólva — felnőttem, felnőttjáték lett belőle: fűhöz-fához kell loholnunk (Vasedényből Késes-Köszörűshöz és vissza). Szintén hiába: olló nincs.

Spanyol körömcipő nyolcszázért még csak akadna. Magyar körömolló húszért az istennek se. Nincs. Nincs és nincs. Mintha elvágták volna.

Csak tudnám, *mivel.*

*

Büszke nyilatkozat: egyik telefonközpontunk átalakítása révén „újfajta szolgáltatáshoz is jut a nagyközönség”. Ezek egyike a távtárcsázási lehetőség, másika pedig — nem vicc! —, hogy már az új központ előfizetői is csak három percig beszélhetnek egy forintért.

Úgy látszik, különös elképzelések vannak forgalomban arról, mit is nevezünk szolgáltatásnak. Én például, hogy egészen tömör legyek, azt, aminek révén a lakosság valamihez *hozzájuthat.*

A második számú fönti „szolgáltatás” révén én csak egy nevetőgörcshöz jutottam.

*

A bridzs-villámpáros versenyek színhelye sokáig a Kőris utcában volt. A környékbeli rendőrök szerda esténkint hökkenten hallgatták a kiözönlő játékosok szövegeit:

— ... Csak néztem, apuskám, ahogy a hölgy mindjárt az első hívásra befekszik...

— ... Aztán egyet loptam az asztalon, és már én voltam a jani...

— ... Mikor már tízet ütöttem, akkor jött rá az ipse, hogy nem hamukáltam és a kezem tényleg erős...

— ... A nyanyus az istennek se volt hajlandó megválni a fiújától, de aztán szorult...

— ... Hiába lopott, én fölülütöttem...

Rendőreink higgadtságát mi sem bizonyítja jobban, mint hogy egyetlen előállítás sem történt.

*

A tavaszi bélyegaukcióról három sajtóhír látott napvilágot. Az első, még az eseményt beharangozva, arról tudósított, hogy *250 ezer* forint értékű bélyeg cserél majd gazdát. A második, már az esemény után, óriási sikerről számolt be újjongva: *150 ezer* forint értékű bélyeg talált vevőre. A harmadik most legutóbb a szaksajtóban szintén nagy sikerként ünnepli a lezajlott árverést, ami ugyebár nem is csoda, ha egyszer az értékesítési eredmény nem kevesebb, mint *130 ezer* forint.

Még egy-két sajtóhír, s a bódító sikerrel százezer alá csúszunk...

*

És ha már bélyegeknél tartunk: „Egy kedves középkori legenda hősét, a hamelni patkányfogót és a sípja szavára utána sorjázó gyermekeket kelti életre a most kiadott nyugatnémet bélyeg” — olvasom.

Ahhoz képest, hogy a legendabéli patkányfogó a tengerbe csalja és nyájasan odaveszejti a sorjázó gyermekeket (bosszúból, amiért Hameln város urai nem fizették meg hatásos patkányirtó ténykedésének kialkudott bérét), a „kedves” jelzőt nem érzem egészen helyénvalónak.

Inkább a „hercig”-et ajánlanám.

*

Mi az a Hobby-bolt?

Ne fáradjanak a válasszal, az enyém már teljesen készen van: ahol a Match-boxokért box-matchek folynak.

*

„Ginzengláz” — üti meg szemem az egyszavas újságcím. Egy pillanatra műveltségem hézagos tárházát faggatom: kéne tudnom nekem erről a Ginzenglázról valamit? Valami speciális üvegfajta talán... Vagy nem is! Mintha egy Morgenstern-versben szerepelne: „Citterfrász és Ginzengláz s a csapkodó ümög...” Vagy várjunk csak: lehet, hogy Rózenkrancon és Guildensternen kívül egy Ginzengláz nevű harmadik gézenglúz is előfordul a Hamletben, csak már elfelejtettem?

Aztán megtudom a prózai valót: a ginzeng (melynek láza mostanában dühöng) valamiféle napkeleti gyökér, melyből nemi vágyat fokozó kenőcsöt és likőrt készítenek. Erre — mi tagadás — álmomban sem gondoltam volna. Annyi szent, hogy ami engem illet, ginzenget nem vásárolok.

Morgensternre és Guildensternre, még csak ez hiányoznék!

Timár György

Különös rekordok

Budapesten él a legtöbb idős ember

Előreláthatóan már kétmillió nyugdíjas él a jövő esztendő elején hazánkban

átlagkeresetük elérte a 11 ezer forintot.) Továbbdolgozásra ösztönző nyugdíjmód-

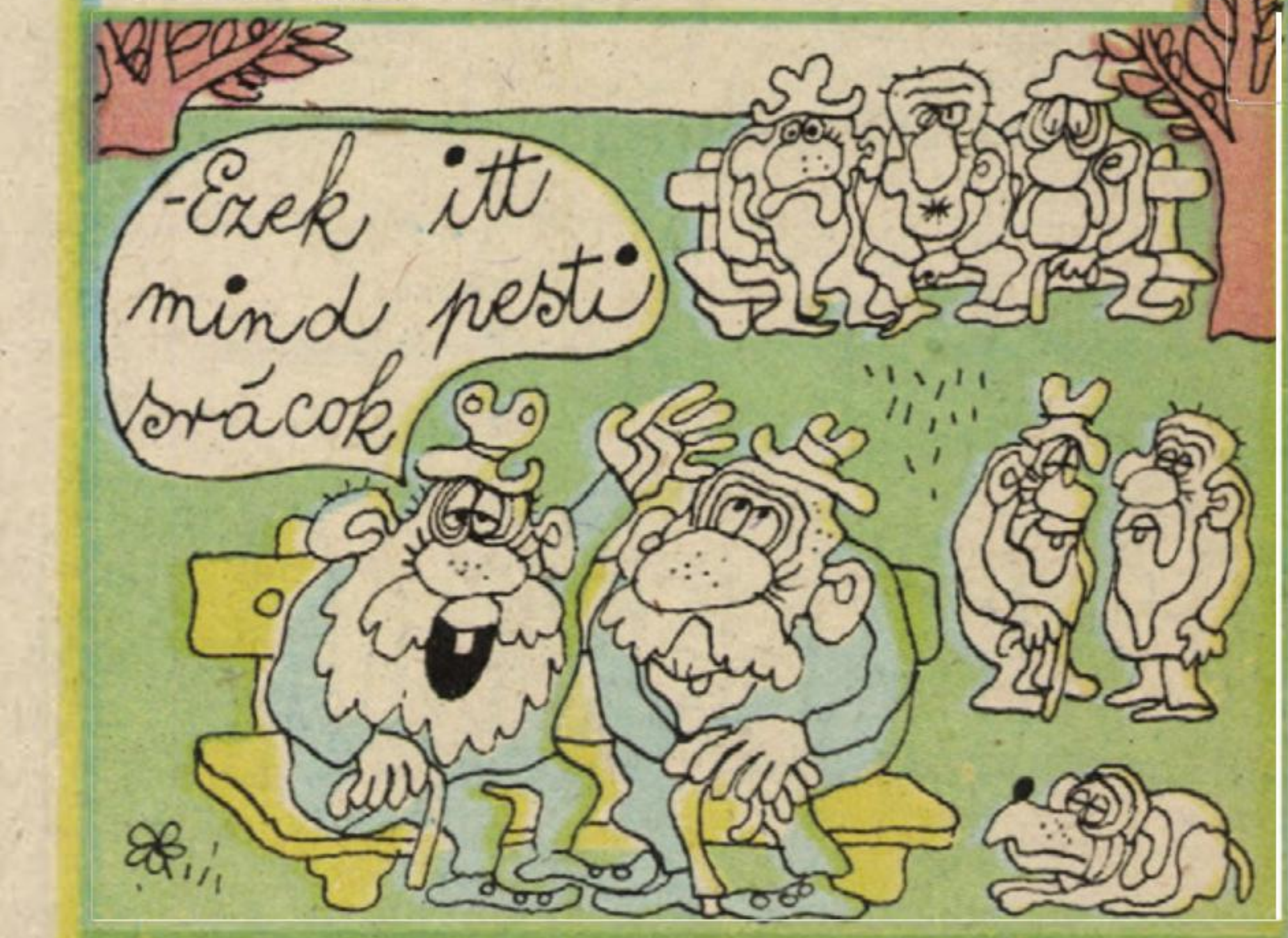
-Ezek itt mind pesti srácok

80000 bárány Itáliába tart

De évente egymillió utazik

magyar konyhát ugyan hódította meg a hús-

szerelvények”. A hat történő etetés és itatás

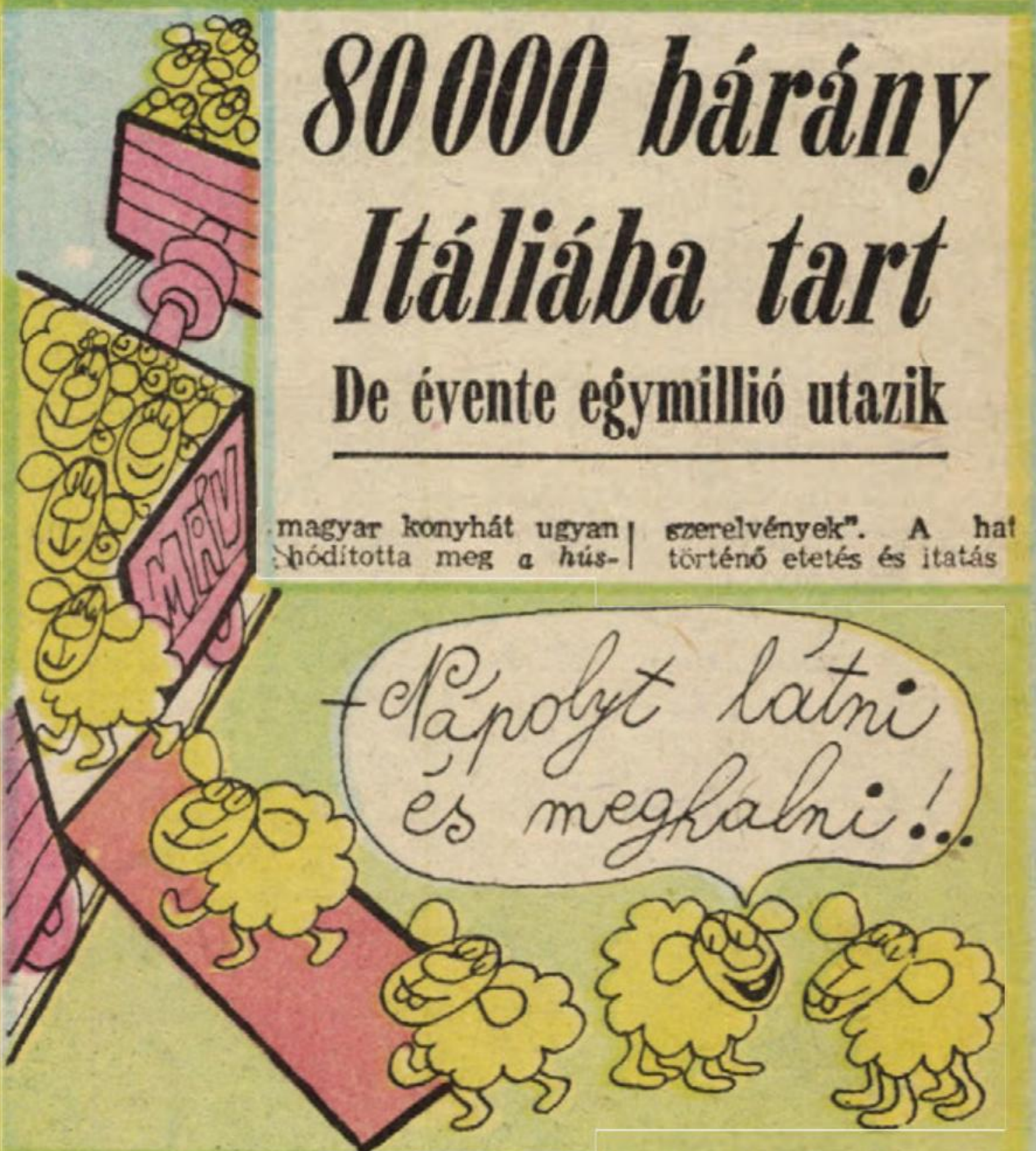

Hatesztendős csodagyerek

Szlava Ulanovszkij, az ukrajnai Dnyepropetrovszk most hatéves lakója, amikor másfél éves volt, már ismerte az ábécét, hároméves korában pedig jól olvasott és számolt, minden téren fejlettebb volt hasonló korú társainál. Négyéves kora óta (három évvel korábban, mint a Szovjetunióban szokásos) iskolába

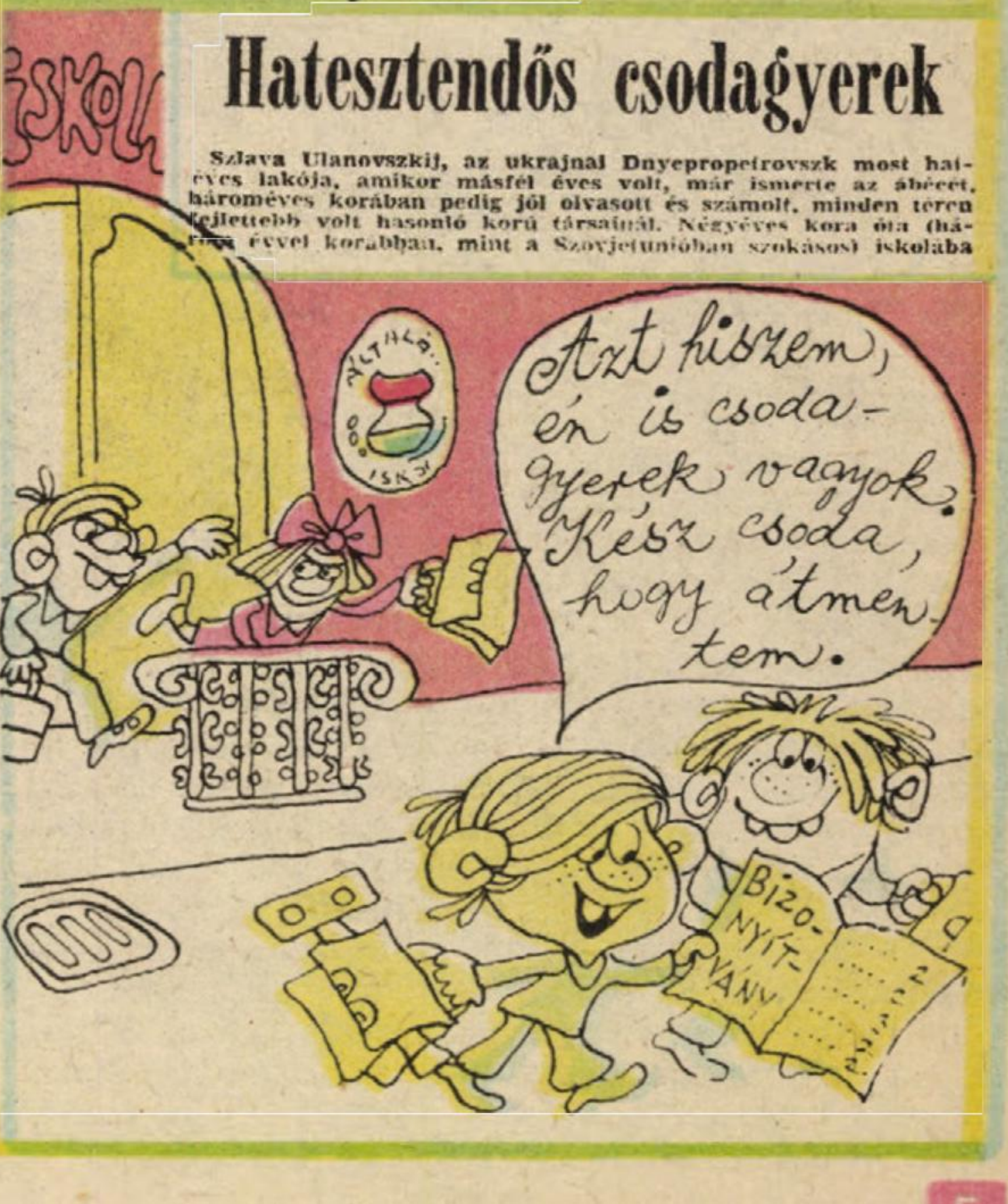
ISKOLA
ÁLTALÁ... ISKO...
Azt hiszem, én is csodagyerek vagyok. Kész csoda, hogy átmentem.
BIZONYÍTVÁNY

SZABAD STRAND

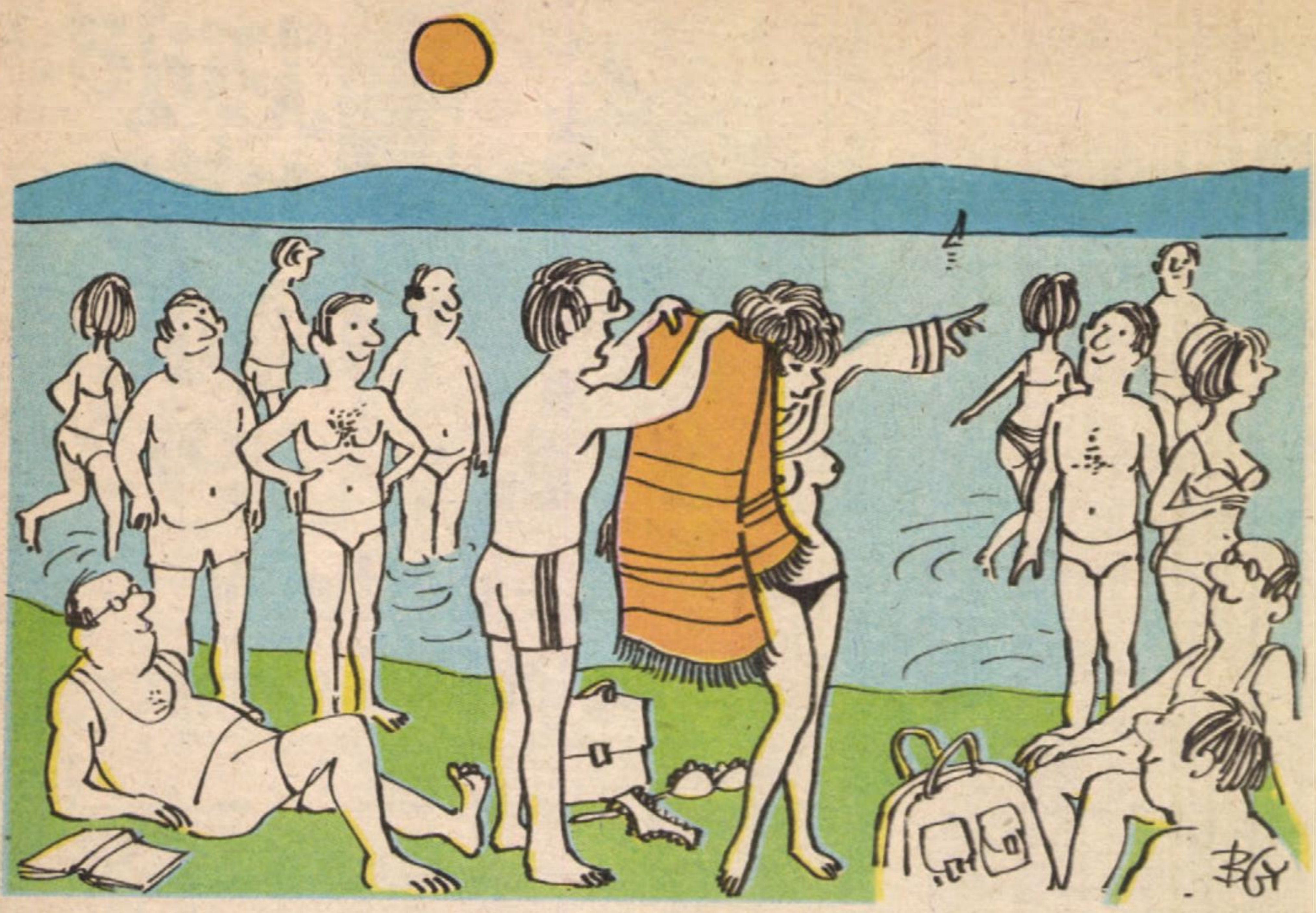

– Pirike, megérem végre egyszer én is azt a napot, amit most a többiek?

ALLERGIA

— Jó napot, uram. Látom, kíváncsi, hogy mi van ebben a lapos kis bőrtokban itt a hónom alatt.

— Kíváncsi a nyavalya.

— Nagyon helyes, máris mutatom. Ez kérem a modern orvosi műszeripar legújabb kis csodája. Egy allergiajelző készülék. Allergiának nevezzük azt a jelenséget, amely...

— Tudom, mit nevezünk allergiának. Ha hülyének néz, itthagyom.

— Azt fájlalnám.

— De előbb még fel is pofozom.

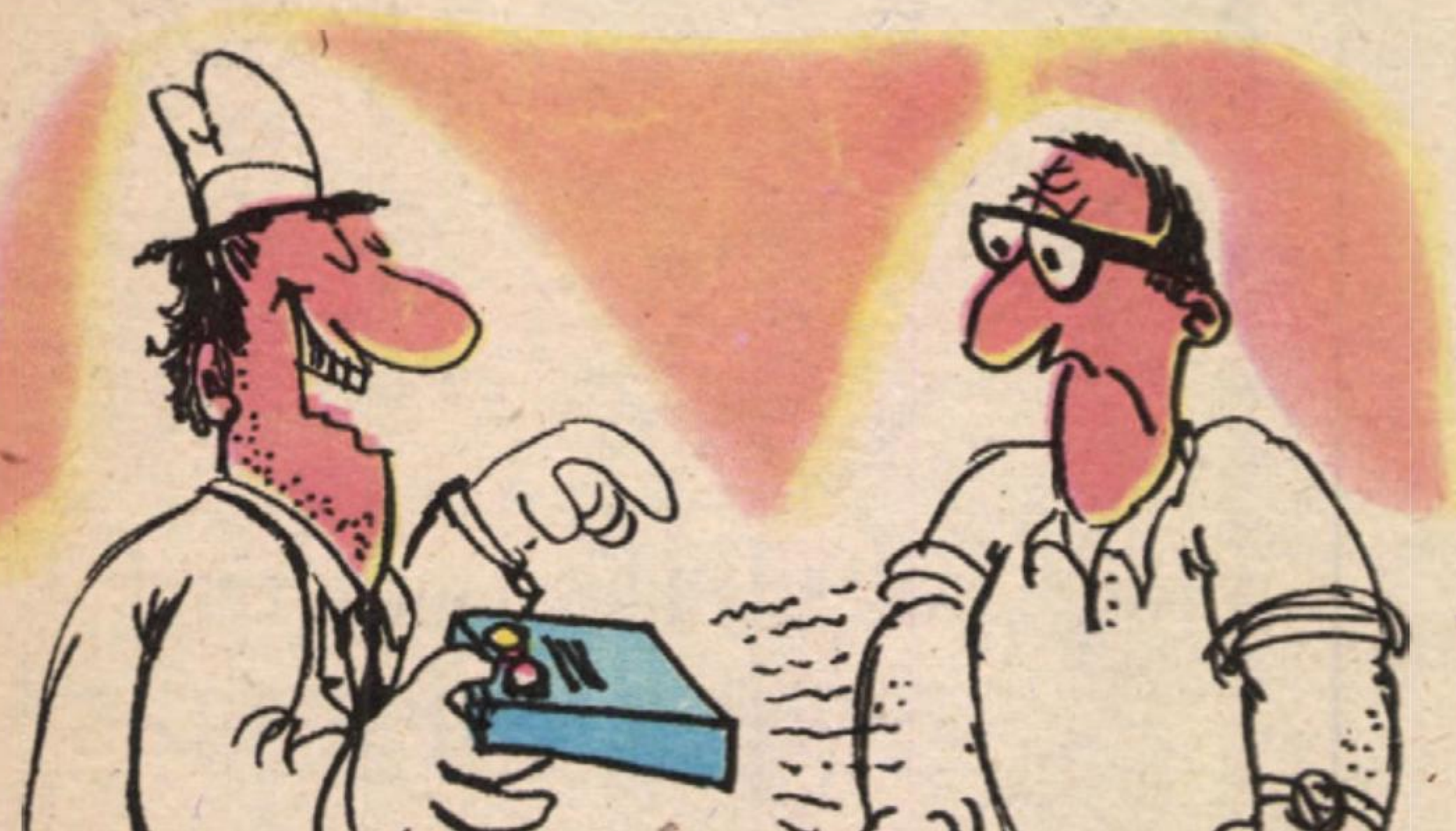

— Azt még inkább. Nade térjünk a tárgyra. Ez a kis készülék feleslegessé teszi a limfocita transzformációs tesztet. Elég, ha az elektronikus letapogatót a vizsgálandó személy bőrfelületéhez közelítem és a tranzisztoros allergiajelző máris közli, van-e valami olyasmi a levegőben, mit ön betegesen utál.

— Nézze, van egy hírem az ön számára. Én nemcsak a limfocita transzformációs tesztet teszem feleslegessé, hanem a tranzisztoros allergiajelzőt is. Magamtól is tudom, mikor van olyasmi a levegőben, amit betegesen utálok.

— De a tranzisztoros allergiajelző ezt a környezetével is tudatja.

— Maga ismételten hülyének néz. Honnét veszi, hogy én nem vagyok képes a környezetemmel tudatni, ha valamit betegesen utálok?

— Tessék. Az elektronikus érzékelőt máris ön felé irányítottam. Mint látja, a mutató hevesen kileng és a csőbugó jajongó neszeket hallat. Ez a tudomány diadala, uram, most már bizonyosra vehető, hogy olyasmi van a közelben, amit ön betegesen utál. Nade mi lehet az? Várjon, már sejtem. Ennek a szobának a falait fejfájós-kékre festették. A neonvilágítással párosulva ez a szín először vad fogcsikorgatásra készteti az érzékeny embert, majd gerinctáji libabőrt idéz elő, végül pedig a mozgatóizmok heveny rángatózására vezet. Eltaláltam?

— Nem találta el. Serdületlen gyermekkoromban egy alkalommal felhörpintettem egy teljes üveg Korona-kékítőt és azóta ez a kedvenc színem. Szobám falai langyos fürdőként hatnak rám, lubickolok, sőt, időnként valósággal locskapocskázok ebben a színben.

— Hát akkor... Megvan, tudom már! A villamos itt kanyarodik be a sarkon. A sín belső felületéhez súrlódó kerekek hosszan nyüszítő hangeffektusokat idéznek elő. Ettől az ember először bukfenceket vet, később a szőnyeget rágja. Idült esetekben végül már csak körben tud járni, ami végzetes. Jól mondom?

— Rosszul mondja. Én az óbudai remízben születtem, ahol felmenőim hetedíziglen a váltóállító posztját töltötték be közmegelégedésre és egy görbe kis vasbottal. A maga által ostoba módon kárhoztatott zaj számomra valóságos himnusz, a gyermeteg nosztalgia legnemesebb forrása. Valósággal elfacsarodik a szívem a merengés örömétől, valahányszor kerekeket hallok a sínen nyüszíteni. Olyan ez nekem, mint remetének az édes kakukkszó, mint éjszakai ridegpásztornak a távoli ebcsaholás.

— Sajátságos... Akkor talán... ez az, megvan! A forgalmas körútról felszüremlő kipufogógázok az érzékeny szervezetben a fej lila duzzanatát idézhetik elő, akut esetben pedig a végtagok számának átmeneti gyarapodásával járnak. Stimmel?

— Nem stimmel. Én már a bölcsőben Niki Laudának készültem és hölgyismerőseimtől ma is elvárom, hogy Givenchy-parfőm helyett szuperbenzinnel illatosítsák a fülük cimpáját.

— Kérem, feladom. Minthogy azonban a tudomány csalhatatlan, engem pedig fojtogat a kíváncsiság, el kell árulnia, mit utál ön e pillanatban betegesen?

— Nem mit, hanem kit. Hát magát, maga idióta!

Peterdi Pál

FUTÓ KALAND

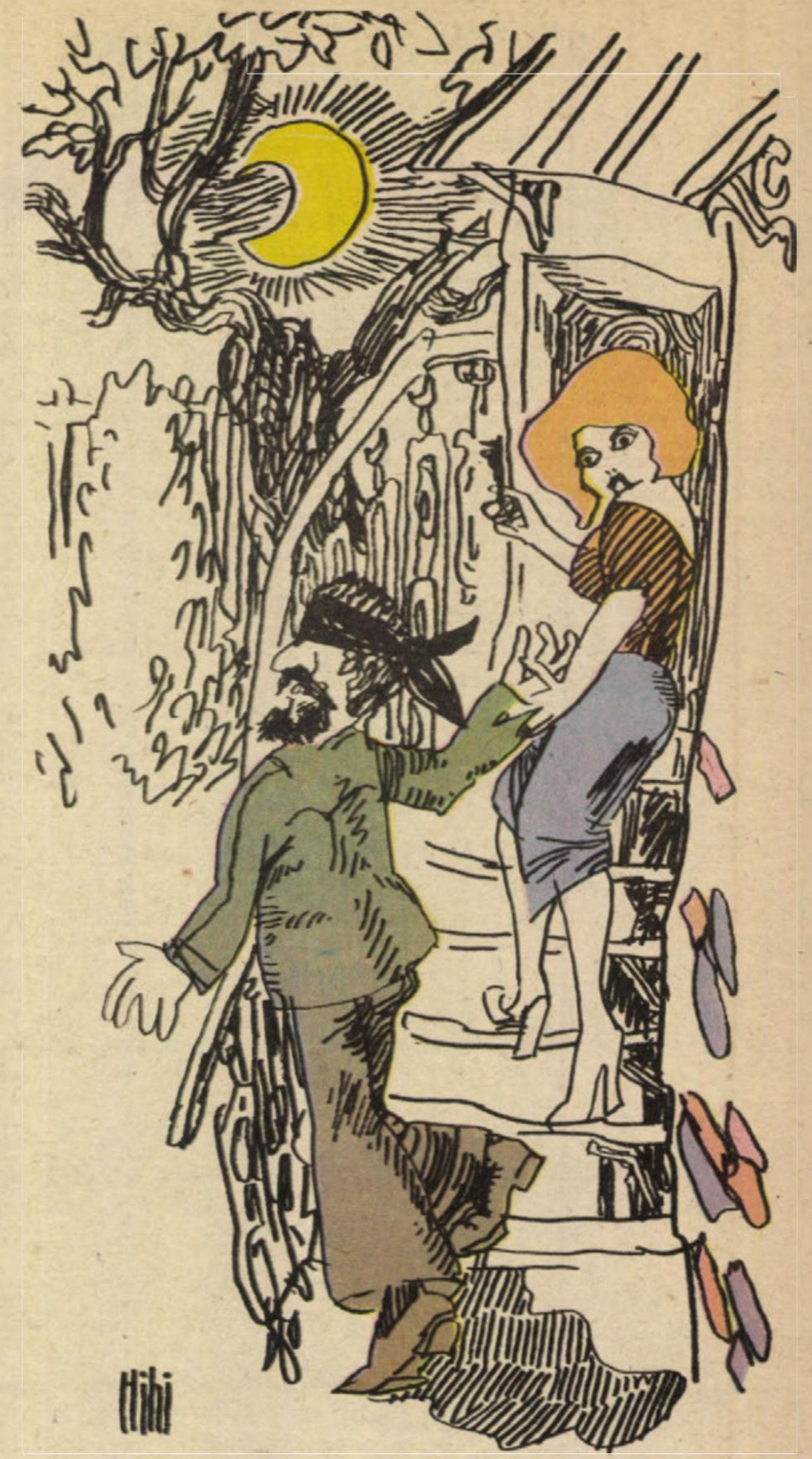

– Nem akarom, hogy magadtól is idetalálj...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Kisfiam, hozzál gyorsan egy konyakot, anyuka elájult!

— Jó, apa, azonnal hozom neked, de anyukának mit hozzak?

DOLOGIDŐBEN

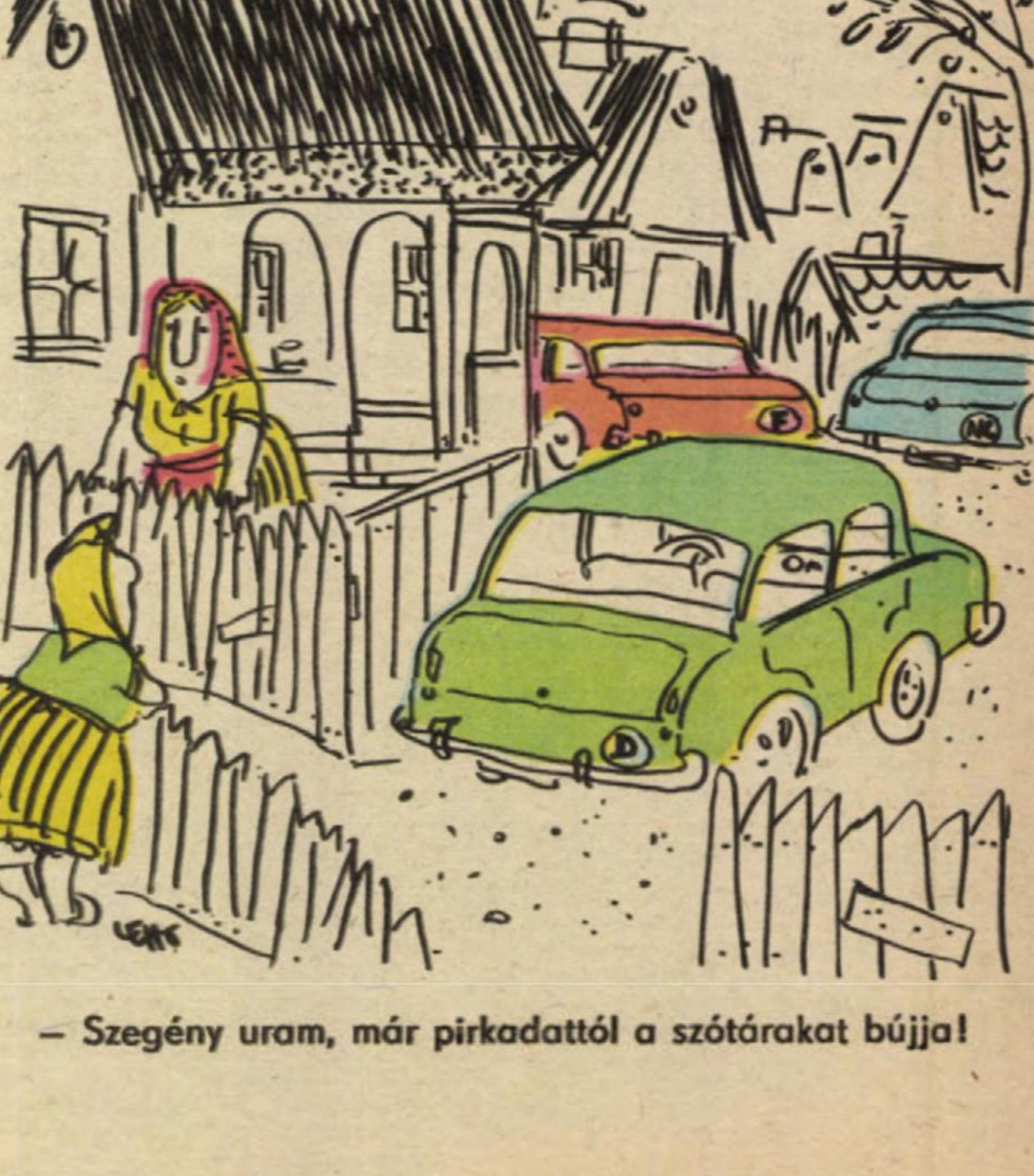

– Szegény uram, már pirkadattól a szótárakat bújja!

VALÓDI ÁLHÍREK

A rendőrség túlkapásaként jegyzik fel egy kamiterrai fiatalember tegnapi esetét. Az illető a kormány megbízásából nyilvánosan éltette a szabadságot, de a helyszínen levő rendőrök letartóztatták, mert azt hitték, hogy tényleg a szabadságot élteti.

A maffia fennállásának 250. évfordulóján ünnepséget rendeztek Palermo egyik külvárosában. A díszvacsorát követő tombolán a szerencsések között váltságdíjakat sorsoltak ki, majd az ezt követő mulatságon néhányan elnyerték az örök életet.

Betiltották Chilében a Pinocchio című mesekönyvet. A szigorú intézkedésre azért került sor, mert a főszereplő bábú neve kísértetiesen hasonlít egy helybéli politikuséhoz, és az összetéveszthetőséget csak fokozza, hogy a mesehős feje is fából van.

Páratlan vakmerőséggel szökött meg a legjobban őrzött nyugatnémet börtön egyik rabja. Határozott, egyenletes léptekkel a kapuhoz ment, majd az ott álló fegyveresek kérdésére kijelentette, hogy sétálni készül. Ezután mosolyogva ismeretlen helyre távozott. Az eset miatt átmenetileg tovább szigorították a biztonsági előírásokat.

A hivatalos beszédíró betegsége miatt a Rétsáp megyei tanács elnöke kénytelen volt saját maga megfogalmazni ünnepi felszólalását. Ez meglepő eredménnyel járt, ugyanis kiderült róla, hogy korábbi beszédei ellenére értelmes ember.

A VB egyik látványos gólja után Vitray Tamás fölkiáltott: „egynull!... bocsánat egy nulla." Nyelvi tévedését hiába javította ki rögtön, a képernyő előtt ülő Lőrincze Lajostól megkapta megérdemelt sárga lapját. A tudós mérkőzés utáni sajtóértekezletén kijelentette, hogy már Vitrayban is csalódott, mert kiderült róla, hogy ösztönösen a mindenki által beszélt magyar nyelvet beszéli.

A tájékozódási világbajnokságra készülő magyar versenyzők tegnap edzés közben eltévedtek. A szövetség felhívja a lakosság figyelmét, hogy aki megtalálja őket, az tagja lehet az utánpótlás keretnek.

A körúti sortatarozások után a mellékutcák festésére is sor kerül. Az eddigi gyakorlatnak megfelelően csupán kívülről fogják a házakat csinosítani, de értesüléseink szerint a lakók kívánságára a szobákban levő dúcokat is átfestik.

Selmeczi Tibor

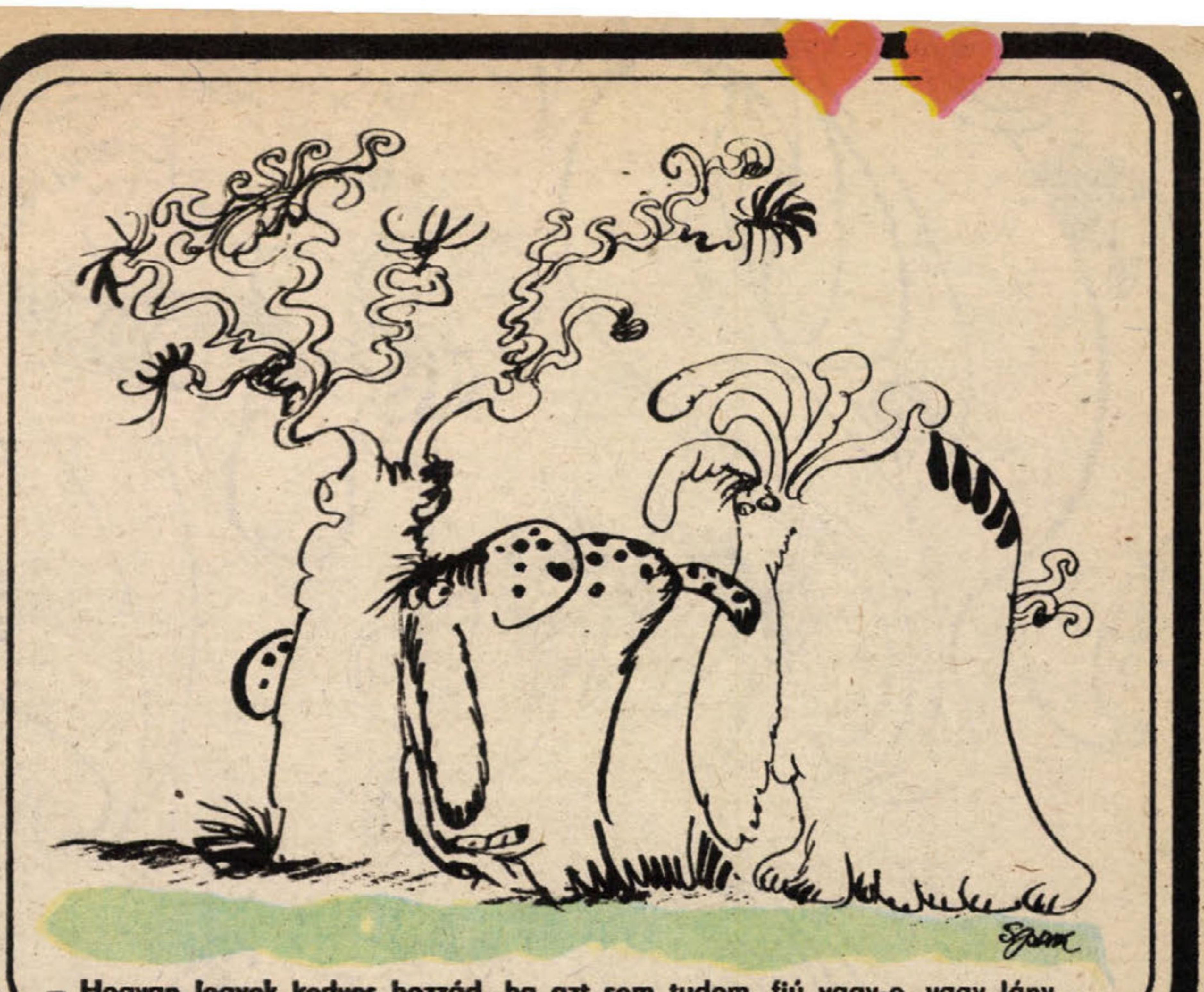

– Hogyan legyek kedves hozzád, ha azt sem tudom, fiú vagy-e, vagy lány...

KÁNIKULA

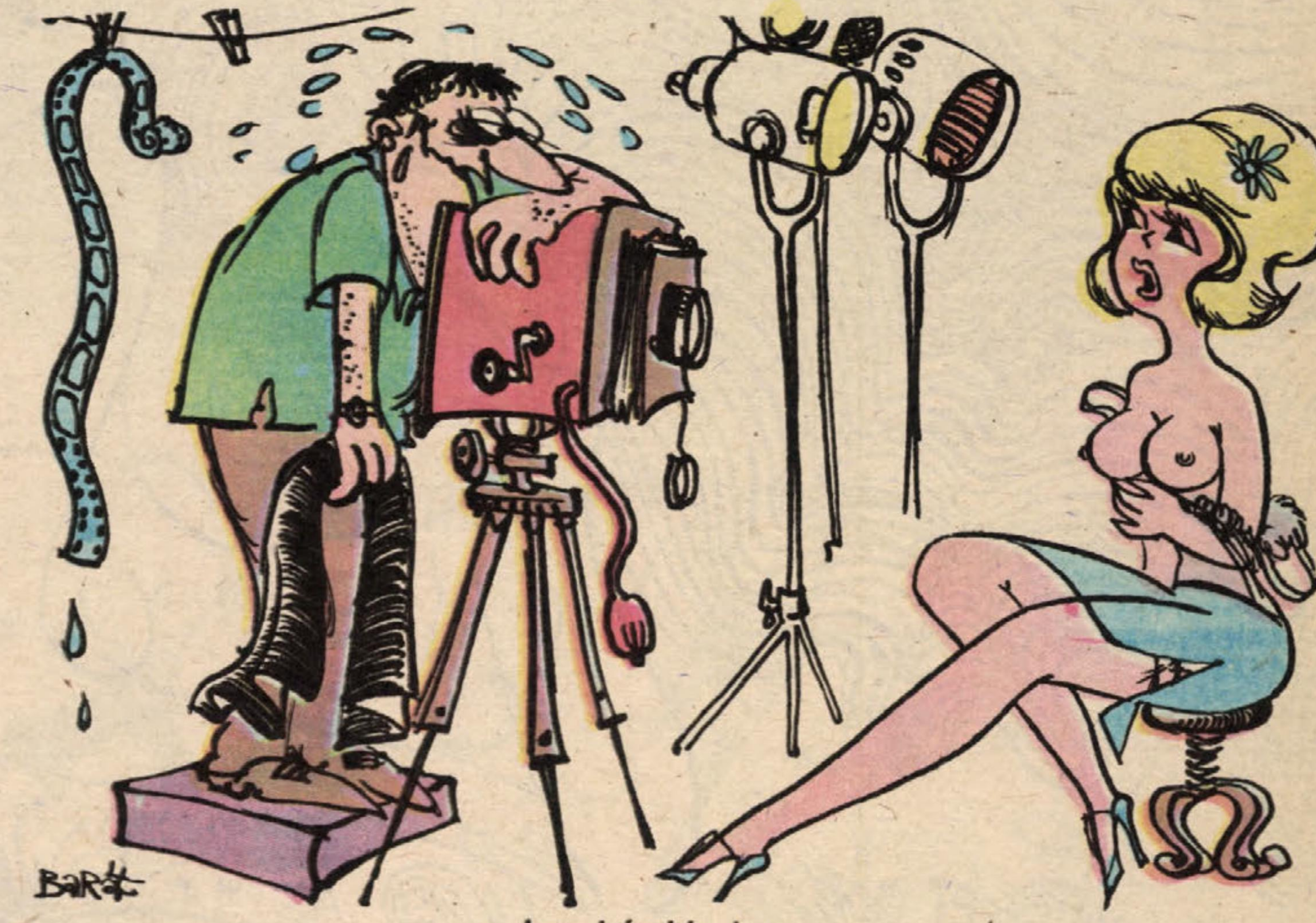

– Igazolványkép lesz.

A NAGY EMBER

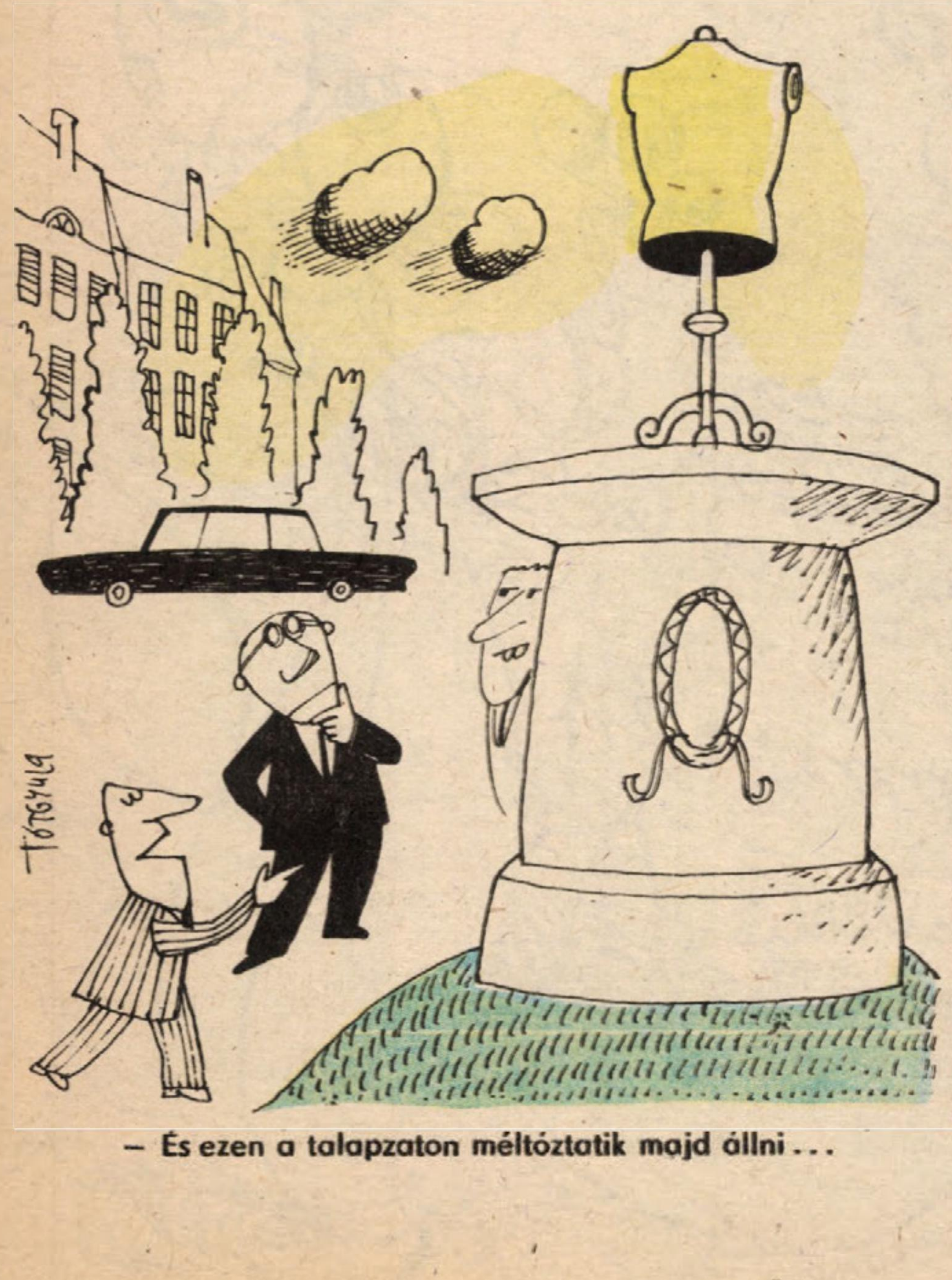

– És ezen a talapzaton méltóztatik majd állni...

SZTEREO

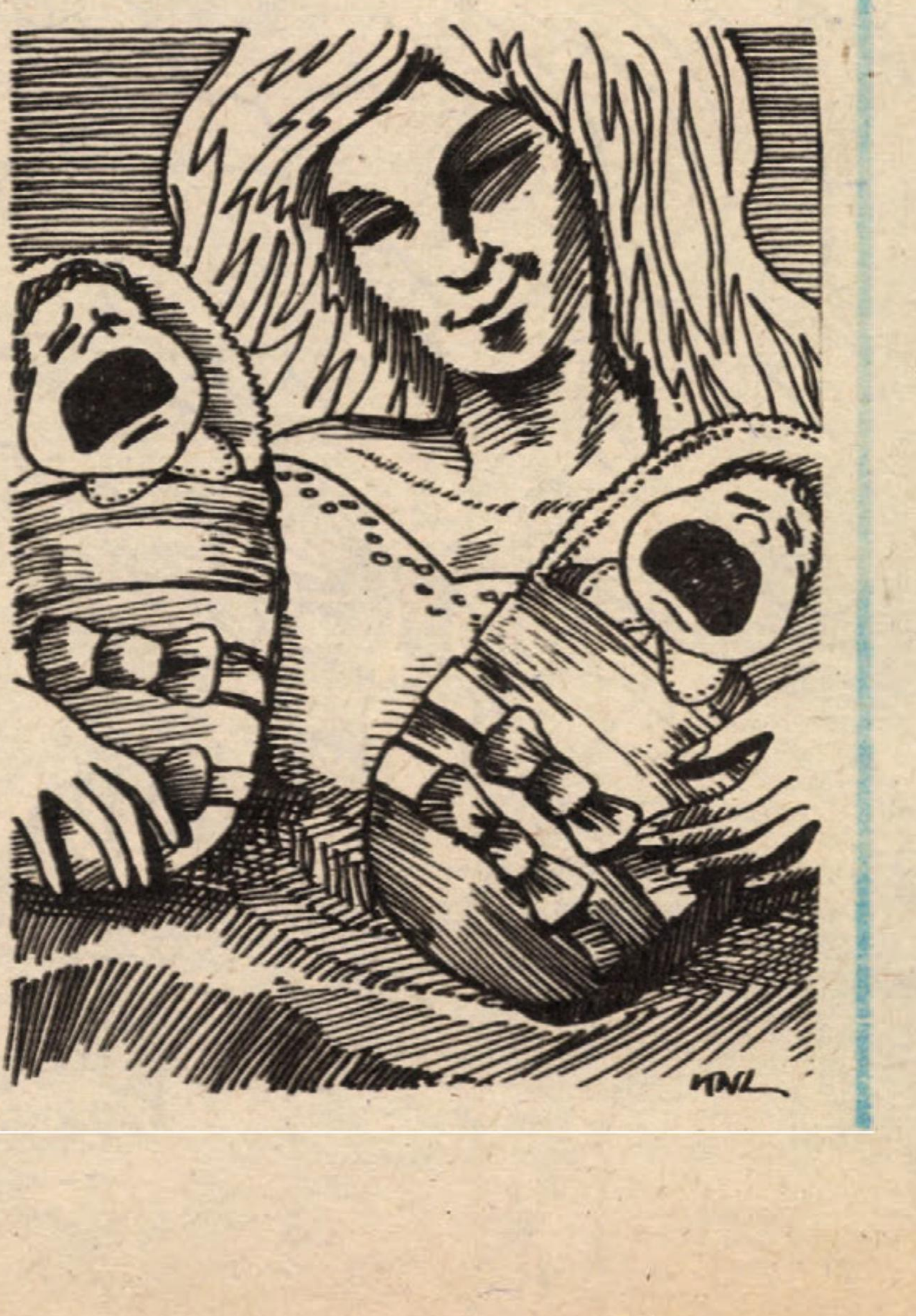

KULISSZÁK MÖGÜL

DIVATCIKK

Mono-dráma a nagy divat,
ám jó téma ritka már ma:
addig zsugorodik, amíg
mono-piti-mini-dráma.

ÚJSZERŰ SZÍNDARAB

– Hogyan vegye be e tésztát? –
ez izgat némely esztétát.
Álmatlan tölti estjét hát
s felkeresi az SZTK-t:
megoldódik minden most már,
arra jó az idegosztály.

Bedő István

SAJDIK FERENC:

SÜT A NAP...

NEM TETSZIK! MERT TE CSAK A WILLENDORFI VÉNUSZ MÉRETEIBEN TUDSZ GONDOLKODNI...
KÜLFÖLDI FÜBEN ENNÉL KÜLÖNBEKET IS LÁTNI...
ÉN LESZEK A SZÚNYOGOK KOLUMBUSZA! ÚJ FÖLDRÉSZT FOGOK FELFEDEZNI!
MEGTILTOM, HOGY FÖLÖTTE ÁTREPÜLJ...
...HEJ, HA KATICABOGÁR LENNÉK, NEM ZAVARNA EL
MENNYI ILYENT LÁTHAT EGY VÁROSI EGÉR...
...DE SZÉP PÁR LENNÉNK!
PERSZE, A MIHASZNA APÁTOK ILYENKOR A MÁS VÉRÉT SZÍVJA...
TÉVEDSZ! EZ MOST KIVÉTELESEN NEM A SÁFÁR ANIKÓ!!...
– DE KÁR, HOGY CSAK KÉT LÁBA VAN...
SZEGÉNY FERDINÁNDNAK SZÉP HALÁLA VOLT, PONT ALATTA VAN!
MOSOLYOGJATOK, BIZTOSAN VAN FOTÓS A KÖZELBEN...
MIRE FELÉREK ELMEGY...

Sajdik Ferenc, Kaján Tibor és Várnai György munkáiból karikatúra-kiállítás nyílt június 17-én, a Dél-Balatoni Kulturális Központban. (Siófok, Fő tér 2.)

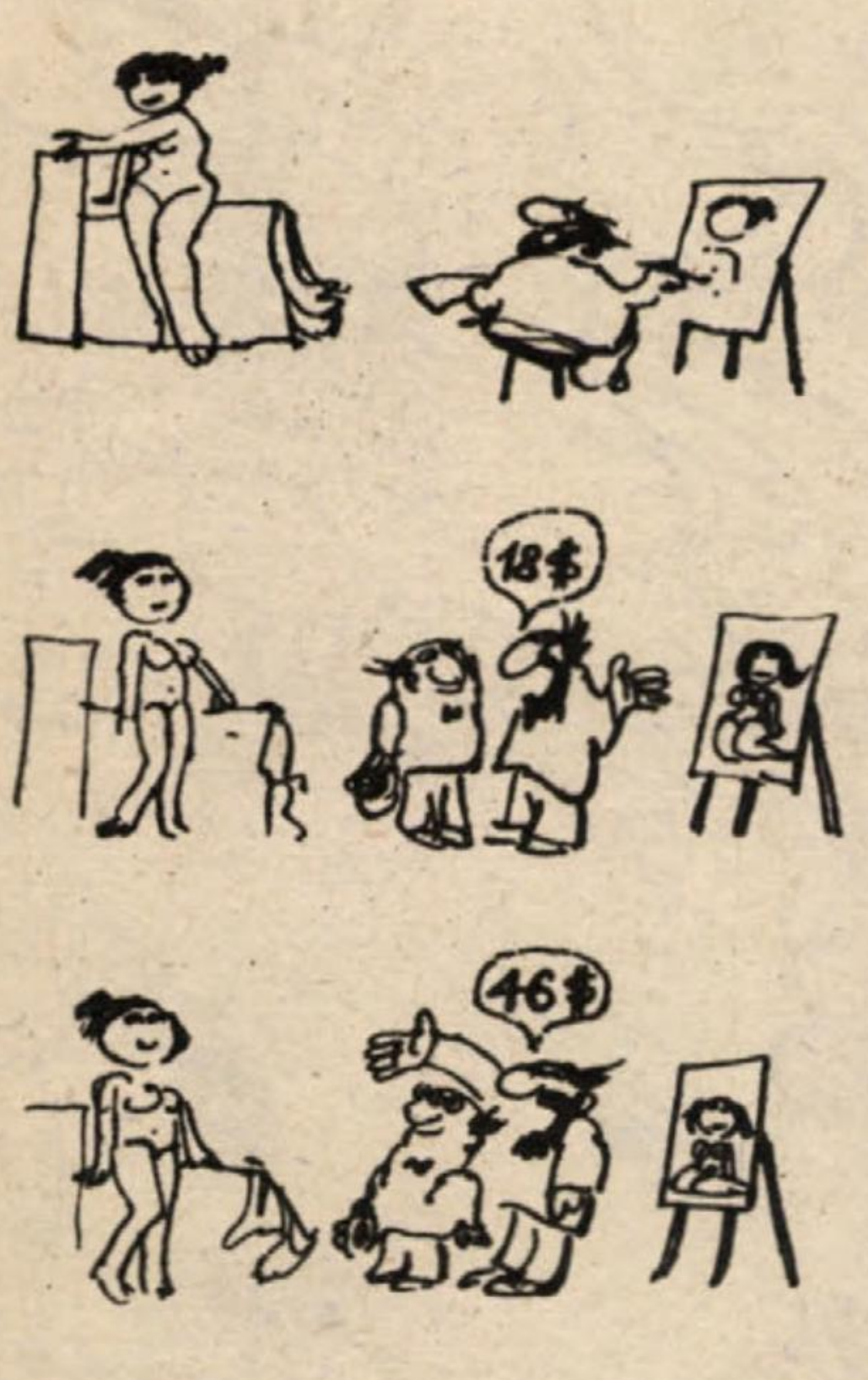

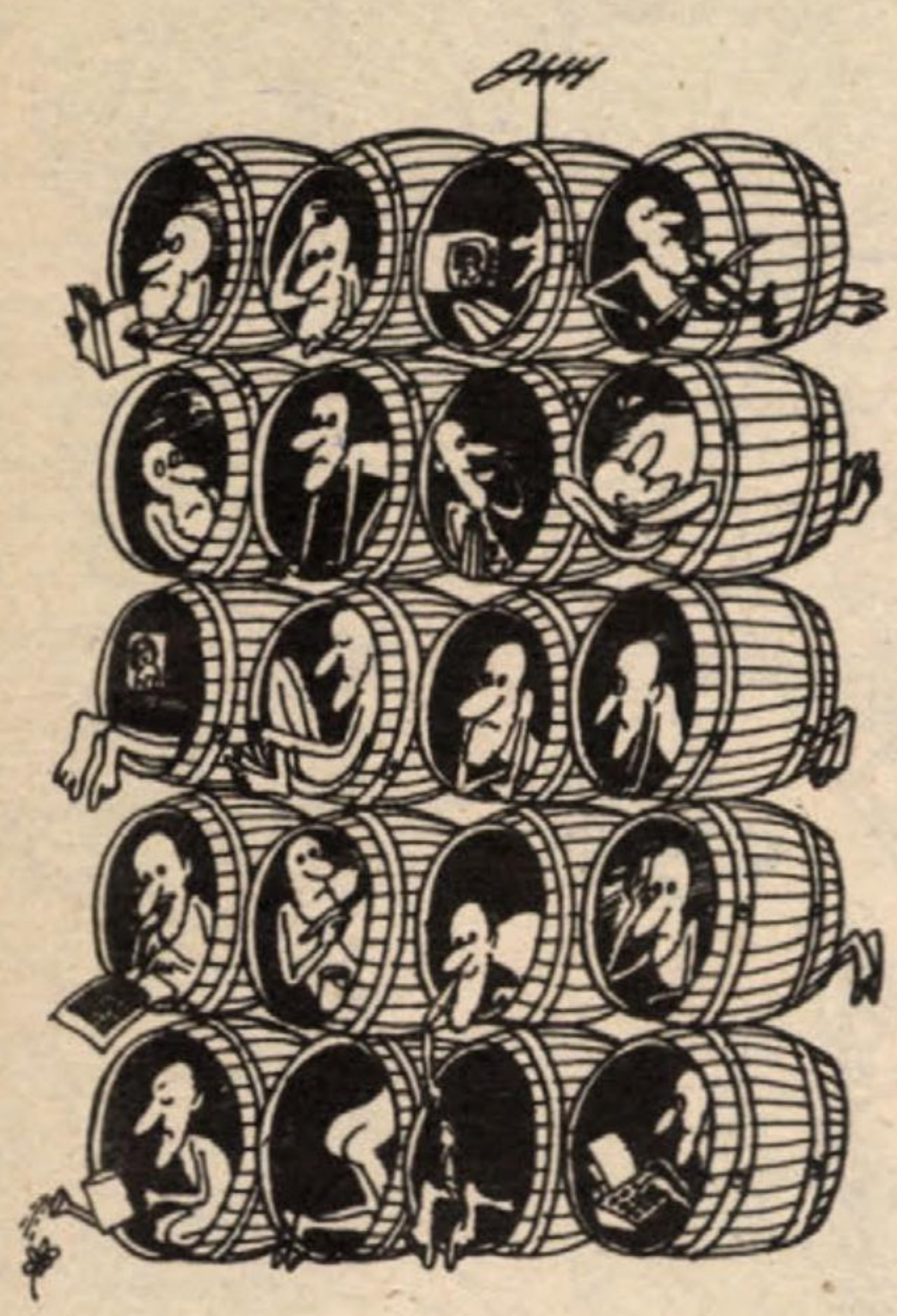

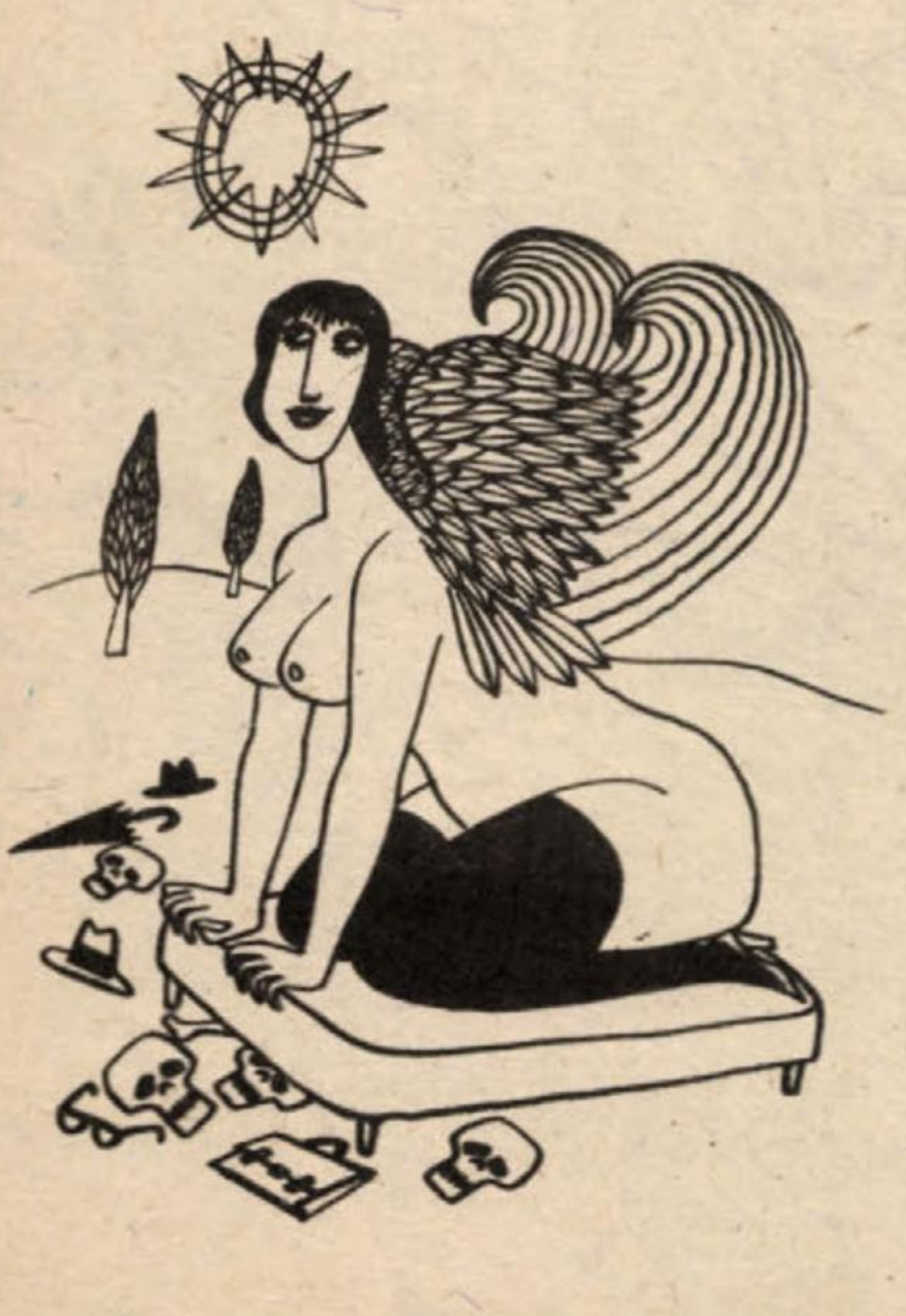

TRIBÜN

Hírecske a Manchester Evening Newsból:

„A rendőrök körülvették a sporttelepet és két óra hosszat nyugodtan álldogáltak, amíg William Barr téglákat hajigált az öltöző tetejéről. A gondnok így akarta meggyőzni az illetékeseket, hogy a klubház tatarozásra szorul".

Max Merkel, az osztrák futballszövetség egyik főnöke mondta évtizedes Bundesliga-múlttal a háta mögött:

— A nyugatnémet klubtulajdonosok... még azt sem tudják, hogy levegő van a labdában. Azt hiszik, azért ugrik, mert egy béka van benne.

Az a hír járta Atlantában, hogy Ted Turner. a Braves baseballcsapatának tulajdonosa megelégelte az együttes kudarcait és eladja a gárdát.

— Egy szó sem igaz belőle — cáfolta végül maga a tulaj a mendemondát. — Nem adom el a csapatot.

Majd egy kis tűnődés után hozzátette.

— Persze, hogy miért nem — arról fogalmam sincs.

Ezt a hírt a Lea Valley Mercury c. lapban találtuk.

„A James-fivérek cirkusza bejelentette, hogy Karl Alva kedden este megkísérli túlszárnyalni a lángfújás távolsági világrekordját. A vezetőség most annak közlésére kérte fel lapunkat, hogy a kísérlet alighanem elmarad. Alva ugyanis a délelőtti edzés során balesetet szenvedett. Valami hirtelen ötletnek engedve nem fújta, hanem szívta."

Ion Tiriac, a kitűnő román teniszveterán, Ilia Nastase egykori párospartnere és mestere:

— Nem foglalkozom többé a fiúval. Zseni, de lepkék röpdösnek a fejében.

(p. p.)

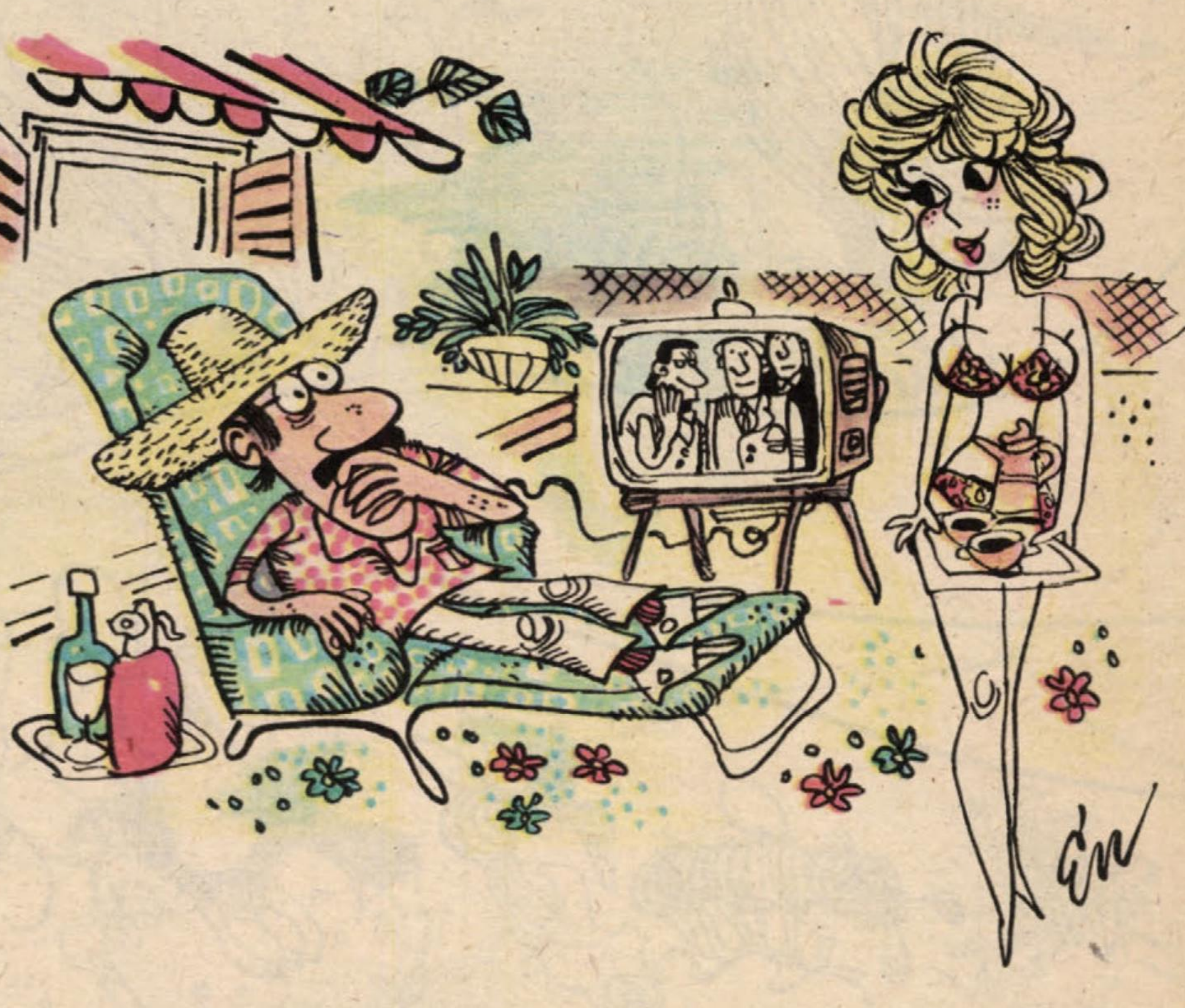

— Az ipari tévén megtudom, kik fúrnak, amíg szabadságon vagyok.

ZSÖLLYE

A Vígszínház „Az üvegcipő" c. előadásának szünetében Tábori Nóra odalépett a büfében feketéző Szegedi Erikához.

— A filmgyárból kerestek, és azonnal vissza kellene hívnom őket, de nem tudom kívülről a számot. Te tudod, ugye?

Szegedi Erika sajnálkozva intett nemet.

— Sajnos, nincs nálam a noteszom, és fejből nem tudom!...

Tábori idegesen közbevágott:

— Körülbelül sem?!

A cirkusz műsorában fellép az NDK-ból érkezett Coldman is, aki oroszlánjait és tigriseit úgy idomítja, hogy közben megnevetteti a nézőket. *Mindez persze nem jelenti azt, hogy amikor Coldman a legrakoncátlanabb és legdühösebb oroszlán szájába beteszi a fejét, ne legyen halálos csönd. Az egyik előadást megnézte Sztankay István és Márkus László is. Sztankay odasúgta Márkusnak:*

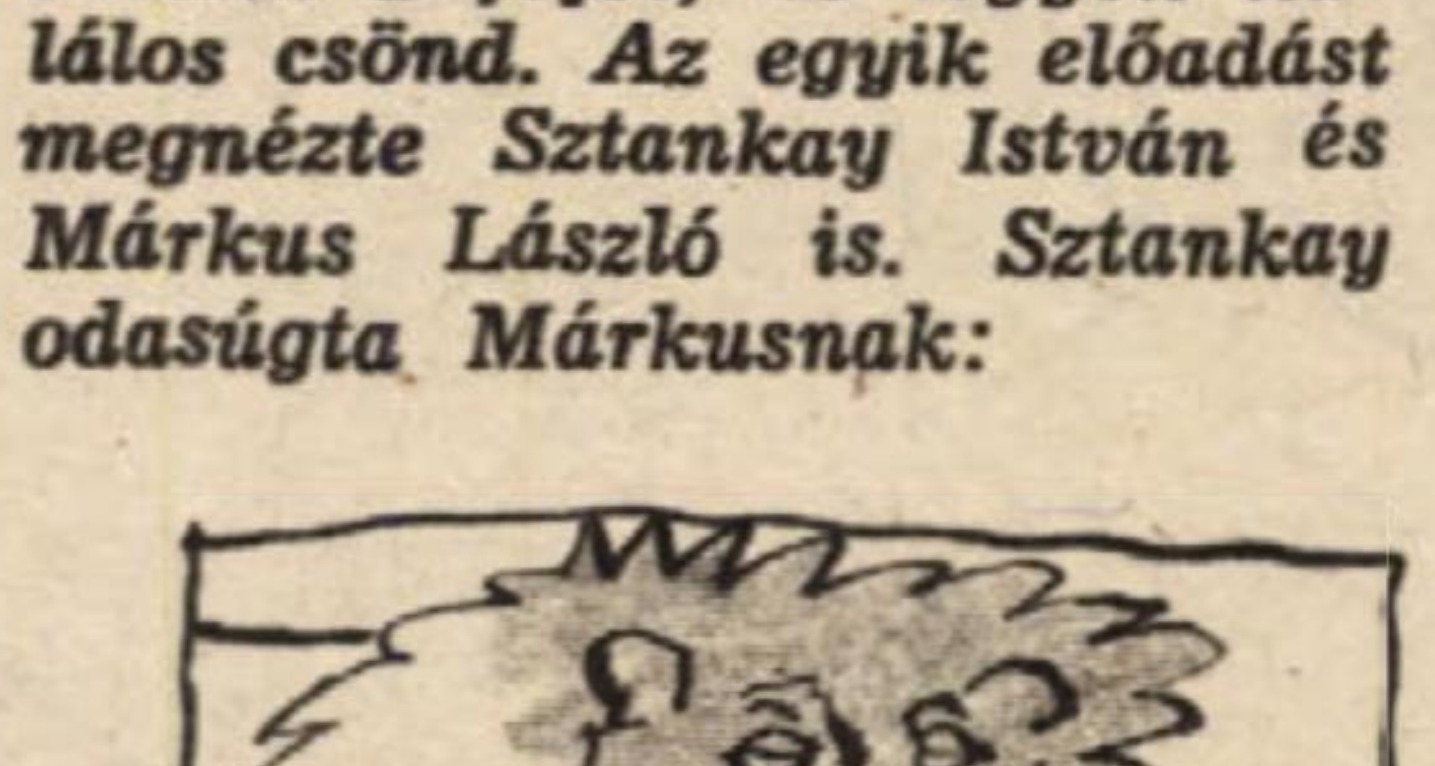

— Nem lehet valami kellemes dolog... fejjel az oroszlán szájában. Tudod, milyen vasidegek kellenek ehhez?...

Márkus bólintott:

— Az biztos!... Én az oroszlán helyében megőrülnék az idegességtől, mert még egy hajszálat sem tudok elviselni a számban...

Amerika legnépszerűbb zeneszerzője, a „Mister Music"-nak becézett Irving Berlin, a napokban ünnepelte kilencvenedik születésnapját. Berlin több mint háromezer dalt, számtalan zenés játékot, filmet komponált — annak ellenére, hogy hangjegyet sem írni, sem olvasni nem tud — és ma is aktívan dolgozik! A születésnapi banketten a köszöntőkre röviden válaszolt:

— Szeretem a színpadot, a filmet, a zenét... szóval az életet! Mindez azt jelentette eddig, hogy fiatal maradtam. Tegnap vettem először észre, hogy öregszem!

Fred Astaire érdeklődve nézett barátjára és háziszerzőjére.

— Miből vetted észre?

Berlin sóhajtott.

— Tegnap elmentünk vacsorázni egy étterembe és az étlapot néztem meg először. És csak aztán a pincérnőt!...

Rátonyi Róbert

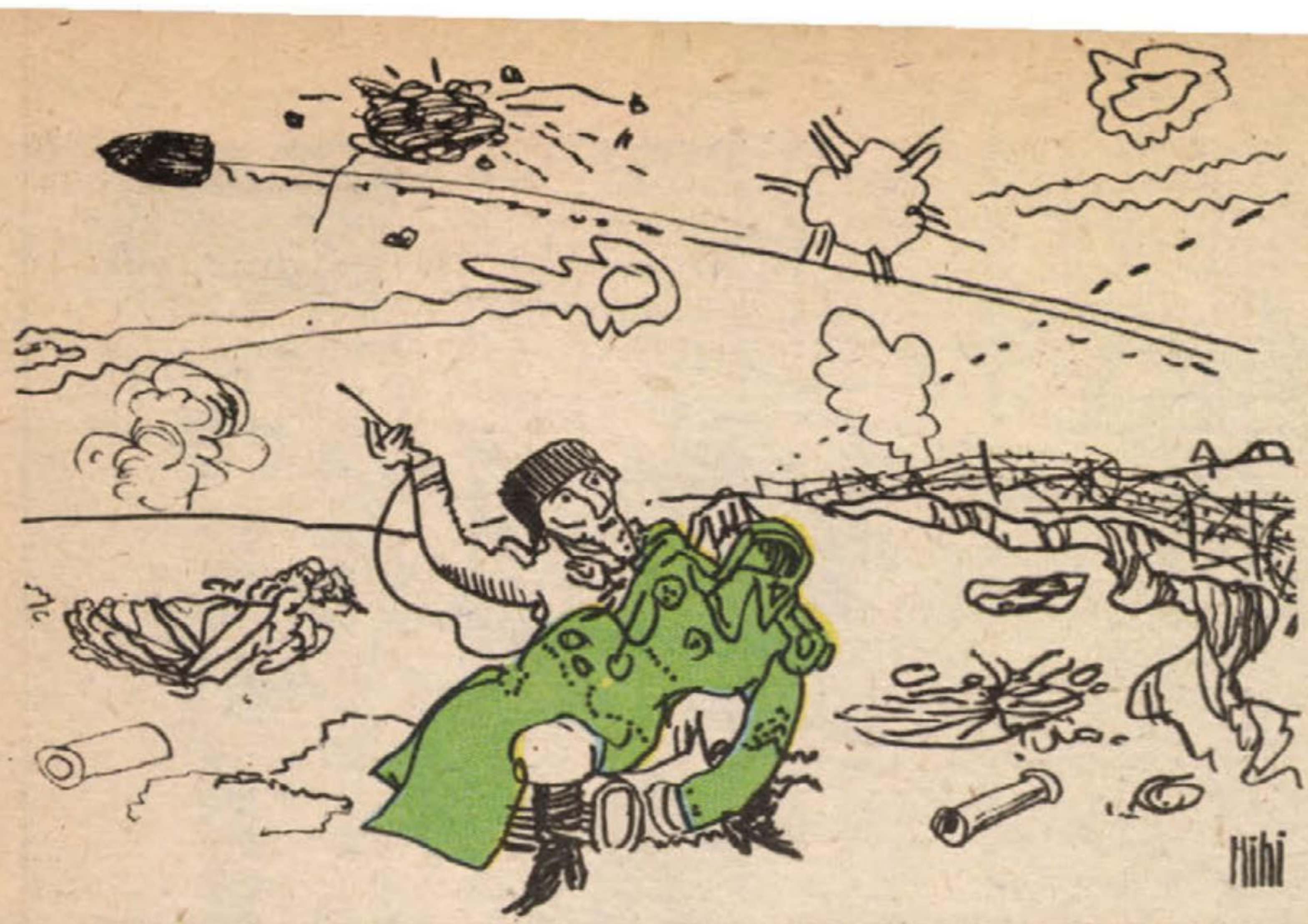

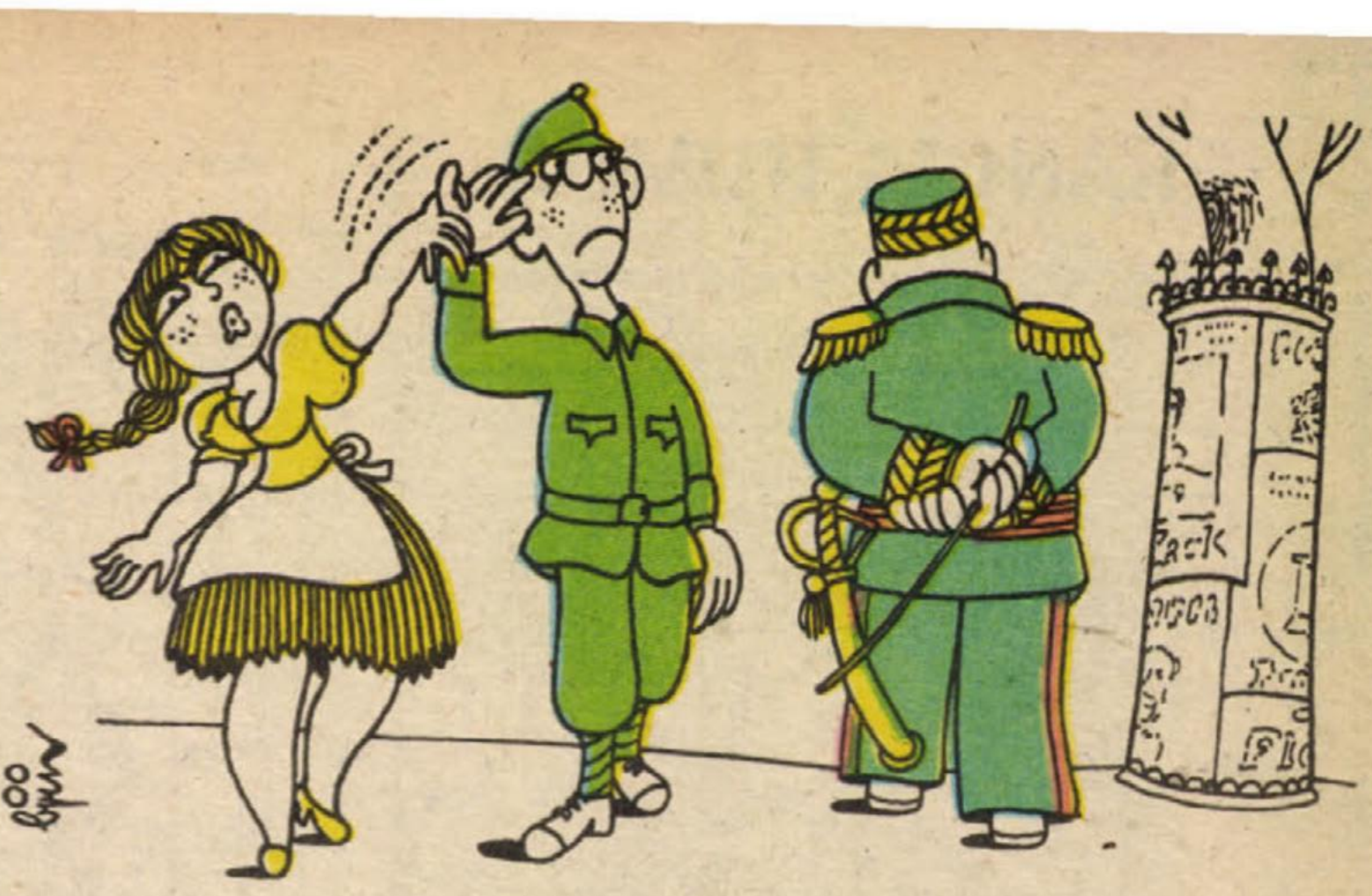

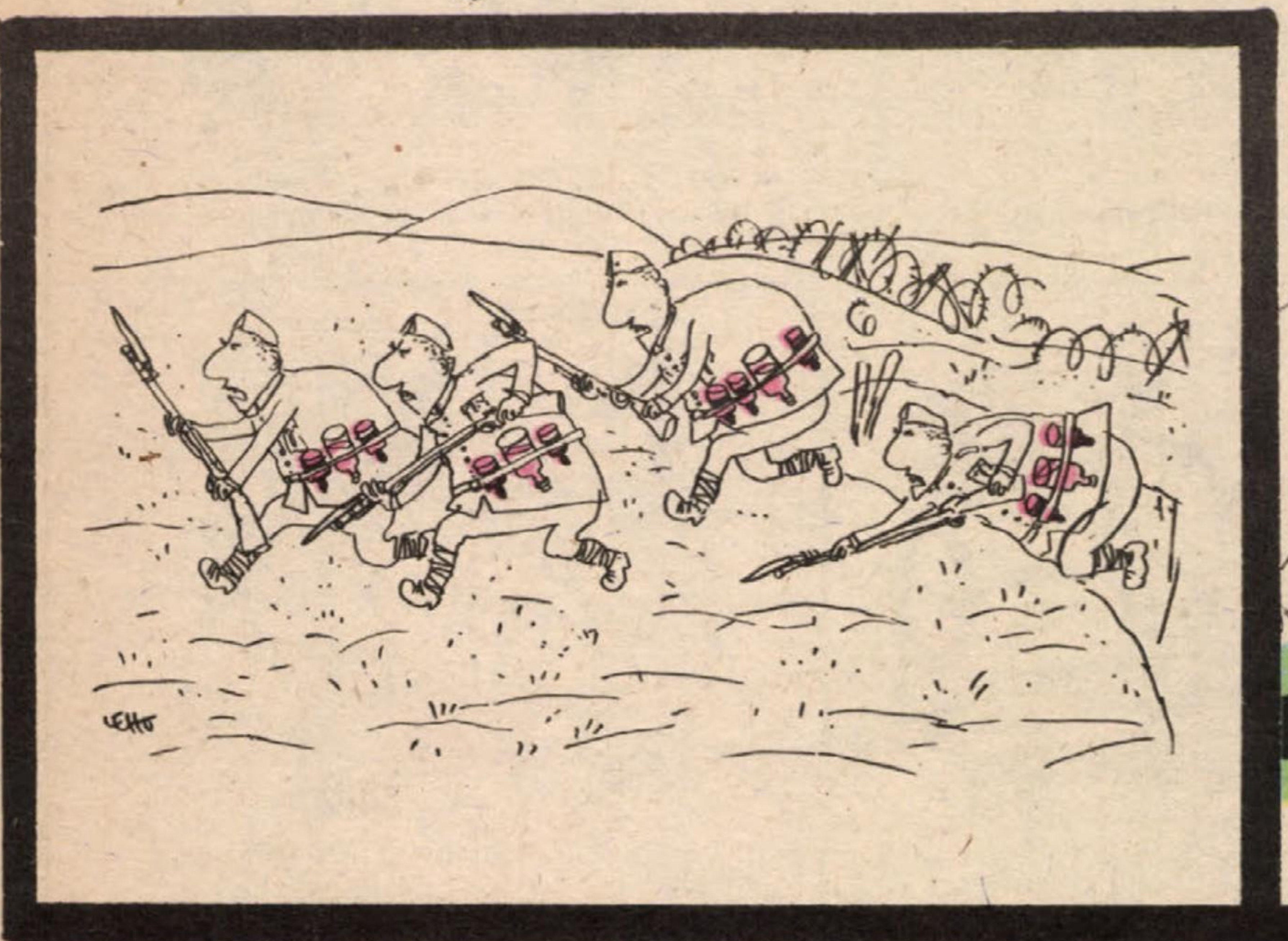

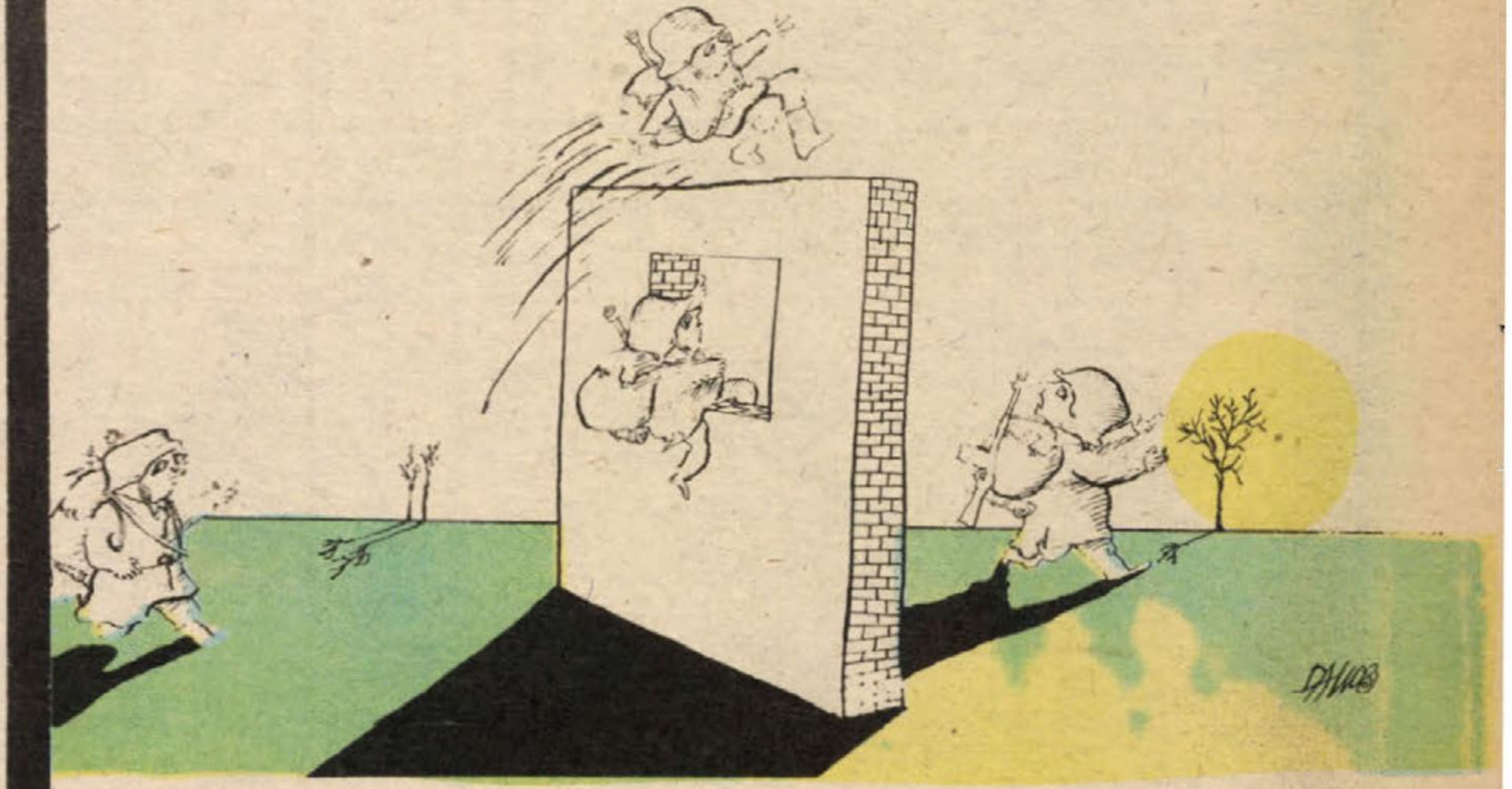

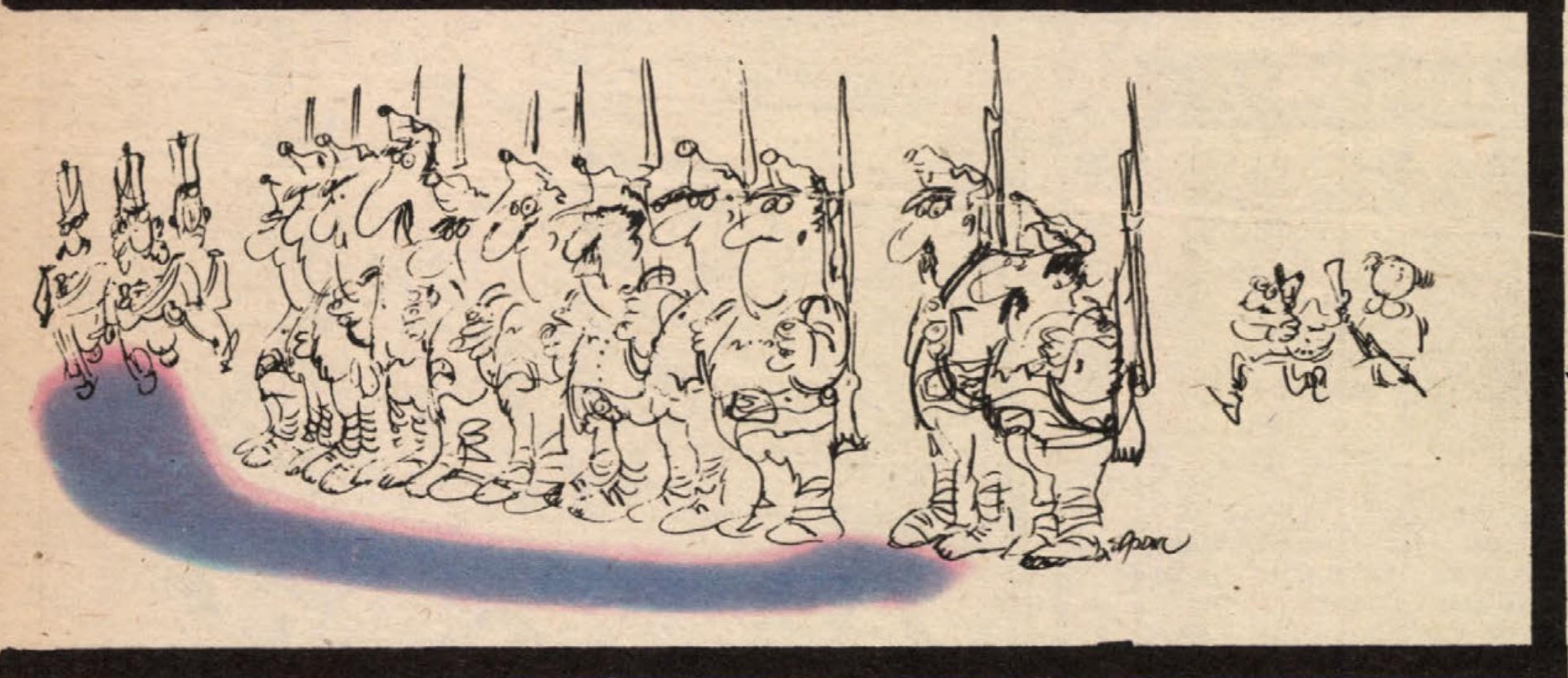

KISKATONA

HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, LEHOCKI, DALLOS, SAJDIK, FÜLÖP, BRENNER

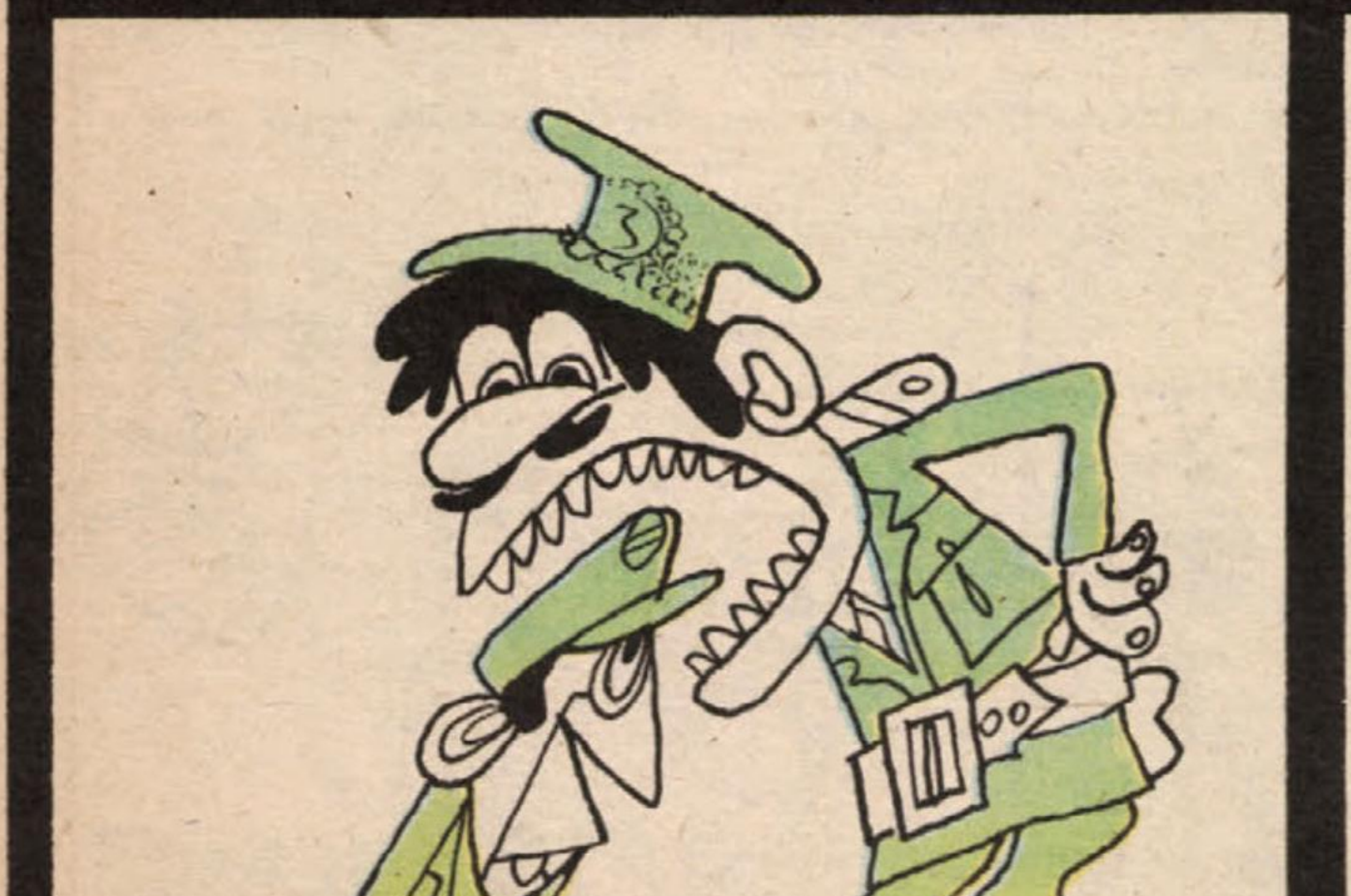

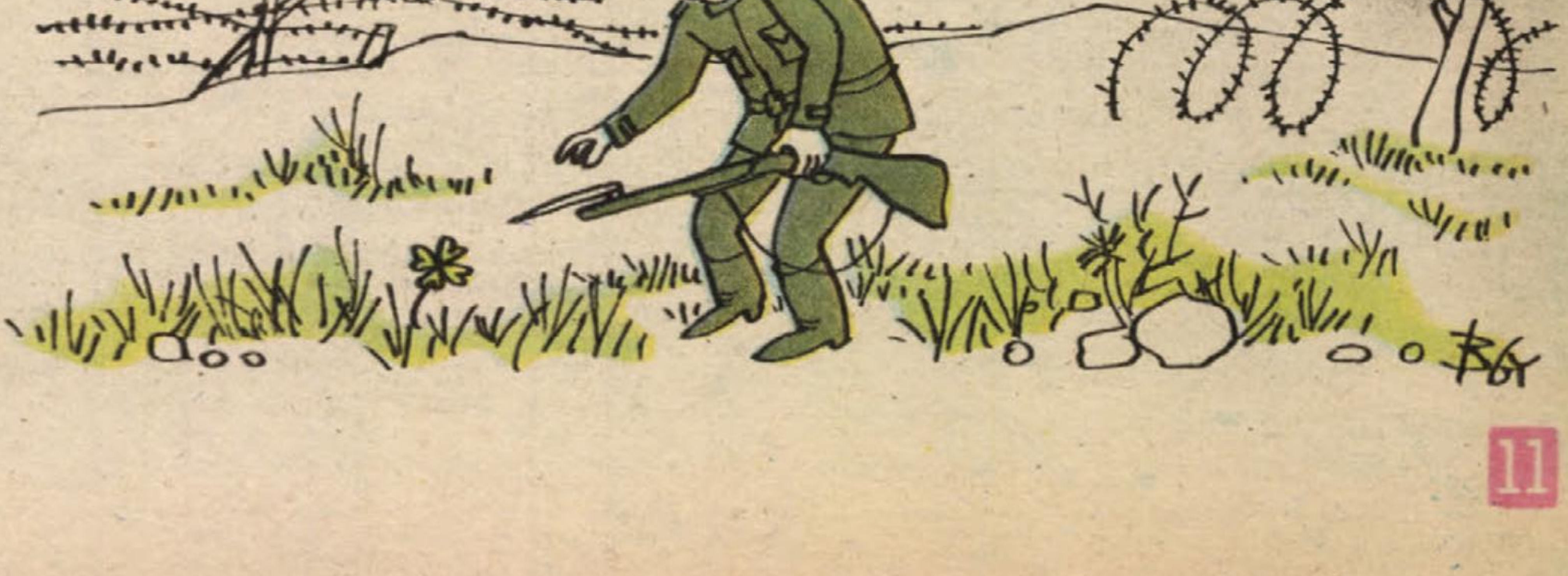

FRANCIA HUMOR

AMIKOR A FÉRJ HAZATÉR

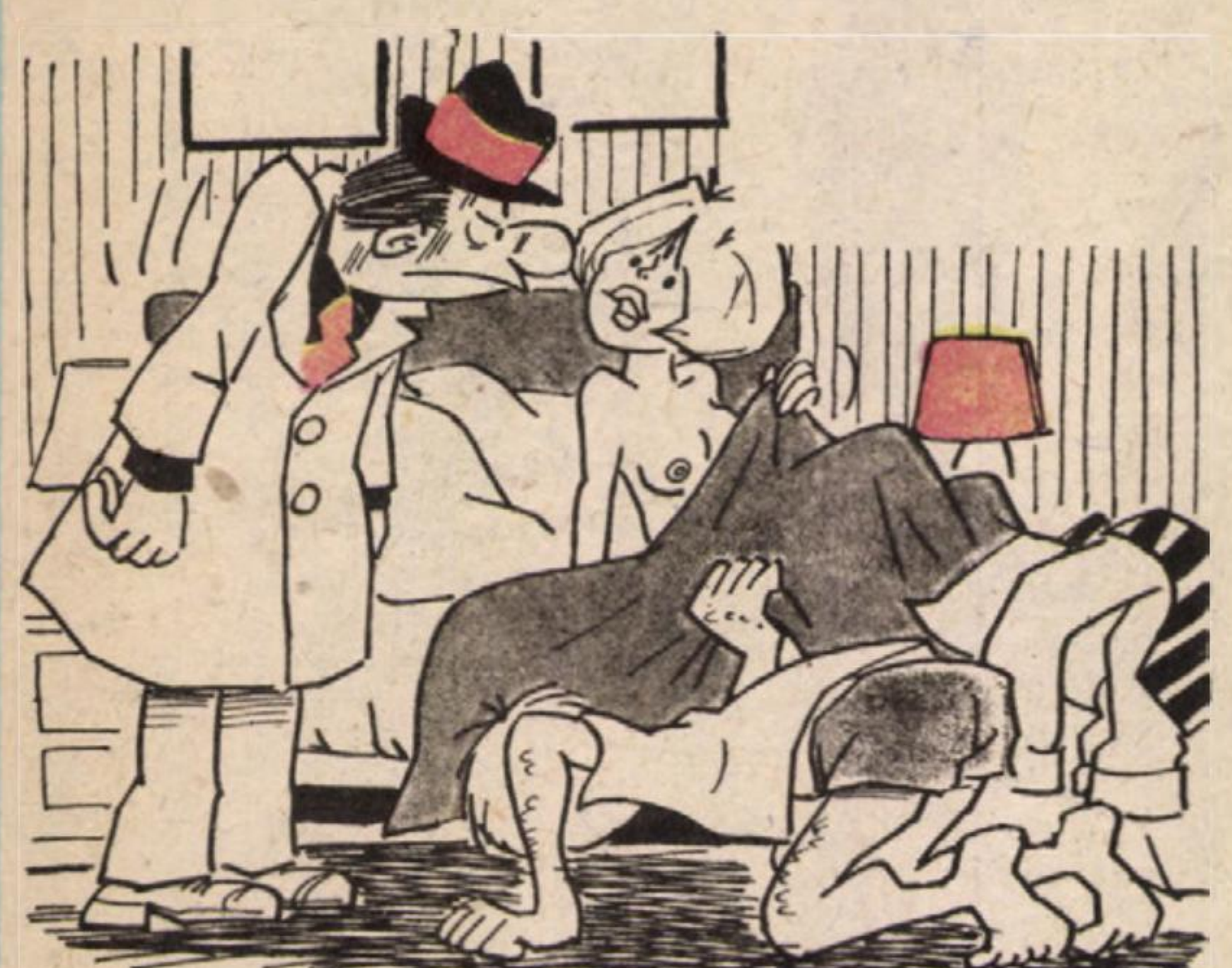

– Képzeld magad az ő helyzetébe, szívem! Kellemetlen, hogy sohase találja a zoknijait . . .

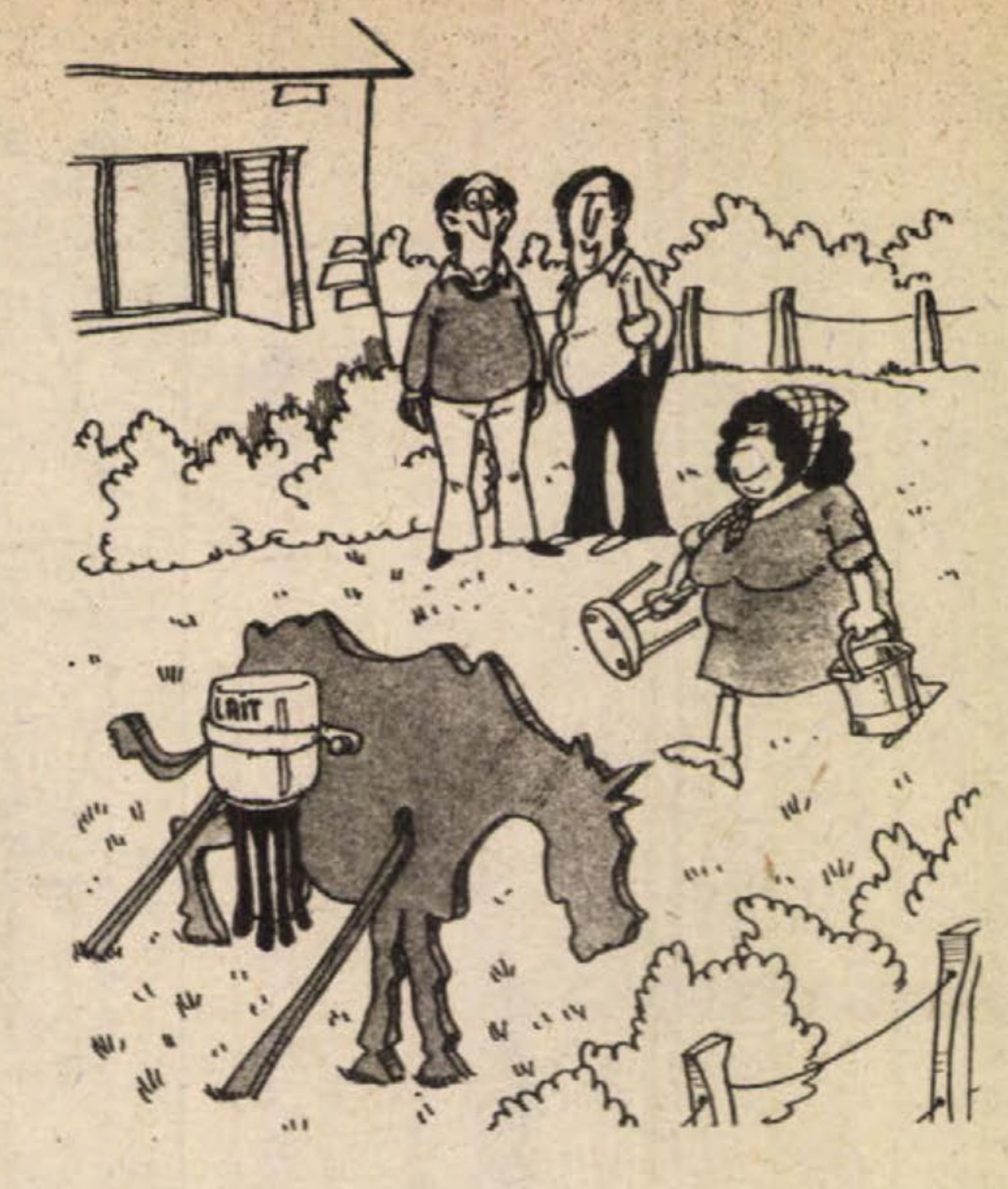

– Ez a feleségem új hobbyja. „Visszatérés a természethez . . ."

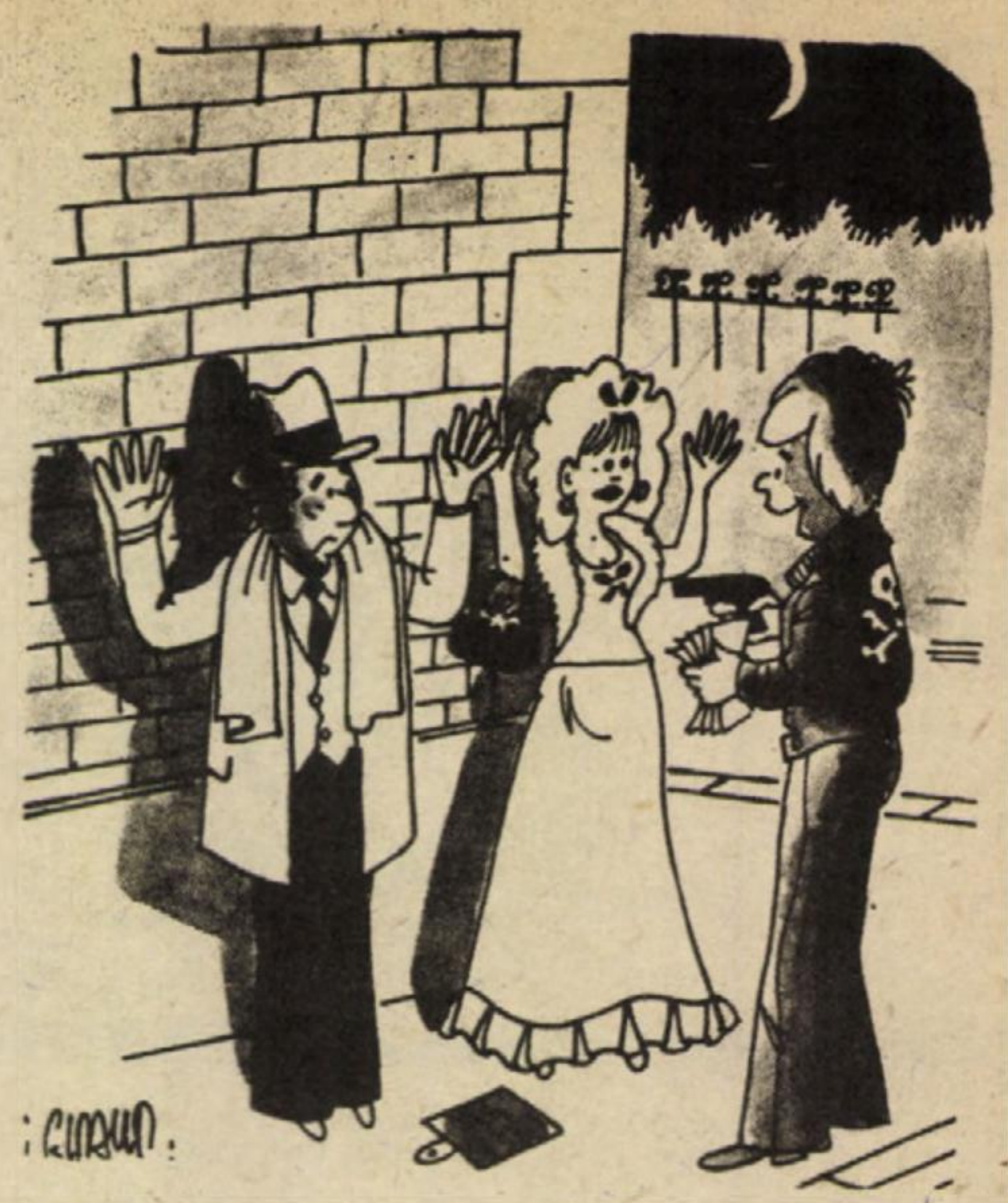

– Most, miután már van pénzem, engedje meg, hogy a leányát elvigyem színházba!

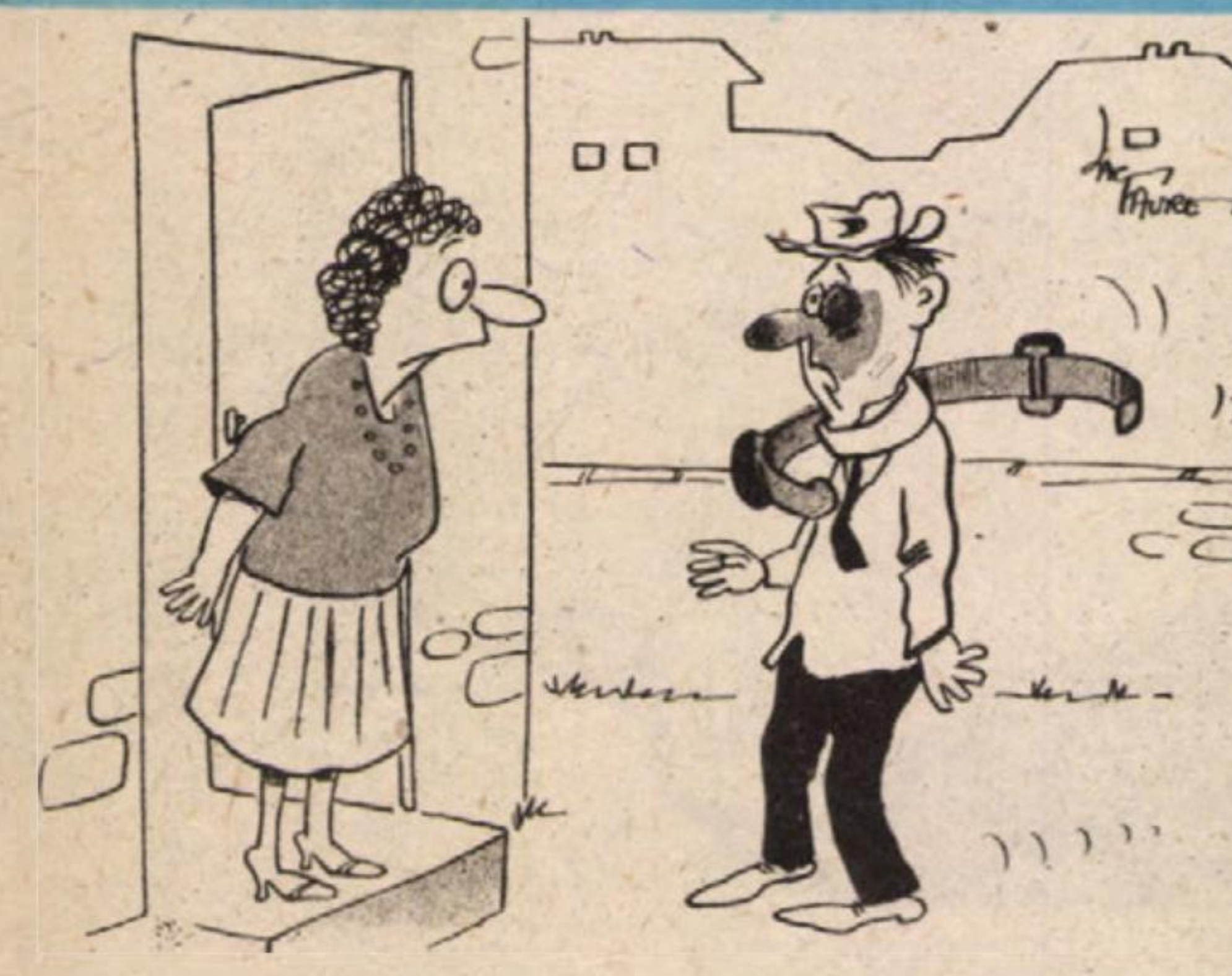

– Ó! Ez csak az autósok egyszerű szóváltása volt!

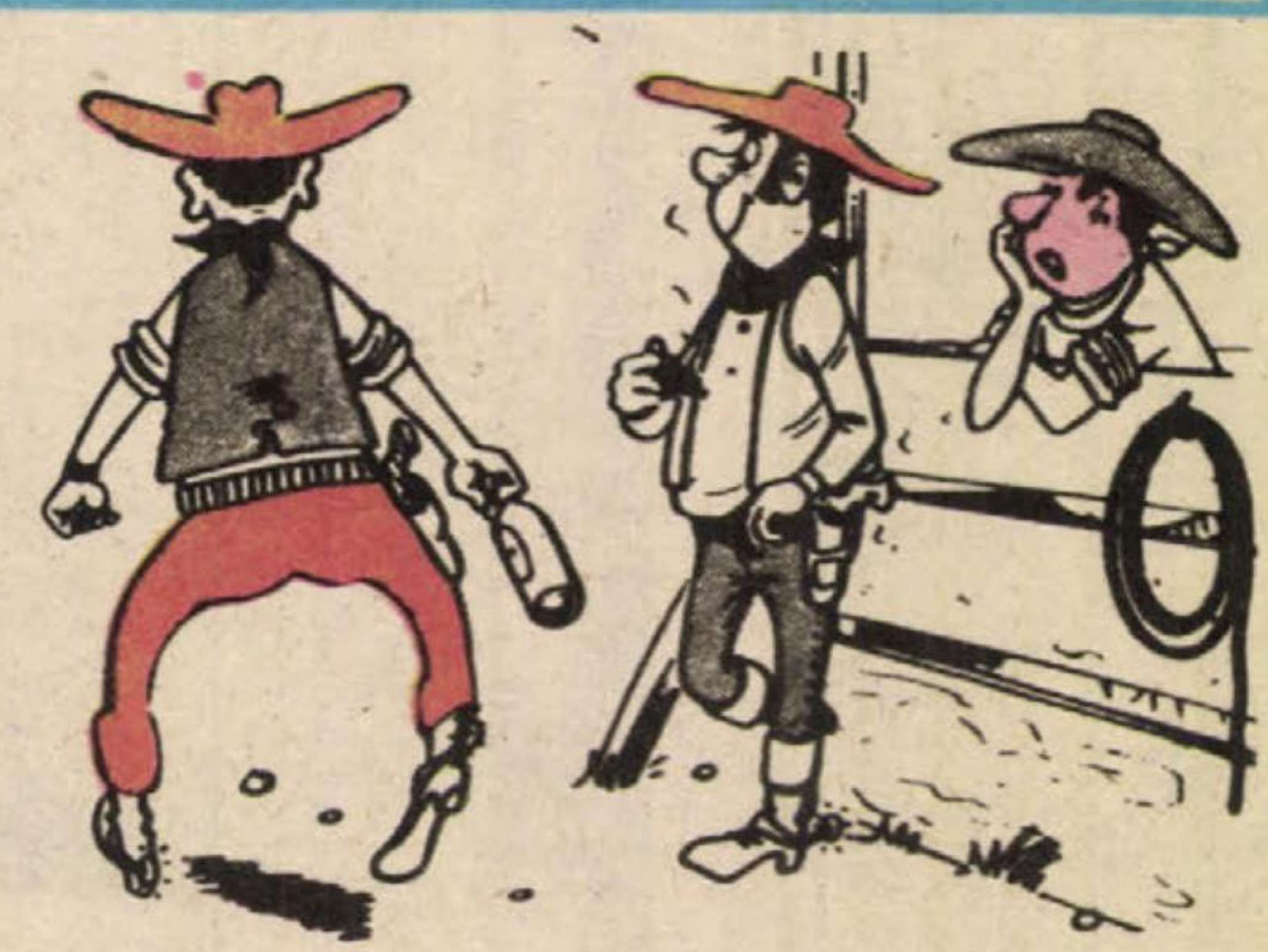

– Az a benyomásom, hogy a lova nagyon elhízott . . .

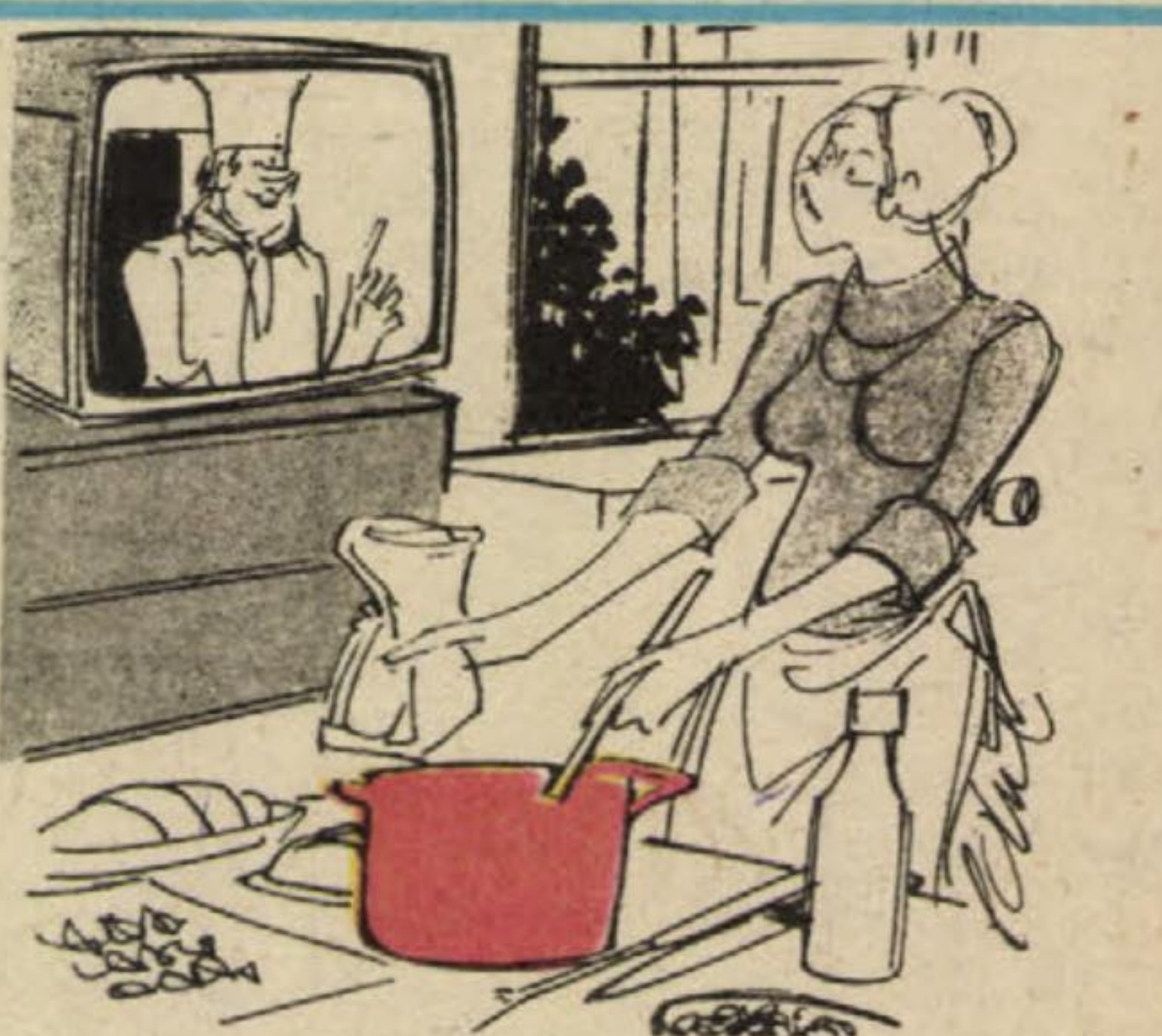

– . . . és a holnapi adás során elmondjuk, hogyan folytatódik a recept . . .

HIRDETÉS HIRDETÉS

Derűs történetek a 30 éves Centrum Áruházak életéből

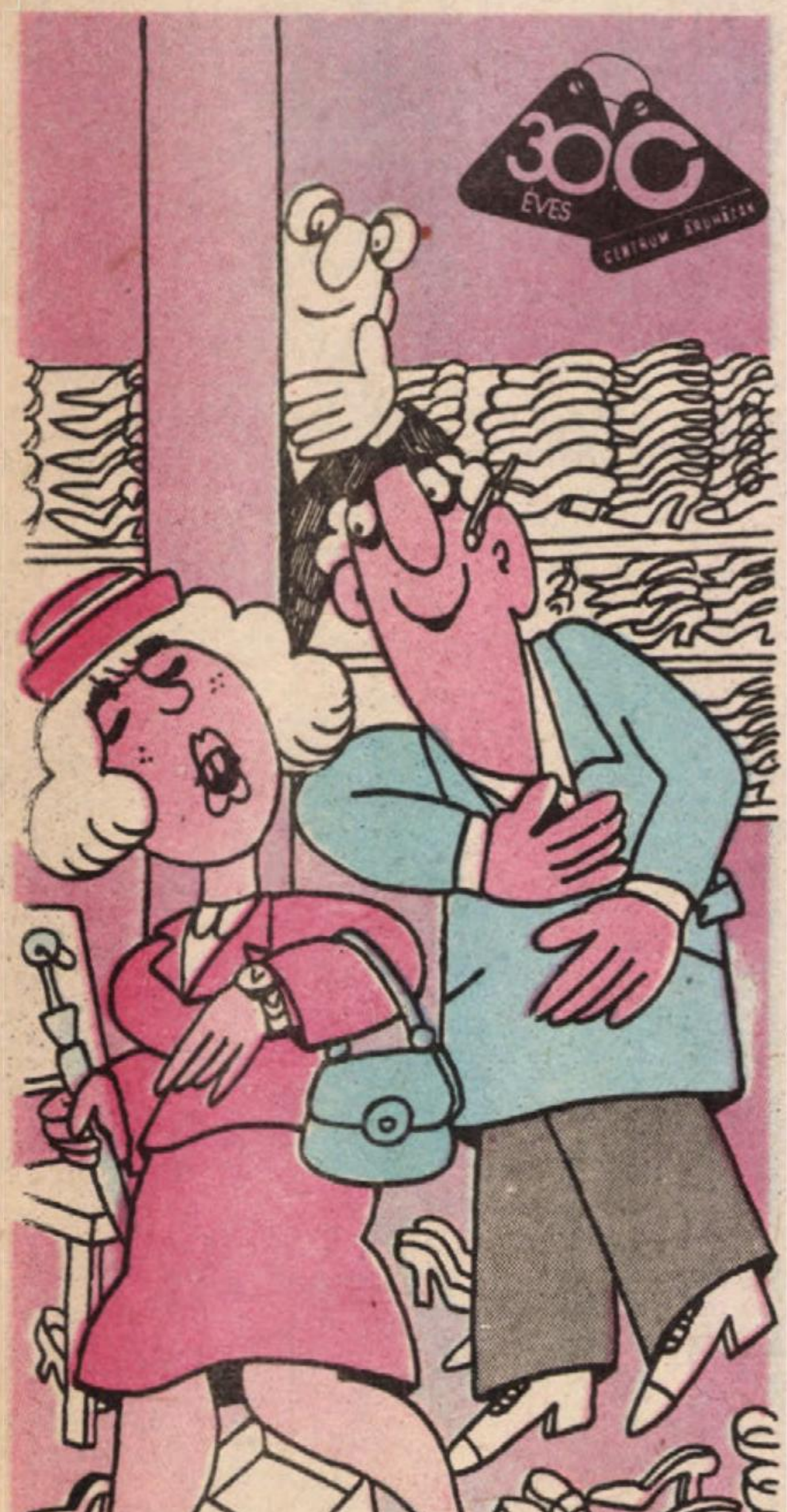

HÁROM ÉVTIZEDE ÁLLNAK A VÁSÁRLÓK SZOLGÁLATÁBAN A CENTRUM ÁRUHÁZAK. AZ ALÁBBI APRÓ TÖRTÉNET MEGTÖRTÉNT ESET AZ ÁRUHÁZAK HÉTKÖZNAPJAIBÓL.

A cipőosztályra beállított egy molett hölgy. Felpróbálta az egyik pár cipőt, kiderült, hogy szűk, felpróbálta a másikat, az viszont bő volt. A harmadik pár cipőnél egy sötétebb színárnyalatot reklamált, a negyedik azért nem felelt meg, mert nem volt elég világos a bőre.

A férfi eladó végtelen nyugalommal rakta a vevő elé a lábbeliket, egyik tucatot a másik után. Jó negyven perce próbált már a hölgy, az eladó továbbra is kedvesen mosolygott, végül a vásárlójelölt így szólt.

– Döntöttem.

– Nos, melyik pár cipő felelne meg? – érdeklődött az eladó.

– Egyik sem. De most megyek, mert fél hatra mozijegyem van. Holnap megint eljövök, tovább keresgélünk.

Az eladó nyájasan bólintott, mélyen meghajolt. A jelenetet az egyik oszlop mögül végignézte az áruház igazgatója, majd odasietett a férfihez:

– Gratulálok, kolléga. Ilyen szolgálatkész, végtelenül figyelmes eladókra van szükségünk. Ön rendkívül türelmes volt ezzel a hölggyel.

– Hogyne lettem volna türelmes. Először is ez a kötelességem a vevővel szemben, de a türelem másodsorban is kötelez, mert a hölgy a feleségem!

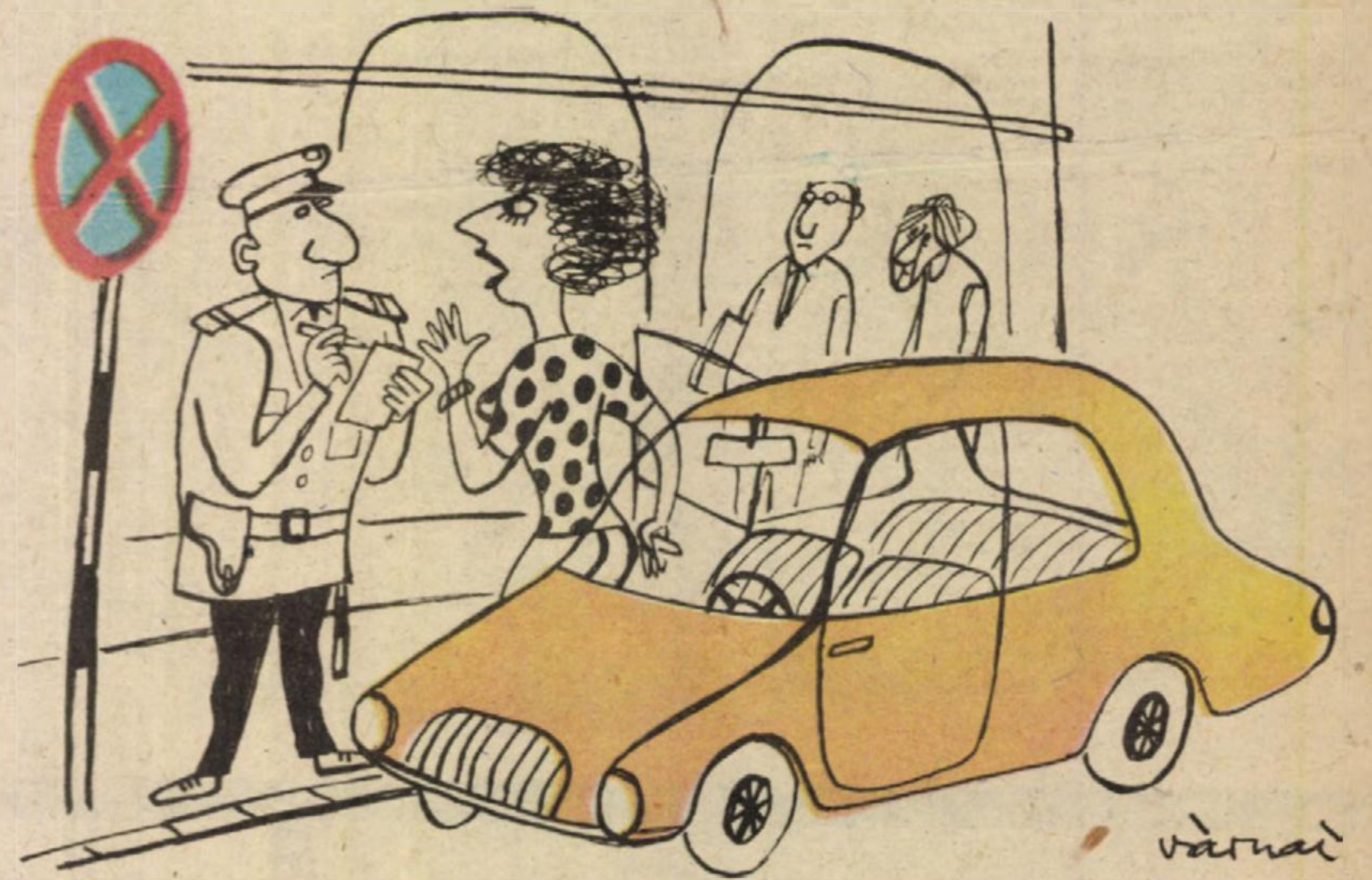

– Persze, amikor szabályos helyen parkolok, eszükbe se jut megdicsérni . . .

MÁSODIK GYERMEK

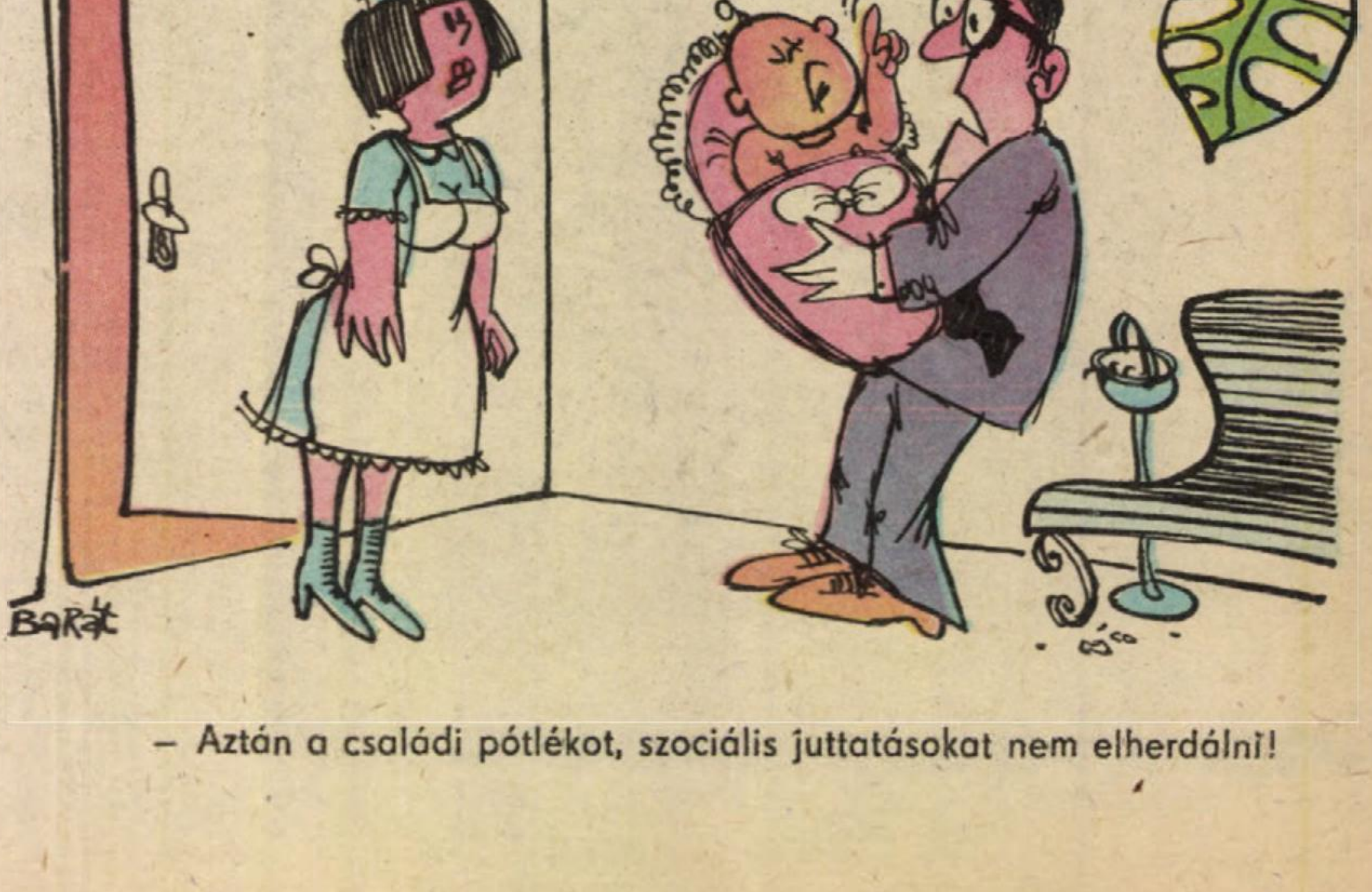

– Aztán a családi pótlékot, szociális juttatásokat nem elherdálni!

Aszongyák

hogy Belgiumban szövetség alakult, amely ki akarja harcolni, hogy a dohányosok csak lakásuk falain belül dohányozhassanak.

Ez — dohányos létemre is be kell látnom — olyan kezdeményezés, amely nem nélkülözi az igazságosság elemeit, csak nem szabad megállni fél —, vagy éppenséggel negyed —, avagy nyolcad úton, ha lúd, legyen kövér, azt is ki kellene — vagy talán azt még sokkal inkább ki kellene harcolni, hogy az alkoholisták is csak lakásuk falain belül hódolhassanak szenvedélyüknek az ivásnak, s az abból következő többi mellékszenvedélynek, a verekedésnek, a bicskázásnak, a nőkkel való szemtelenkedésnek, a törés-zúzás szenvedélyének, valamint a kimondhatatlanul illetlen szavak kimondhatatlanul hangos kimondásának ezek a dolgok a lakás falain belül sokkal kevesebb bonyodalmat, bosszúságot, szégyent és sérülést okoznának, mint a lakás falain kívül, persze nem ártana azt is kikötni, hogy ezen dolgok művelése közben az alkoholistának egyedül kell a lakásában tartózkodnia, ha zavarja a saját illetlen beszéde, legfeljebb dugja be vattával a fülét, és ha nincs akibe ököllel belevágjon, próbálkozzon meg a fallal, majd leszokik róla, anélkül, hogy különösebb propagandatevékenységet kellene vele szemben ez irányban kifejteni, hát még ha azt is sikerülne elérni, hogy a sikkasztók csak a lakásuk falain belül sikkasszanak, a saját pénzükből.

De úgy látszik a belgák se érnek rá, hogy az iszákosság, a brutalitás, meg a sikkasztás ellen harcoljanak, annyira elfoglalja őket a dohányzás elleni küzdelem.

(gergely)

Tücsök és Bogár

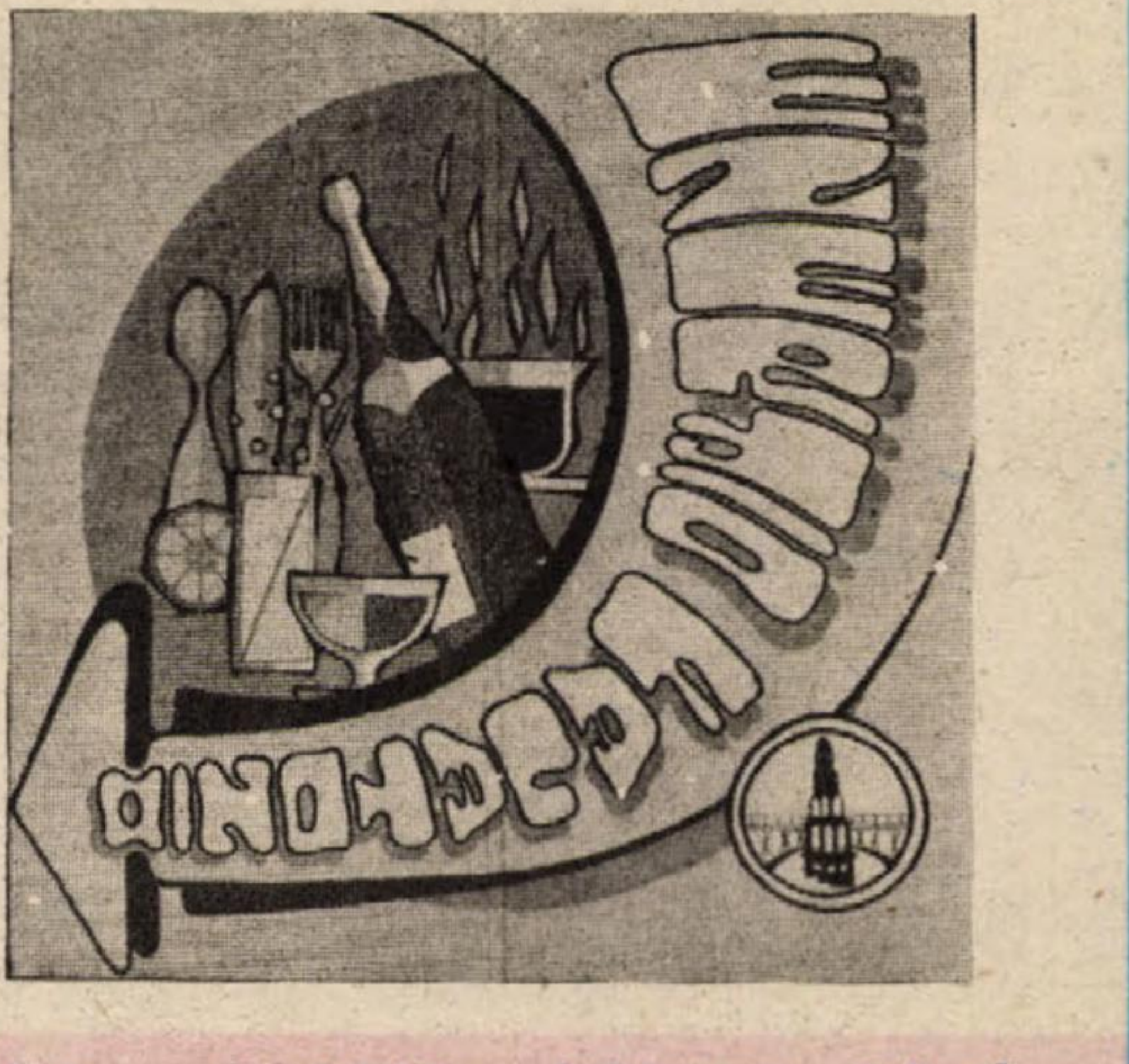

Kulcs a megfejtéshez: bukfencezve kell olvasni. Testesebbeknek eláruljuk: „Ezerjó falatozó".

(A keszthely—hévízi elágazásnál fotózta Klinda Lajos)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

— 80 000 Ft-tal kakásmegoldást keresek. „Környéken" jeligére a dunújvárosi hirdetőbe. — 27968

Ha tényleg szerencsét hoz, meg is éri!

(A Dunaújvárosi Hírlap apróhirdetései között találta Nagy Lajos)

del tüntették ki. A kitüntetést a Szocialista Magyarországért Érdemrenddel tüntették ki. A kitüntetést kedden Gajdócsi

Kitűnően kitüntetett kitüntetés volt.

(A Magyar Nemzetben fedezte fel Nagy István)

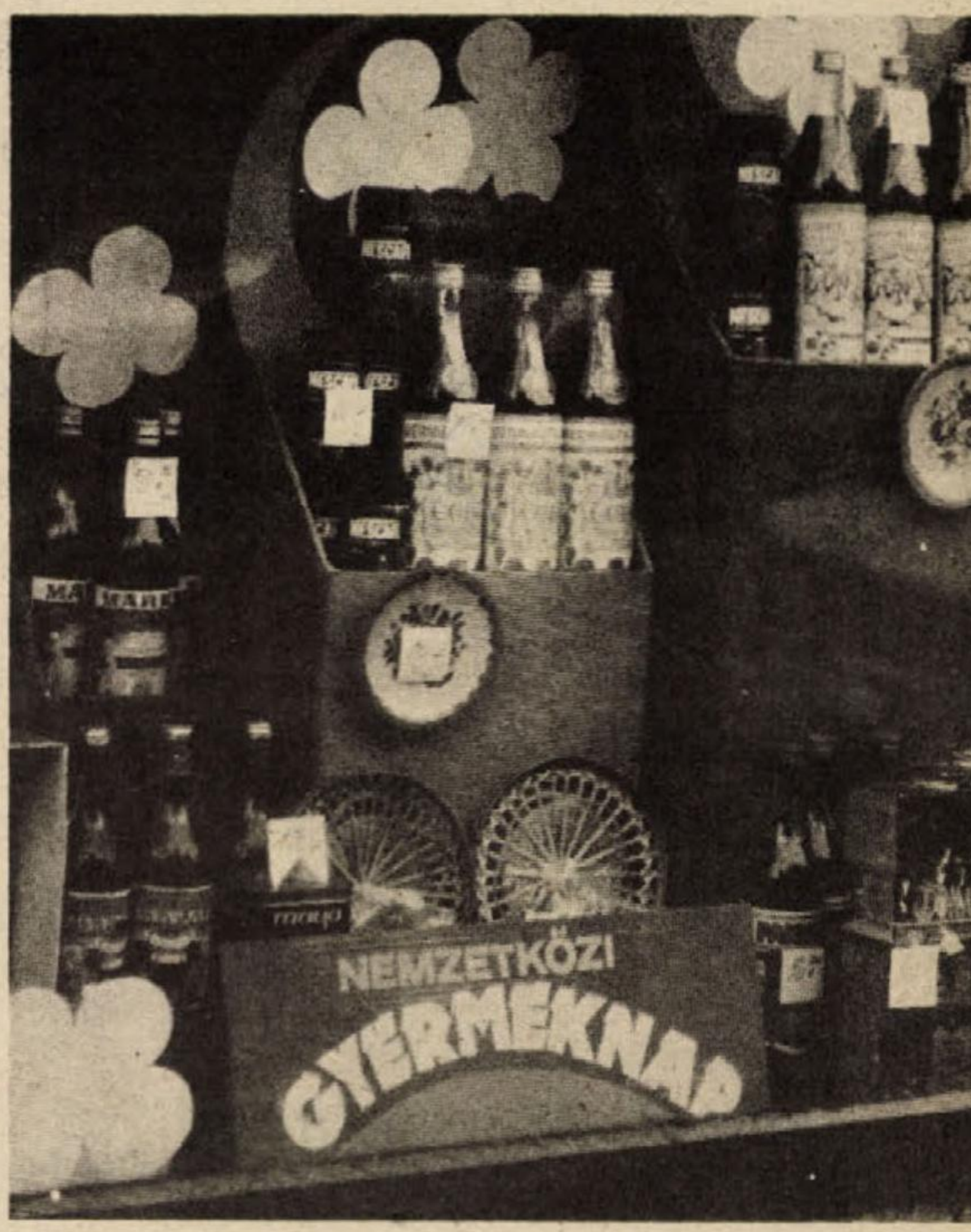

Ex, srácok!

(A Múzeum körúton fotózta dr. Szentpétery Tibor)

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

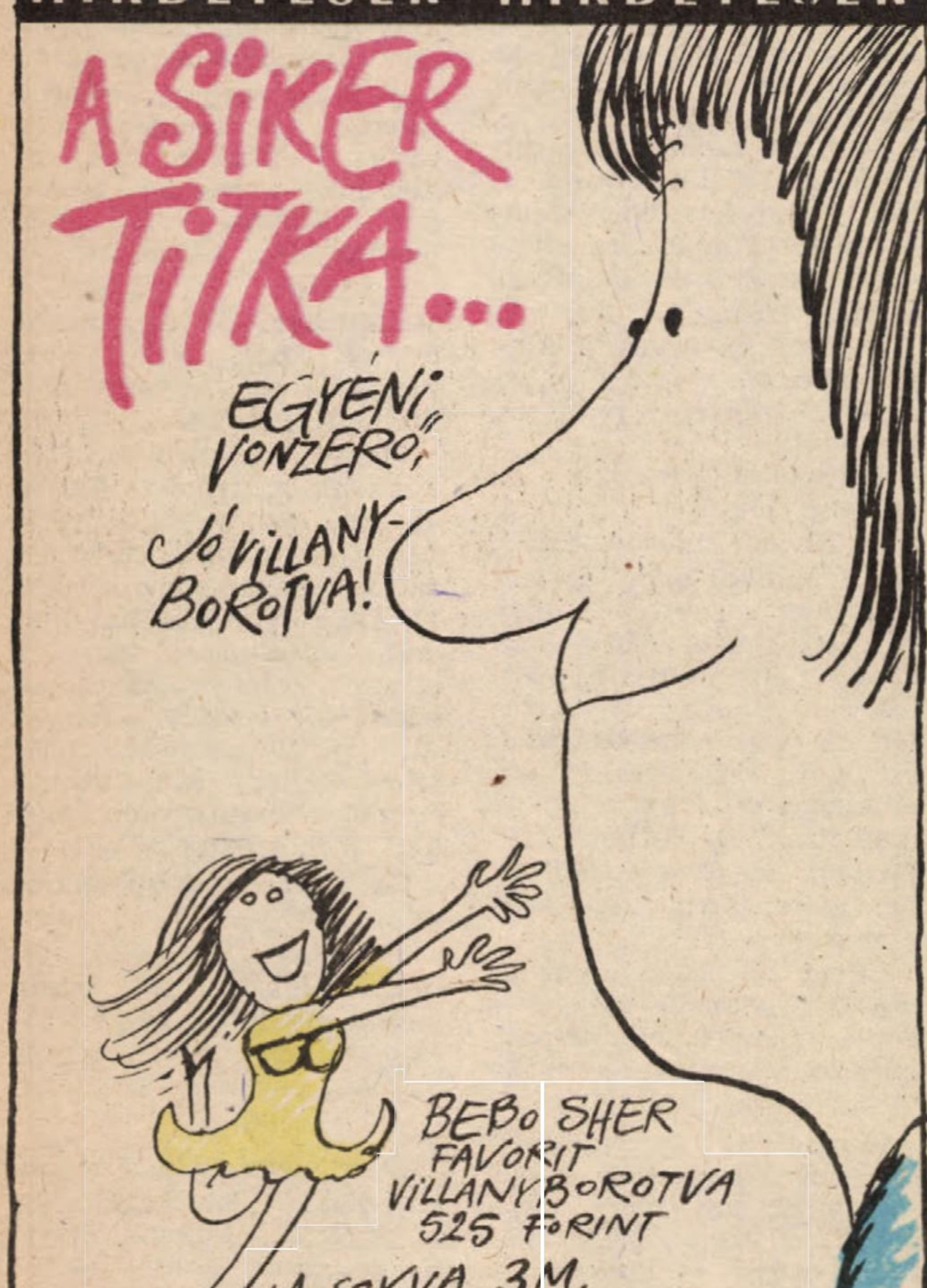
A SIKER TITKA...
EGYÉNI VONZERŐ,
JÓ VILLANYBOROTVA!
BEBO SHER FAVORIT VILLANYBOROTVA 525 FORINT
MOSZKVA 3M. VILLANYBOROTVA 580 FORINT
HARKOV 15M. VILLANYBOROTVA 495 FORINT
KRAHL
ELEKTRON ÁRUHÁZ BP. LENIN KRT. 77

SZILÁNKOK

SZOLID TERMÉSZET

— Én nem keresek kalandokat. A tizenhat barátnőmmel szeretném leélni az életemet.

A SZOKÁS HATALMA

Az anyakönyvvezető a saját esküvőjén elsőként önmagának gratulált.

ALKOHOL

— A mértéktelen italozás csinált belőlem jómódú, elégedett embert — mondotta a vendéglős.

MEGLEPŐ TÁBLA

MI KIZÁRÓLAG OLYAN HIÁNYCIKKEKET ÁRULUNK, AMELYEK NÁLUNK SEM KAPHATÓK!

JAVASLAT

A garázda lakókat költöztessék össze egy házba, s a legkevésbé garázdát nevezzék ki házmegbízottnak, aki precízen beosztja: melyik lakó a nap melyik időszakában garázdálkodhat.

KIKAPCSOLÓDÁS

— Nem olvasok detektívregényt, az nekem nem kikapcsolódás — mondta a detektív.

BESOROLÁS

— Ez egy negyedosztályú hely. Igazán megkövetelhetem, hogy másodosztályú árakért legalább harmadosztályú kiszolgálásban legyen részem.

IDEGENFORGALOM

Boldog vagyok, hogy hagytam magam rábeszélni és megnéztem Magyarország legszebb idegenforgalmi nevezetességeit. Majd csinálok maguknak odahaza egy kis propagandát. Elmesélem, hogy mennyi szépet láttam — mondta a vendég elismerően és visszautazott a VIII. kerület, Práter utca 24/B alatti otthonába.

IDŐ

Rémes, hogy szalad az idő! Márta nemrég még csinos, fiatal nő volt és aztán egy pár év alatt úgy megöregedett, hogy tegnap alig akart rámismerni.

ŐSZINTESÉG

— Maga miért nem nősült meg hatvanéves korára sem?

— Én lottózom, totózom, kártyázom, lóversenyezem. Ha veszítek, ne szenvedje meg a családom, ha nyerek, sajnálok osztozkodni!

IRIGYSÉG

— Mondja, miből telik ezeknek dömperre?

PÁLYAVÁLASZTÁS

A világhírű hegedűművész koncertjén ülök. Mellettem középkorú házaspár suttog:

— A mi fiúnkból is hegedűművészt kellene csinálni. Nem is nehéz meló, állítólag elég jó az órabérük, és azt hiszem, munkaruha is jár nekik.

— Igazad van, drágám. A fodrász meg a motorszerelő szakmára ma alig vesznek fel új tanulót. Ha nincs jobb megoldás, legyen a srácunk hegedűművész.

ÉLETKÉP

Töpörödött, idős nénike áll tanácstalanul a járdán. Át szeretne jutni a túlsó oldalra. Végre egy fiatalember így szól hozzá:

— Nézze, mutter, nekem most nincs időm átvezetni a túloldalra, de egy fél óra múlva erre jövök vissza, ha még itt van, dumálhatunk a dologról.

A nénike meghatottan bólint:

— Köszönöm, vannak még udvarias fiatalok...

Galambos Szilveszter

BORRAVALÓ

SZORGALMAS FUSIZÓ

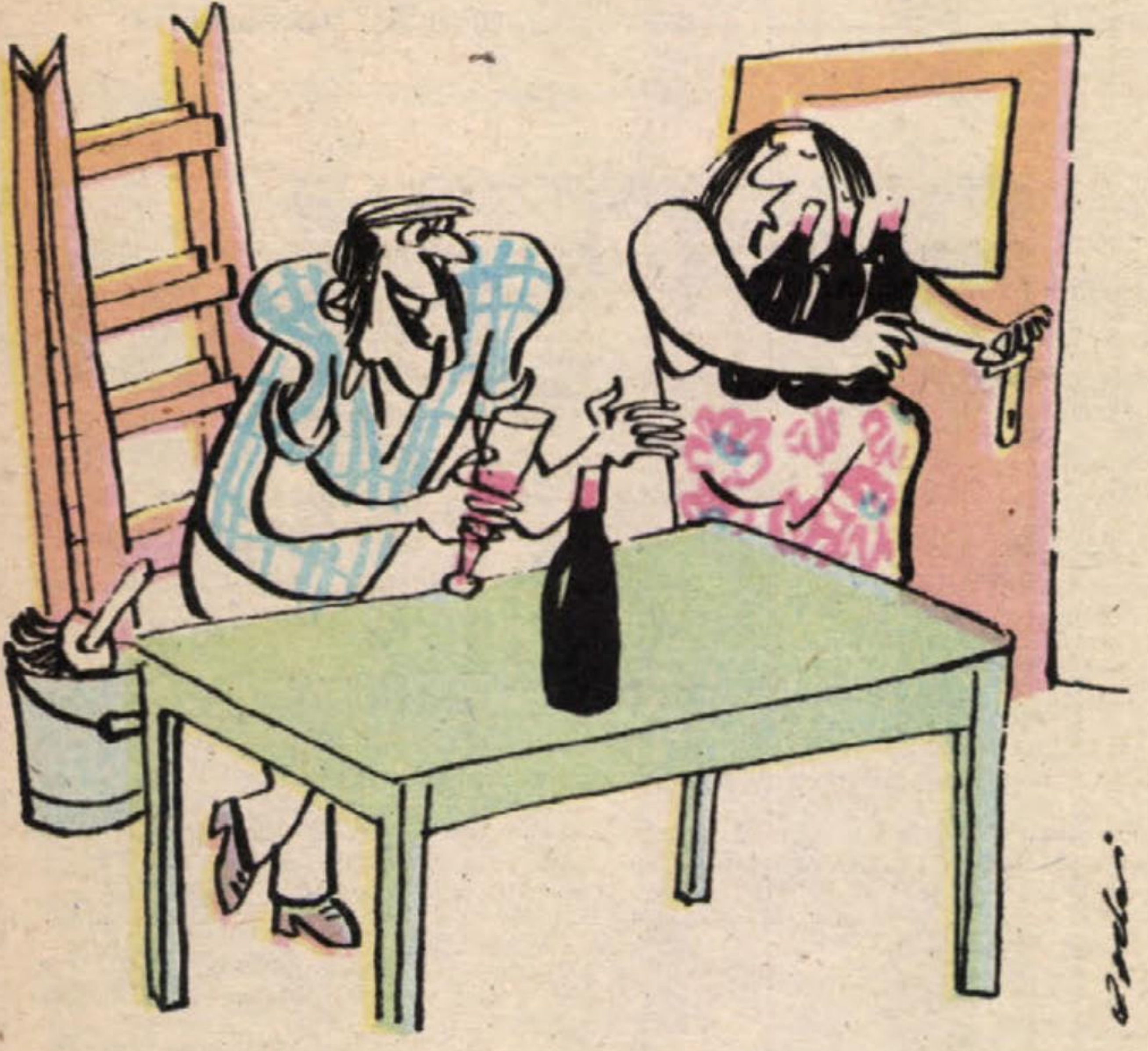

– Ja, asszonyom, nekem nincs időm a kocsmában órákig sorbaállni.

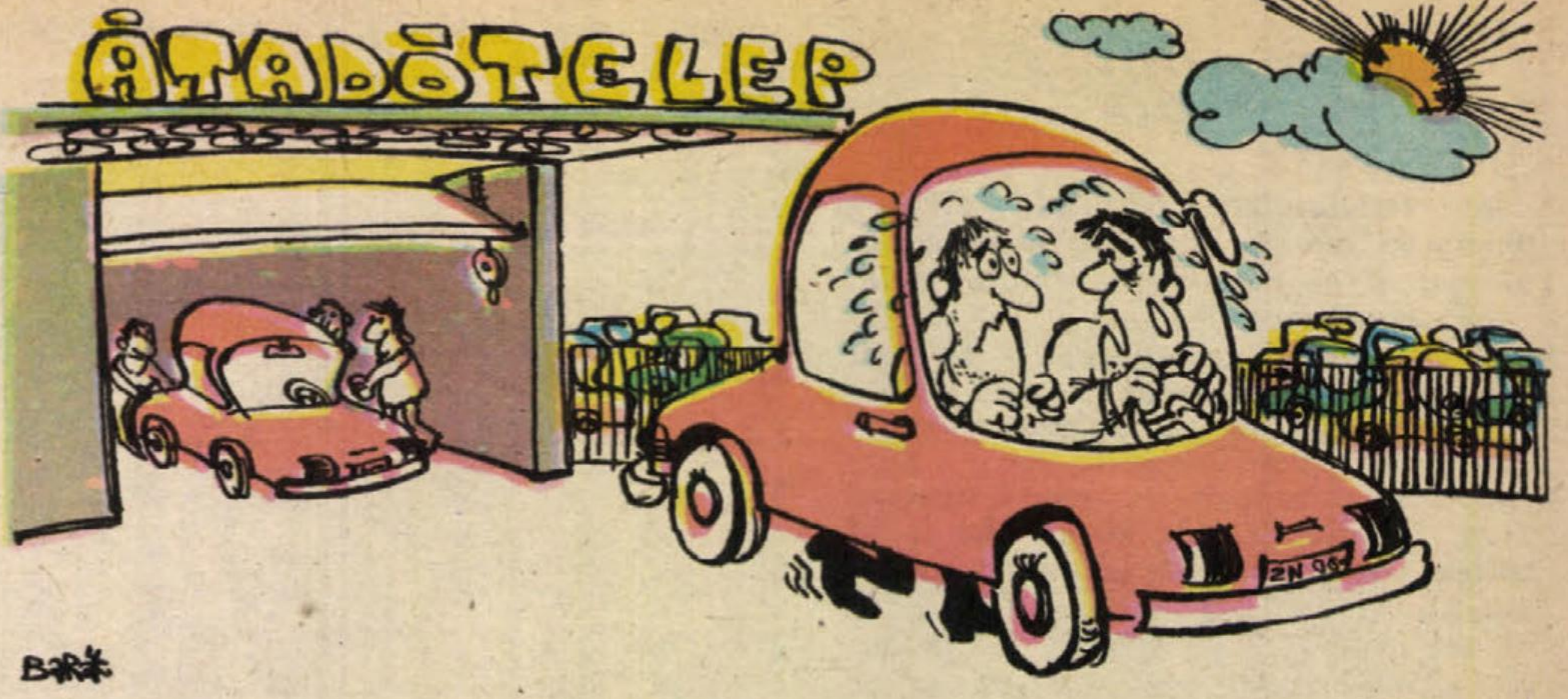

– Az az érzésem, mégis kellett volna jattot adni.

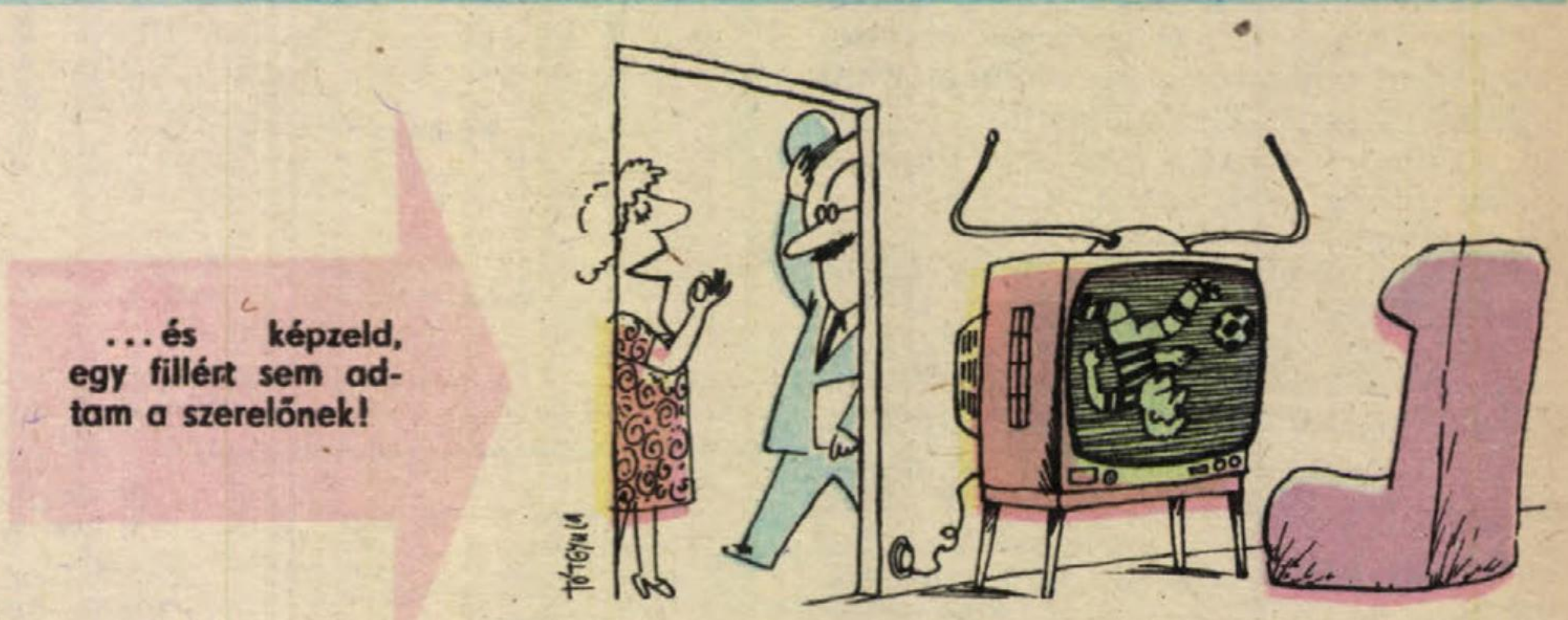

...és képzeld, egy fillért sem adtam a szerelőnek!

A. PETRIN:

GARANCIÁLIS JAVÍTÁS

Első önálló műtétjére készült a fiatal sebész, Oszipov. Egy kis zsírdaganat eltávolításáról volt szó, a kezdőknek eleinte nem adnak nagyobb feladatokat. De hát azért Oszipov így is izgult, határkő az ilyesmi egy orvos életében.

De még nála is izgatottabb volt a páciens, a Polovinkin nevezetű pisze orrú autószerelő, akinek szintén az ígérkezett élete első műtétjének, a művelet túlsó oldaláról tekintve a dolgot.

— Doktorkám — szólította meg az ifjú sebészt —, mondja meg nekem igaz lelkére, van-e esélyem rá, hogy túléljem az operációt?

Oszipov megnyugtatóan legyintett.

— Ugyan, semmiség az egész. Sebészi szempontból nézve az ön esete valósággal gyerekjáték.

Erre Polovinkin, aki napközben mást sem csinált, mint borzongva hallgatta a kórterem többi lakójának rémtörténeteit mindenféle betegségekről, orvosi műhibákról, szomorúan felsóhajtott.

— Ettől féltem... Félórája mesélte egyik betegtársam, hogy az úgynevezett könnyű eseteknél lehet a legkönnyebben elpatkolni... Ezeknél a bizonyos gyerekjátékoknál... Mert ezeket az ipari tanulókra bízzák...

— Csacsiság — felelte Oszipov —, először is — a mi szakmánkban nincsenek ipari tanulók, műtétet csak kész orvos végezhet. És egyébként is helyi érzéstelenítést fogunk alkalmazni, úgy, hogy a saját szemével győződhet meg arról, hogy nem ipari tanulók sündörögnek majd maga körül, hogy a műtétet magam végzem.

— Ennek örülök — mondta az autószerelő —, és nagyon kérem, a maximális körültekintéssel és alapossággal csinálja, már most megígérem, nem leszek hálátlan, meg tetszik látni...

Oszipov elpirult, és a lehető legméltóságteljesebb hangon felelte:

— Nekünk kötelességünk, hogy munkánkat maximális körültekintéssel és alapossággal végezzük. És tevékenységünkért az állam fizet.

— Jó, jó, tudom, orvosi etika, meg minden... De ha nem sértem meg a kérdésemmel, mennyi a maga fizetése, doktorkám?

— Százötven rubel.

— Hm... Napi öt rubel... Nem valami sok ahhoz képest, hogy ennyi beteg garanciális javítását végzi, még ha fiatalember is... És erre a százötvenre mennyi tejföl jön rá?

— Micsoda?

— Hát úgy értem, borravaló. Vagy ahogy finomabban mondják, hálapénz. Az mennyire megy föl?

Oszipov most már igazán mérges lett.

— Semennyire sem megy föl. Nem jön hozzá se tejföl, se borravaló, se hálapénz. Nyilván hallott már hivatástudatról?

— Hogyne. Az nálunk is van, amikor ráverünk a műhelyben egy-egy melóra. Ne haragudjon, doktor, nem akartam megsérteni..

Az orvos bólintott, elsietett.

De a délutáni viziten betegét ismét felindult állapotban találta.

— Kérem szépen — suttogta Polovinkin —, itt azt beszélik, hogy a minap egy szikét benne felejtettek valakinek a hasában, amikor megoperálták... Pár nap múlva hazaengedték, aztán amikor leltározták a szerszámokat, kiderült, hogy hiányzik egy sebészkés, nyomoznak tovább...

— Hagyja ezeket az ostobaságokat! — szakította félbe az orvos. — Ne izgassa fel magát azzal, hogy felül az ilyen rémtörténeteknek. Nem is szólva arról, hogy a maga hasát nem is vágjuk fel.

Polovinkin elhúzta a száját.

— Igen ám, de azt is hallottam, hogy egyeseknél gyenge cérnát használnak, amikor összevarják a sebet... Fölfeslik, aztán ott a baj... Megsúgom, ha garanciális javításra hoznak be hozzánk kocsit, és semmi tejfölt nem ad az ürge, az embernek elkalandozik a figyelme, eztazt elfelejti kicserélni, vagy nem éppen vadonatúj alkatrésszel pótolja a meghibásodott régit... Nem akarom, hogy engemet is csak úgy összecsapjanak, és aztán — alászolgája!

Óvatosan körülnézett, a pizsamája zsebéből egy borítékot húzott elő, nyújtotta az orvos felé.

De az nem fogadta el, hanem dühösen a következő ágyhoz lépett.

...

Alig egy óra múlva az egyik nővér bekopogott Oszipov szobájába.

— Nem tudom, mit csináljunk Polovinkinnel... Vizit után felszökött a láza, a vérnyomása leesett, a szíve összevissza kalimpál, ő meg zokog...

Rohant az orvos a kórterembe.

— Mi történt magával, Polovinkin?

Falfehéren hörögte az autószerelő:

— Nekem már végem... Én a holnapi operációt túl nem élem... Abból, hogy nem fogadta el a borítékot, doktor, én mindjárt megértettem, hogy reménytelennek látja a helyzetemet, és mint becsületes ember, elutasítja a hálapénzt, mert nem lesz ok a hálára... Én sem fogadok el tejfölt, ha látom, hogy totálkáros a masina...

„Hogy az ördög vinne el téged garanciálisan" — gondolta magában Oszipov, miközben a tenyerét nyújtotta.

Mintha egy szempillantás alatt kicserélték volna a beteget, az arcára visszatért a szín, fürgén felült, már elő is halászta a borítékot...

Másnap a kisműtét kitűnően sikerült, az autószerelő rövidesen már a folyosón sétálgatott, most már ő traktálta az operációra várókat mindenféle sztorikkal arról, hogy milyen bonyolult volt az ő esete, hogy milyen komplikációk léphettek volna fel, és így tovább.

Mesélés közben lépett oda hozzá Oszipov doktor, félrehívta, közölte vele, hogy másnapra kiírta, haza mehet. És egyúttal visszaadta neki az ominózus borítékot is.

Polovinkin elsápadt, megtántorodott, nekitámaszkodott a falnak, elhaló hangon mormogta maga elé:

— Kész vagyok, bevégeztetett... A szokásos história... Amikor már látják, hogy a tag menthetetlen, gyorsan hazaküldik, lehelje ki a lelkét otthon, ne rontsa itt nekünk a statisztikát... És maga, doktor, becsületből adja vissza a pénzt, egy haldoklótól ugyebár...

Megfordult, bebotorkált a kórterembe, lehanyatlott az ágyára, két karját keresztbe tette a mellén, pisze orrát a menyezetnek szögezte. Félóra múltán már láza volt, összevissza vert a szíve, a vérnyomása lezuhant, a rémült Oszipov alig bírta eszméletre téríteni. Ahogy kinyitotta a szemét, a sebész intett, hogy kéri a borítékot.

És a csoda megismétlődött.

Polovinkin szinte másodpercek alatt ismét olyan egészséges lett, amilyen tulajdonképpen mindig is volt.

...

Eltelt egy év, Oszipov garanciális javításra vitte a kocsiját Polovinkinhez. És pontosan annyi borravalót adott neki, amennyit ő kapott.

Tudta, ha másképp próbálja visszajuttatni a hálapénzt, még belehal ez a gyanakvó, dús fantáziájú autószerelő.

(Oroszból fordította: Kürti András)

KILÁTÁS

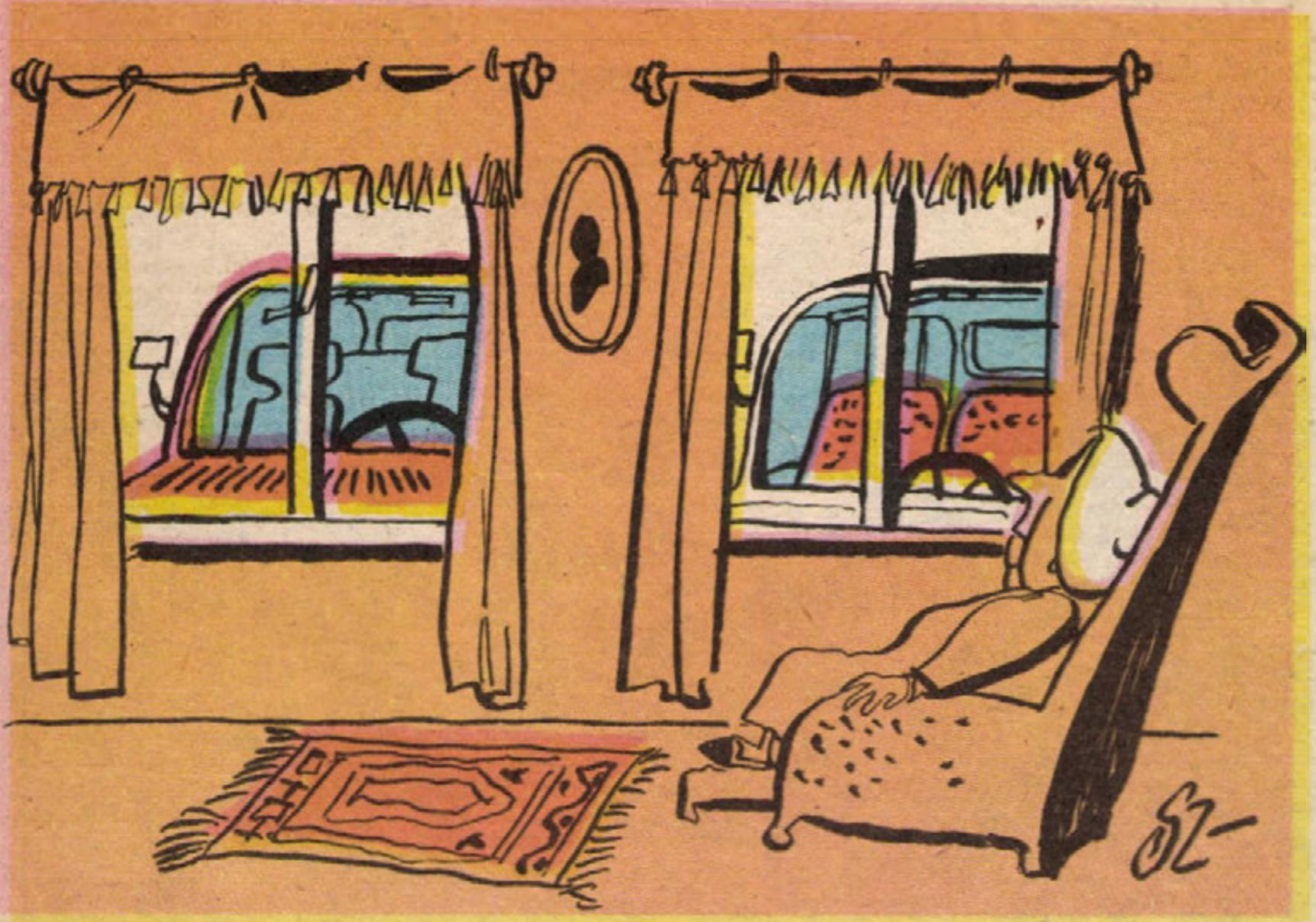

SZÜNIDŐBEN

– Kisfiam, ha unatkozol, itt vannak a hetilapok is!

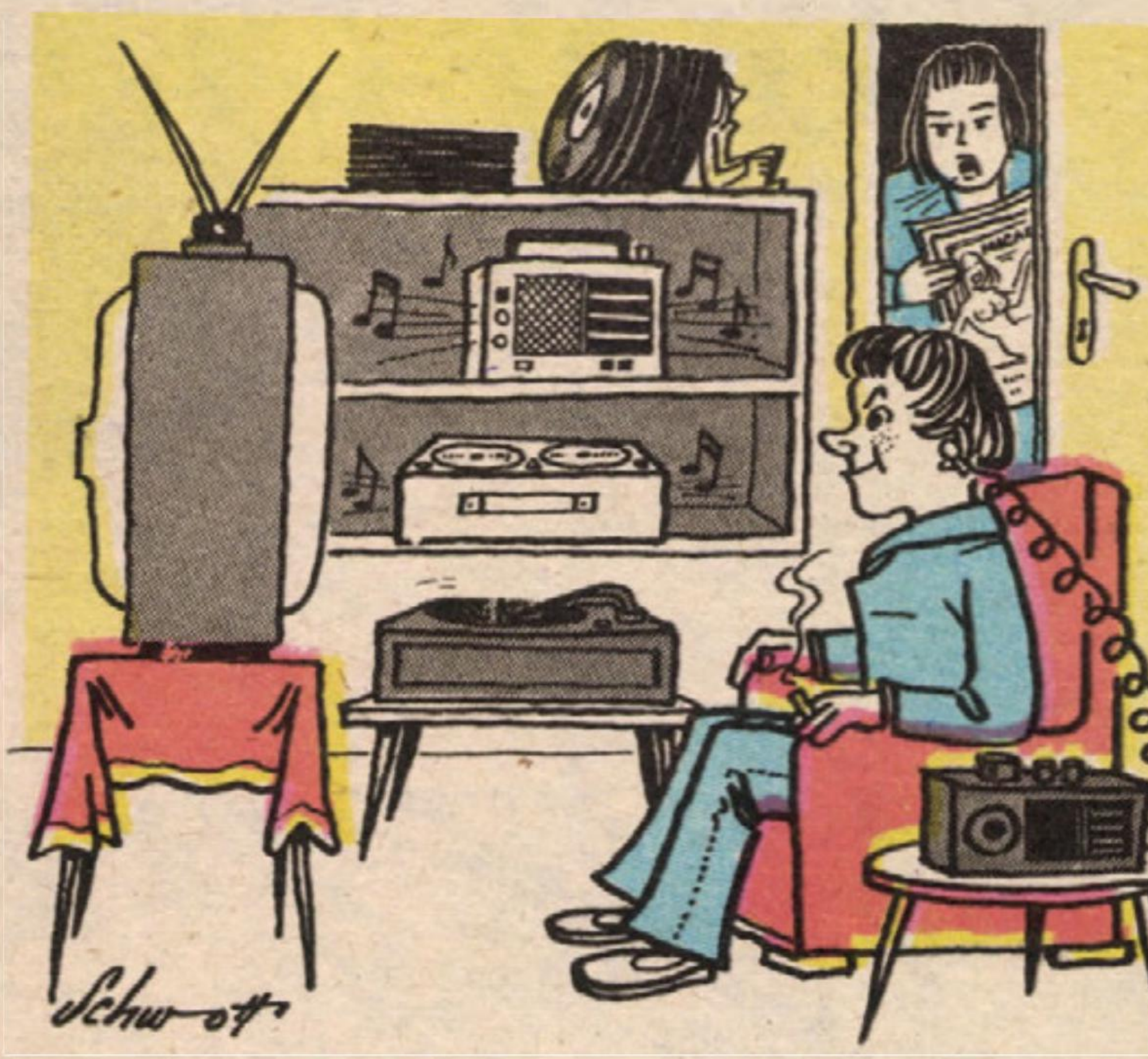

MAI PROBLÉMA

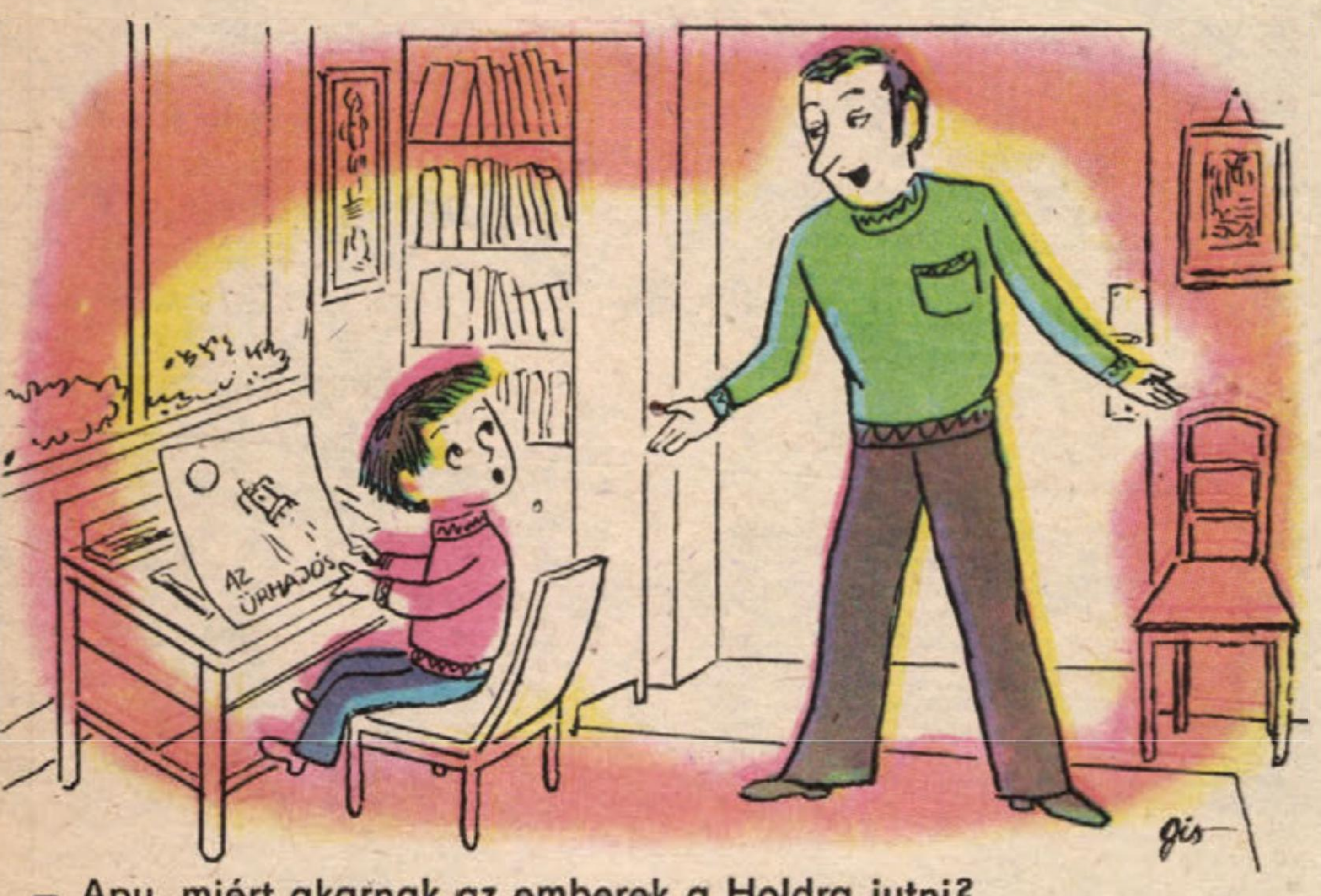

– Apu, miért akarnak az emberek a Holdra jutni?
– Mert a Földön egyre kevesebb a parkolóhely.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Londonból érkezett:

— Mr. Smith, mit csinált ön azon a reggelen, amikor a gyilkosság történt?

— Fehér voltam, mint a fal, a szám köröskörül habzott, kezemben pedig borotvát szorongattam.

— És aztán?

— Elkezdtem borotválkozni.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-25 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

SZOMORÚ ESET

Kapornai szomorúan meséli a barátjának: — Képzeld, tegnap este vettem egy gyönyörű füstölt sonkát és ma délelőtt az orvos eltiltott tőle... — Vízszintes 1? — kérdi a jóbarát. Mire Kapornai: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Északon élő nép
14. A skótok legnagyobb nemzeti költője
15. A „Légy jó mindhalálig" írójának monogramja
16. Csempész a portékáját
19. Tiltószó
20. Nyugat-európai folyó
22. Hazánk egyik tájegységének neve
23. Noteszba jegyez
25. Nem teljesíti a kérést
27. Vízi állat
28. Beat-zenekar felszerelséhez tartozik
30. Idegen férfinév
32. A II. világháborúból emlékezetes afrikai kikötőváros
35. Kicsinyítőképző
36. Vidéken, egy kis helységben
37. Egy női név népies változata
38. Tétlen, tunya, erőtlen
40. Vízzel felöntött szerves anyag
42. Íróeszközök
44. ...-tin-tin (hajdani filmkutya)
45. Amikor az ember saját magának hazudik
47. Mezőgazdasági kooperatíva
48. Csonthéjas magú gyümölcs
50. A Szentivánéji álom egyik alakja
52. Az USA egyik állama északon
55. Fellendülőben levő dunántúli gyógyfürdő
58. Ad
59. Időegység
60. Fasiszta rohamosztag betűjele volt
61. Vonat megállóhelye

FÜGGŐLEGES

2. Gyümölcsöt napon szárít
3. Bibliai alak
4. Rövidítés aláírások után
5. Soha — németül
6. A gerincesek törzsének egyik osztálya
7. Angol autómárka
8. Indulatszó (az öröm jele)
9. A Molukki-szigetek egyik csoportja
10. Te — németül
11. ..ónika
12. Itait fogyasztani
17. Éjjel illatozó kerti növény
18. T. G.
21. Baktériummentes
23. Az aggteleki cseppkőbarlang főágának népies neve
24. A műtétet előzi meg
26. Portéka, ékezethiánnyal
29. Végrendeletileg ráhagy
31. Azonos betűk
33. Pihenő a sivatagban
34. Talpbélés a cipőben
36. Rájön valami nagyon közhasznú dologra
39. Csecsemőnek van rá szüksége
41. Tetteinek leggyakoribb irányítója
43. K
45. A délutáni táncostea jelzője
46. Szelíd figyelmeztetés
49. Mindig kéznél levő hosszmérték
51. A zene óriása
53. Tartozik valamivel
54. Ku-Klux-...
56. Ókori üdvözlés
57. Vízzel keveredett föld
62. 55 — római számmal
63. Kínai területmérték (és a tehén hangja)
64. Mint a 4. függ.

1 N	2 A	3 É	4 S	5 N	6 E	7 M	T	8 U	D	9 O	10 D	11 K	12 I	C
13 E	S	Z	K	I	M	O	■	J	■	14 B	U	R	N	S
15 M	Z	S	■	16 É	L	R	17 E	J	18 T	I	■	■	19 N	E
20 M	A	A	21 S	■	22 Ő	R	S	É	G	■	23 B	24 E	I	R
25 E	L	U	T	26 A	S	I	T	■	■	27 H	A	L	■	É
R	■	■	28 E	R	Ö	S	I	29 T	Ő	■	30 R	A	31 V	L
32 T	33 O	34 B	R	U	K	■	35 K	E	■	36 F	A	L	U	N
37 M	A	R	I	■	■	38 T	E	S	39 P	E	D	T	■	I
40 Á	Z	A	L	41 É	K	■	■	42 T	O	L	L	A	43 K	■
44 R	I	N	■	R	■	45 Ő	46 N	Á	L	T	A	T	Á	S
47 T	S	Z	■	48 D	49 A	T	O	L	Y	A	■	Á	■	■
I	■	50 O	51 B	E	R	O	N	■	52 A	L	53 A	S	54 K	A
55 Z	56 A	L	A	K	A	R	O	57 S	■	58 Á	D	■	L	■
59 É	V	■	C	■	60 S	A	■	61 Á	62 L	L	O	63 M	Á	64 S
V	E	A	H	Á	Z	I	O	R	V	O	S	U	N	K

FANYAR INTELEM

című rejtvényünk megfejtése:

Ha valaki vigyáz magára, az átlagos életkort is elérheti.

200—200 forintot nyert:

Laluska Éva, 5540 Szarvas, Tessedik u. 38/1.

Berkes István, 1211 Budapest, Ady Endre út 3.

Magos Györgyné, 6000 Kecskemét, Sziget u. 2.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

DALLOS JENŐ:

S. O. S.

EGYENSÚLY

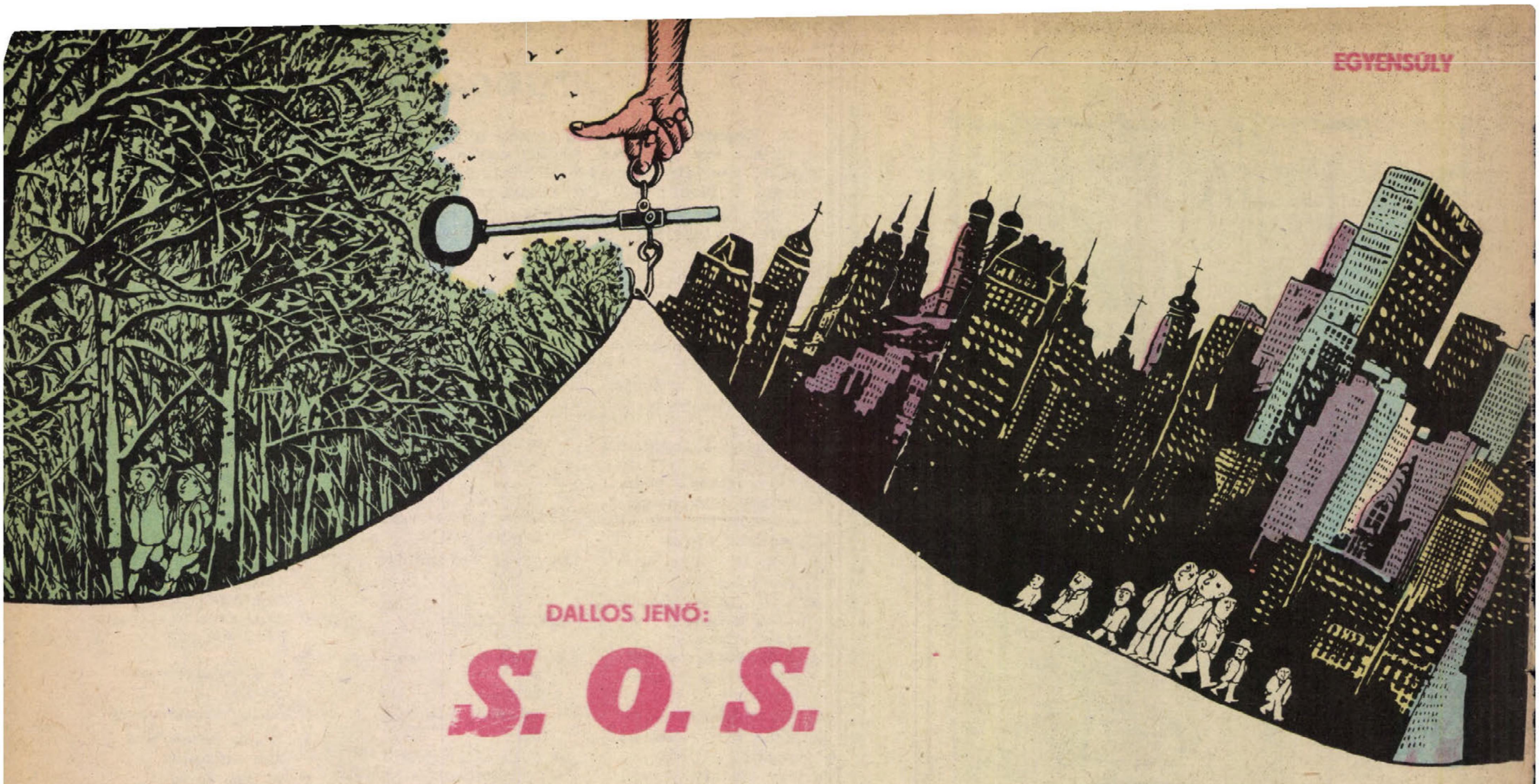

MANEKEN PIS

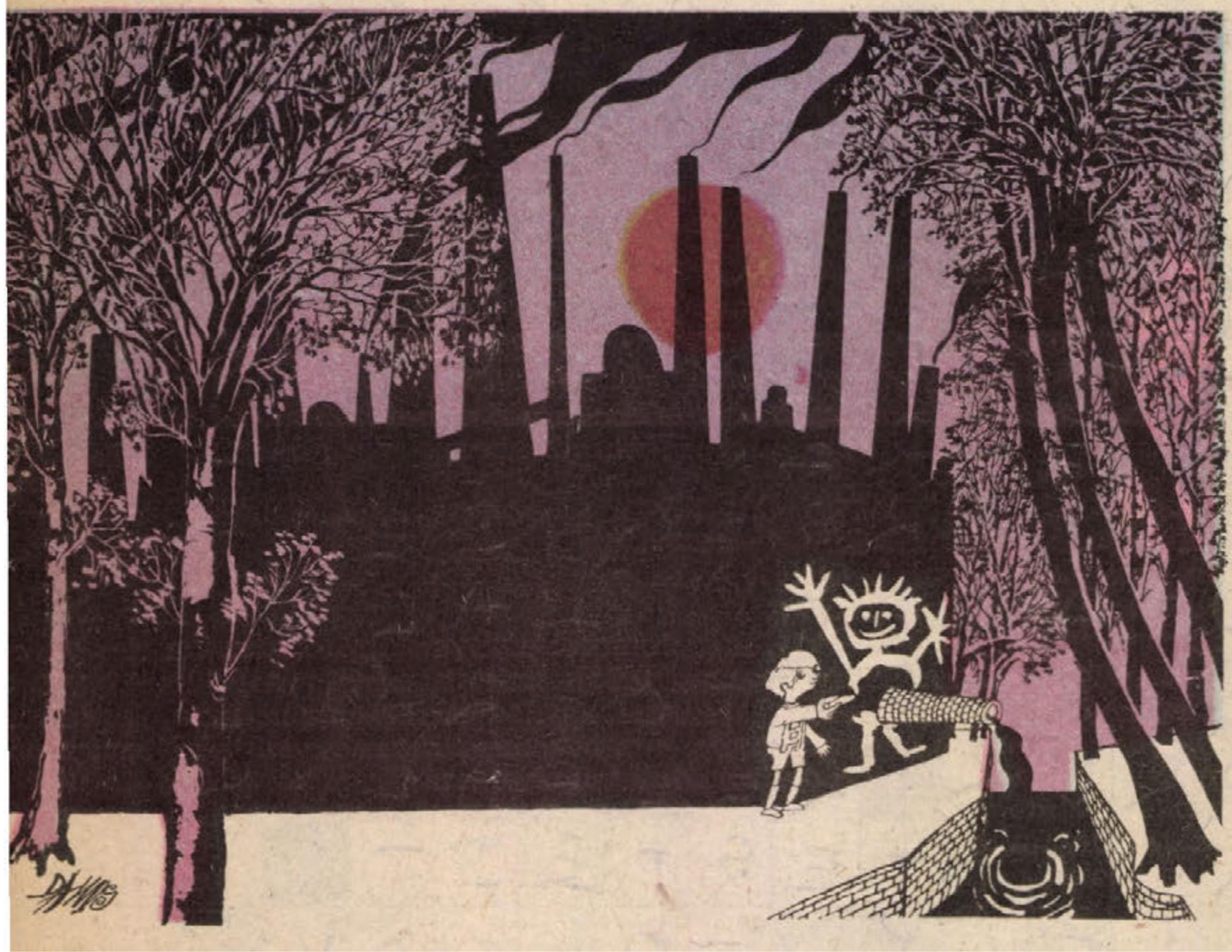

ELDOBOTT GYUFA

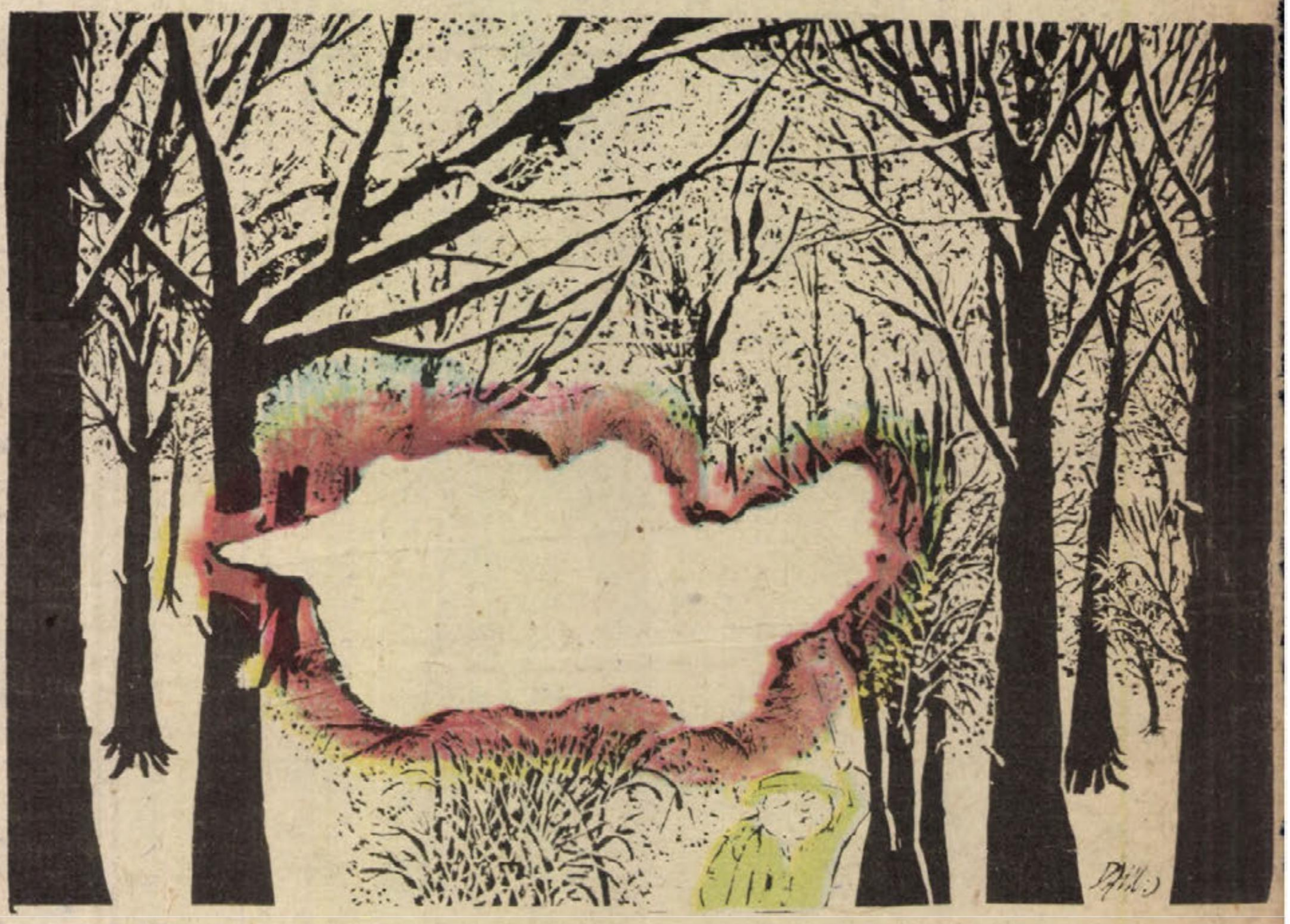

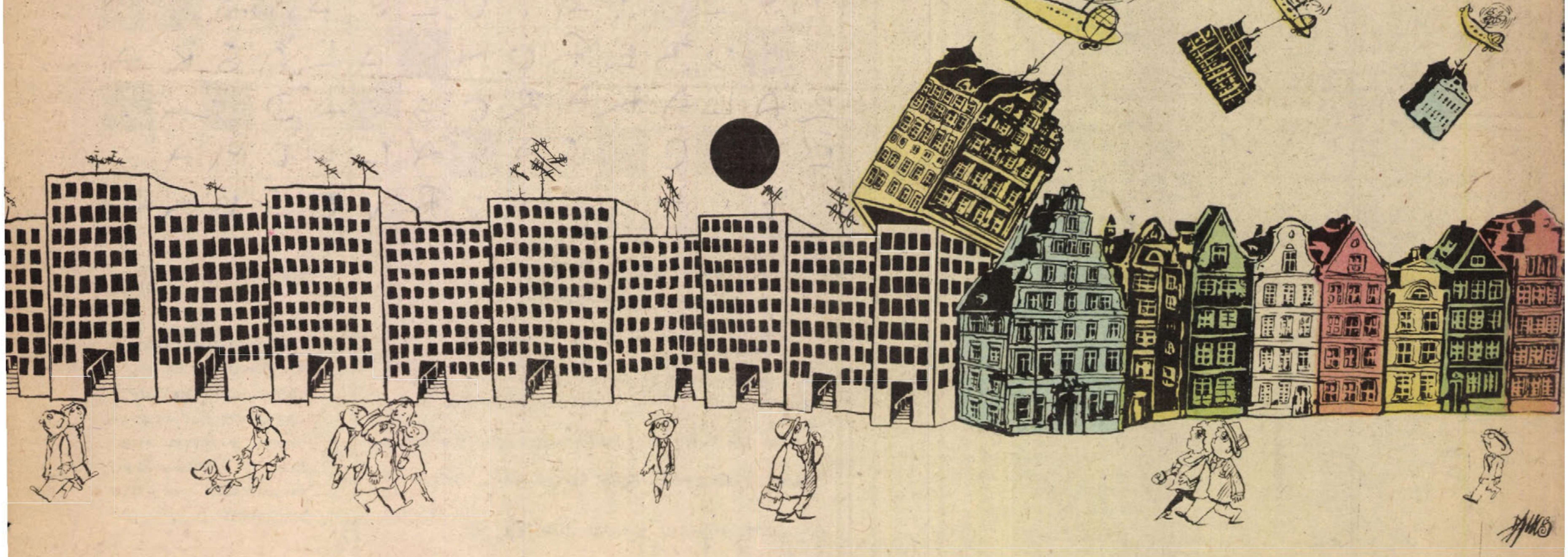VÁROSRENDEZÉS